

ANUL XXXI

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINA—JURISPRUDENȚA—LEGISLAȚIUNE—ECONOMIE POLITICĂ—FINANȚE—SOCIOLOGIE

T A B L A D E M A T E R I I

ALFABETICĂ — ANALITICĂ ȘI PE ARTICOLE DE LEGI ȘI REGULAMENTE

PE ANUL 1922

Prețul unui exemplar din Tabla de Materii 50 lei

ABONAMENTUL { Pentru casele de Comerț, Instituții și Autorități Lei 500 anual
„ Magistrați și avocați „ 300 „

Retipărindu-se colecțiunile pe anii anteriori de la 1900 la zi, servim amatorilor, la cerere, contra valoare pe prețul de lei 300 fiecare an, complet cu tabla de materii, adăogând câte 5 lei taxele pentru colet postal recomandat

SERVIM ȘI LEGATE, PLĂTINDU-SE ÎN PLUS LEI 100 PENTRU LEGĂTURA CU PIELE LA COTOR ȘI LEI 70 LEGĂTURA CU PÂNZĂ

REDAȚIA-ADMINISTRAȚIA, TIPOGRAFIA ȘI LEGATORIA

BUCUREȘTI — Calea Rahovei 5, și Strada Artei 5, — TELEFON 13/29

— 1923 —

Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.
108 { 5 79 9 141	248 25 396	296 38 594	327 { 23 368 24 381	400 { 12 191 20 317	613 { 3 43 40 639
111 28 444	284 20 320	297 { 4 62 38 594	327 { 27 427 37 585	401 { 5 79 9 141	615 5 65
116 29 463	286 23 360	298 38 594	332 { 17 267 17 269	402 { 5 79 29 457	638 42 668
117 29 463	288 38 594	299 38 594	333 { 8 127 17 267	403 10 158	708 { 11 171 44 693
118 1 6	289 38 594	300 38 594	338 24 381	455 29 453	709 11 171
121 29 452	290 { 38 594 41 653	301 38 594	378 10 152	456 29 453	710 11 171
123 { 1 6 32 503	291 { 4 62 12 192	302 38 594	387 20 319	458 12 191	711 19 290
128 13 196	291 { 27 424 38 594	303 38 594	388 20 319	464 22 344	712 44 695
129 24 381	292 { 9 143 27 424	304 38 594	391 20 319	477 23 368	715 44 693
130 24 381	292 { 38 594	316 { 17 267 17 268	399 { 3 43 10 158	504 10 154	722 44 693
140 45 717	293 { 4 62 38 594	317 38 603	400 { 3 43 5 79	509 10 154	723 { 11 175 44 693
146 45 717	294 38 594	322 17 267	400 { 3 43 5 79	568 38 603	735 { 21 327 32 509
150 8 121	295 38 594	323 17 267	400 { 3 43 5 79	604 { 21 322 40 630	742 4 62
172 32 509		326 { 4 61 5 80			
182 40 634		327 1 11			
185 2 29					
247 25 396					

CODUL COMERCIAL

3 22 341	80 22 341	159 2 17	168 22 340	315 { 10 149 44 699	354 3 34
24 7 102	86 { 22 341 22 344	160 { 7 109 10 158	171 22 341	317 3 35	355 3 34
41 { 10 149 44 699	92 7 111	165 7 111	196 7 109	349 { 10 157 40 639	365 3 34
43 { 44 700 12 191	95 7 111	166 { 2 17 22 340	197 7 111	478 13 198	366 3 35
78 6 86	139 4 64		226 22 340	479 13 198	
	142 22 341		277 22 342		

CODUL PENAL

27 15 240	53 11 161	144 9 137	204 11 162	285 11 162	333 22 347
36 40 635	54 11 162	146 4 49	205 11 162	298 { 9 144 11 167	334 22 347
43 { 33 520 33 522	60 27 425	185 7 98	216 11 162	311 7 98	349 43 674
46 33 522	63 27 425	186 18 298	241 18 298	323 35 560	350 43 674
47 4 55	89 11 162	197 11 162	243 15 240	332 22 347	355 26 416
	125 15 232	203 11 162	280 11 162		393 9 144

PROCEDURA PENALĂ

1 40 635	161 40 635	199 10 155	377 6 96	422 { 2 23 3 41	459 12 192
3 40 635	183 21 327	202 { 10 155 21 327	378 6 96	422 { 3 41 4 55	460 12 192
4 { 23 354 40 635	196 10 155	290 5 80	389 31 496	422 { 4 55 31 482	466 40 634
26 23 354	198 { 10 155 21 327	303 41 656	417 { 12 181 40 633		493 11 165
					516 4 64

CODUL
JUSTIȚIEI
MILITARE

120 33 519
124 33 519
134 { 33 519 41 655
229 44 691

230 44 691
264 1 8

CODUL
JUSTIȚIEI
DE PRIZE
MARITIME

38 35 552
50 35 552

CODUL
CALIMACH

473 18 281
1006 14 216
1112 18 281
1723 14 211

CODUL DONICI

2 C. VIII 21 328
2014 21 328
2050 21 328

CONSTITUȚIA

7 3 41

7 { 31 482 39 622

19 { 3 39 15 227
19 { 20 307

24 3 41
36 37 589
43 37 589

97 32 504

104 37 589
109 5 74

128 { 3 40 12 184
132 39 623

TRATATE, DIFERITE CODURI ȘI LEGI STREINE

Tratatul dela Saint Germain	Codul civil Francez	1133 19 294	1328 12 180	1448 9 133	2125 9 132
249 15 238	6 19 294	1139 28 433	1329 26 404	1473 18 281	Codul comercial Francez
Tratatul dela Trianon	197 10 159	1141 9 134	1330 26 404	1540 9 131	35 22 341
232 l. h. II 15 238	213 9 133	1149 14 213	1334 7 99	1547 9 131	36 22 341
Tratatul dela Trianon și Versailles	214 9 133	1165 28 433	1341 { 2 30 16 255	1553 25 389	145 3 35
18 C. XXX 15 238	320 10 159	1166 22 343	1382 { 14 212 27 417	1554 22 343	149 3 35
	341 1 15	1167 9 129	1383 { 14 212 27 417	1575 9 133	Codul penal Francez
	390 42 670	1198 21 323	1384 { 3 37 15 226	1728 15 232	42 15 240
	554 22 343	1239 3 35	1440 9 131	1729 15 232	59 8 118
	788 9 135	1243 10 146		1738 1 15	60 8 117
	846 14 214	1287 21 323		1861 22 341	
	959 9 135	1291 10 147		1961 5 66	
	1131 19 294	1312 17 257		1965 18 295	
		1317 7 99		2092 22 343	

Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.
61 8 117	457 29 449	190 25 398	<i>Codul civil</i>	<i>Legea franceză</i>	<i>Novela penală</i>
62 8 117	459 29 449	376 25 398	<i>Olandez</i>	<i>din 29 Iulie 1881</i>	<i>Ungară</i>
63 8 117		1001 14 214		<i>asupra presei</i>	50 21 332
312 15 240	<i>Codul civil</i>	1008 14 214	262 8 123	— 1 15	<i>Procedura penală</i>
373 11 167	<i>German</i>	1101 9 132	264 8 123	<i>Legea franceză</i>	<i>Maghiară</i>
381 9 144	764 13 200	1153 15 226	1410 27 417	<i>9 Martie 1918</i>	254 1 8
456 26 416	1924 29 450	1581 27 417	<i>Procedura civilă</i>	56 9 144	256 1 8
<i>Procedura civilă</i>	1942 29 450	1725 22 341	<i>Rusă</i>	<i>Codul penal</i>	<i>Conv. dela Haga</i>
<i>Franceză</i>	<i>Codul comercial</i>	1754 3 34		<i>Ungar</i>	<i>cu priv. la leg. și</i>
480 41 653	<i>German</i>	<i>Codul comercial</i>	461 11 165	96 21 332	<i>uzurile războiului</i>
<i>Procedura penală</i>	306 7 112	<i>Italian</i>	462 11 165	99 21 332	— 7 104
<i>Franceză</i>	366 al. 4 7 112	79 22 341	713 1 6	323 21 332	1 8 123
367 31 496	<i>Codul penal</i>	116 22 340	1552 1 6	330 21 332	2 8 123
521 12 192	<i>Prusian</i>	140 22 341	<i>Legea franceză</i>	332 21 332	3 { 8 123
522 12 192	133 11 167	164 22 340	<i>20 Aprilie 1810</i>	381 21 332	{ 35 562
<i>Codul civil</i>	<i>Codul civil</i>	169 22 341	7 9 144	383 21 332	5 8 123
<i>Elvețian</i>	<i>Italian</i>	194 7 112	<i>Legea franceză</i>	391 21 332	<i>Reg. conv. dela</i>
31 29 450	79 25 398	224 22 340	<i>din 28 Iulie 1894</i>	<i>Legea de amnistie</i>	<i>Haga</i>
55 14 211	80 25 398	340 3 34	<i>relativă la greve</i>	<i>franceză din 29</i>	43 7 104
		341 3 35	— 1 15	<i>Aprilie 1921</i>	46 7 104
		424 6 95		5 al. 1 12 192	55 7 104

DIFERITE LEGI ȘI REGULAMENTE

<i>Legea Agrară</i> <i>din 21 Iulie 1921</i>	16 1 11	31 490	<i>Legea organ. a</i> <i>Curței de Casație</i>	<i>Legea din 26 Dec.</i> <i>1916 p. lichidarea</i> <i>Soc. comerciale</i> <i>și asociațiilor</i> <i>aparținând supu-</i> <i>șilor streini ina-</i> <i>mici</i>	<i>Legea pentru</i> <i>numirea profeso-</i> <i>rilor civili dela</i> <i>liceele și gimna-</i> <i>ziile militare din</i> <i>1913</i>
1 15 227	18 { 1 11	33 518	5 s III l. f 5 71	5 1 7	— 35 560
2 { 12 184	{ 25 391	36 572	" " " " 7 104	14 1 7	<i>Legea Oficiilor de</i> <i>închiriere</i>
2 { 18 294	<i>Legea</i>	38 602	" " " " 9 137	21 1 7	— 40 633
23 367	<i>autentificării</i>	45 713	" " " " 14 221	22 1 7	1 { 6 89
14 15 227	<i>actelor modificată</i>	27 429	33 14 221	5 12 179	2 { 40 633
19 15 227	<i>la 22 Iulie 1921</i>	41 651	39 40 633	5 12 179	9 6 90
21 15 227	— 1 11	<i>Legea Comunelor</i>	53 3 48	7 12 179	13 6 90
23 15 227	<i>Legea Băncilor</i>	<i>urbane</i>	63 14 221	8 12 179	19 40 633
23 15 227	<i>Populare</i>	<i>Legea Consolidă-</i>	68 38 606	27 12 179	<i>Legea din 22 Dec.</i> <i>1916 p. oprirea</i> <i>operațiilor comer-</i> <i>ciale cu supuși</i> <i>inamici</i>
17 270	57 6 96	<i>rilor petrolifere</i>	<i>Legea exploatarei</i>	<i>Legea măsurilor</i> <i>excepționale</i>	1 28 443
18 294	<i>Legea Burselor</i>	7 10 158	<i>C. F. R.</i>	3 { 4 59	<i>Legea org. Jude-</i> <i>cătorești</i>
21 330	3 7 112	<i>Legea Contribu-</i>	<i>Legea impozit.</i>	5 4 59	50 20 318
30 { 28 440	42 { 13 193	<i>țiunilor directe</i>	<i>progresiv 23 Iulie</i>	17 23 368	113 19 290
{ 32 504	{ 13 198	37 18 298	<i>1921</i>	18 23 368	116 9 137
{ 32 505	{ 13 193	<i>Legea Corpului</i>	10 { 2 31	31 19 290	142 32 509
{ 34 531	{ 13 198	<i>avocaților</i>	{ 10 159	35 { 15 236	<i>Legea p. organiz.</i> <i>judecătorească a</i> <i>Dobrogei din 1885</i>
36 20 307	44 { 13 198	18 5 79	<i>Legea p. încura-</i>	36 23 366	39 23 362
37 18 294	56 20 316	20 5 79	<i>jarea Construcț.</i>	37 3 42	<i>Legea p. organiz.</i> <i>Marinei militare</i>
40 32 504	57 20 317	21 12 188	<i>23 Iulie 1921</i>	38 19 290	2 35 552
73 23 367	<i>Legea Cărciu-</i>	<i>Legea pentru</i>	33 18 278	40 19 290	<i>Legea de organi-</i> <i>zare a Minist.</i> <i>Domeniilor</i>
74 { 24 370	<i>nilor</i>	<i>organizarea</i>	<i>Legea p. încura-</i>	<i>Legea monopolu-</i>	1 28 438
{ 45 705	29 14 222	<i>Corp. Contabililor</i>	<i>jarea Construcț.</i>	<i>rilor Statului</i>	4 28 438
75 24 370	<i>Legea căsătoriiilor</i>	19 25 398	<i>23 Iulie 1921</i>	57 al. 2 1 14	21 28 438
76 { 23 367	<i>militare</i>	<i>Legea Cumulului</i>	24 37 584	65 1 14	
{ 24 370	7 al. 1 11 171	6 23 368	<i>Legea Judecăto-</i>	<i>Legea Numelui</i>	
45 706	<i>Legea chiriilor</i>	<i>din 1 Ian.</i>	<i>rilor de ocoale</i>	<i>1895</i>	
84 39 623	14 Aprilie 1922	1917 p. suspend.	3 7 97	1 28 439	
120 39 623	— 23 365	<i>legii Cumulului</i>	27 35 560	8 28 439	
125 39 623	— 24 376	2 23 368	30 35 560	9 28 439	
153 { 21 330	— 40 638	<i>Legea mod.</i>	31 13 207		
{ 34 531	— 22 345	<i>asupra înaintări-</i>	44 7 97		
156 { 28 440	1 { 41 { 651	<i>lor în armată din</i>	45 7 97		
{ 32 504	{ 652	<i>24 Dec. 1916</i>	51 14 222		
157 39 623	42 666	1 6 88	53 7 98		
160 20 307	45 712	<i>Legea din 22 Dec.</i>	58 7 98		
<i>Legea autentifi-</i>	20 314	<i>1916 cu privire</i>	68 10 158		
<i>cării actelor</i>	20 318	<i>la înstreinarea</i>	72 7 98		
10 25 391	22 345	<i>burur. inamicilor</i>	80 4 64		
11 25 391	26 415	1 7 105	124 14 219		
12 { 7 99	29 457				
{ 25 391	29 461				
13 al. b 5 79					

Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.
<i>Legea din 17 Febr. 1912 relativă la ordinea publică</i>	<i>Legea Proprietărilor</i>	<i>Legea Timbrului</i>	<i>Legea din 13 August 1920 p. retragerea coroanelor și rublelor din circulație</i>	<i>Regulamentul legii Contabililor</i>	<i>Regul. legii Ofic. de închiriere</i>
5 l.f § 1 2 27	1 8 121 12 8 121 13 38 602	8 { 6 96 15 229 21 { 14 219 28 444 23 21 325 24 5 79 26 { 5 79 21 325 27 21 325 49 28 444 50 28 444 52 { 5 79 15 229 81 28 444	— 21 328	4 25 398 6 25 398 8 25 398	4 6 90 14 6 89 15 6 89 16 6 89 29 6 89 57 6 90
<i>Legea patentelor</i>	<i>Legea Rechizițiilor</i>	<i>Legea Vămirilor</i>	<i>Regulamentul legii agrare</i>	<i>Regulam. Expl. C. F. R.</i>	<i>Reg. Portăreilor</i>
4 32 507	1 14 217	28 41 656 29 41 656 199 1 8	72 21 330 17 270 21 330 78 { 21 331 28 440 32 504 154 24 371 155 24 371 156 24 371 157 24 371 158 24 371 159 24 371 160 24 371	94 3 48 95 2 31 96 10 159 99 10 159	18 20 317 36 20 317 46 20 317
<i>Legea patentelor Tablou Lit. D</i>	<i>Legea responsabilității Minist. din 1879</i>	<i>Legea din 11 Ian. 1917 relativă la Comisiile Interimare</i>	<i>Regulamentul legii Burselor</i>	<i>Reg. legii p. încurajarea constr. 23 Iulie 1921</i>	<i>Reg. din 1919 al legii profesorilor liceelor și gimnaz. militare din 1913</i>
— 10 159	4 2 27	— 18 282	172 13 195 180 13 198 184 13 195 185 13 196 199 20 320	8 37 589 75 37 584 76 37 584	— 35 560
<i>Legea pensiilor</i>	<i>Legea rurală 1864</i>	<i>Leg. din 16 April 1918 p. fixarea cursului rublelor</i>			<i>Reg. serv. interior al Curților de apel</i>
23 23 368 44 21 325	— 39 622	— 20 320			20 32 509
<i>Legea p. înființarea pășunelor comunale 24 Sept. 1920</i>	<i>Legea Sanitară</i>			<i>Reg. legii Jud. Ocol</i>	<i>Jurnalul Consil. de Ministrii 4219 din 18 Noembre 1921</i>
31 18 294	12 10. 158 15 10 158 26 10 158			111 7 98 139 7 98 140 7 98	— 14 217
<i>Legea asupra poziției ofițerilor</i>	<i>Legea asupra taxei pe brevet și pe decalitru</i>				
21 6 88 27 6 88	16 1 10				

D E C R E T E - L E G I

<i>Decretul-lege 2952/916</i>	— 21 330 — 21 331 — 23 367 21 18 294 23 18 294 24 18 294 25 18 294 28 18 294 31 bis 18 294 45 32 504 52 { 24 371 24 378 53 { 24 371 24 378 54 { 24 371 24 378	<i>Decretul lege 1594/919 relativ la vârsarea vinurilor</i>	<i>Decretul lege 1420/920</i>	10 12 192 12 15 236 22 15 236 24 10 155 30 { 17 262 19 290 23 366 32 19 290 38 3 42 40 19 290	<i>Decretul-lege 2647/920</i>
— 27 431		— 2 27	— 17 266 — 22 345 2 { 2 31 5 79 6 91 9 141 12 182 16 246 17 258 21 336 27 427 41 650 2 { 10 158 17 258 3 42 12 187 18 283 18 298 34 357 34 359 13 200 5 { 29 457 38 602 10 157 6 { 13 200 15 236 3 48 9 { 12 192 21 336	32 19 290 38 3 42 40 19 290	<i>Decretul-lege 5738/920</i>
<i>Decretul lege 3170/916</i>		<i>Decretul lege 2969/919 relativ la speculă</i>			— 2 31
— 27 431		6 { 1 14 18 278 33 522 7 { 1 14 18 278 1 14 18 278 33 520 33 522 35 555			<i>Decretul Regal 275/921</i>
<i>Decretul lege 1480/917</i>		<i>Decretul-lege 4881/919</i>			— 4 59
2 { 6 96 7 104		— 3 47 — 12 182			<i>Decretul Regal 309/921 p. schimbarea orelor de sedință</i>
<i>Decretul Regal 1 Iulie 1918 p. trecerea armatei pe picior de pace</i>	<i>Decretul lege din 13 Dec. 1918</i>	<i>Decretul-lege 13 Aug. 1919 fixarea cursului rublelor în contractele de închiriere în Basarabia</i>			— 32 509
— 27 430	1 7 104	— 20 320			<i>Decretul de demobilizare al armatei din 18 Martie 1921</i>
<i>Decretul-lege 3603/918</i>	<i>Decretul lege 681/919</i>				4 14 217
— 1 7	— 1 7				<i>Decretul de Amnistie 15 Oct. 1922</i>
<i>Decretul-lege 3617/918</i>					— 37 577
— 28 443	<i>Decretul-lege 1353/919</i>				<i>Decretul de grațiere 15 Oct. 1922</i>
<i>Decretul-lege 3697/918</i>	— 1 7				— 37 579
— 17 270					

ARTICOLE ȘI MONOGRAFII

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

A. B. : Dacă se pot considera nule motivele de apel scrise pe timbru mobil, în cazul când timbrul n'a fost anulat de parte prin scrierea primului cuvânt pe timbru sau a semnăturii, conform art. 8 l. timbrului ? (<i>Notă la d. Cas. II 275/921</i>)	15	229	BIRNBERG I. : Ideea de drept și ideea de justiție în istoricul civilizațiilor	37	580
ARION C. C. : Discursul pronunțat la banchetul dat în onoarea prof. R. Demogue	19	302	BĂNESCU CESAR : O lămurire privitoare la taxele convenite pentru apelurile contra cărților de judecată date în acțiunile de o valoare dela 1500 până la 3000 lei	21	325
A. F. : Elemente de Drept Roman, p. II din vol. I de d. prof. S. G. Longinescu (<i>Recenzie</i>)	44	704	BOTEZ CORNELIU : Ordinea publică în legile și decretetele-legi privitoare la prelungirea contractelor de închiriere	36	561
ALEXANDRESCU TRAJAN : Dacă instanța de apel poate acorda în materie de divorț anul de încercare ? (<i>Notă la d. Cas. fr. pub. în Pand. fr. 1921 Caetul VI</i>)	8	128	BOTTEZ M. ION : Soarta judecătorilor de ședință	31	486
" — Despre filiațiune. Dovedirea de copil legitim numai prin posesiunea de stat. Condițiuni (<i>Notă la d. Cas. fr. 30 Noembr. 1921</i>)	10	159	" — Suprimarea unui cuvânt din Pr. Civilă	32	503
" — Contractele cu termen și contractele diferențiale. Studiu asupra operațiunilor de bursă	13	193	BOZIANU C. : Dacă poate constitui o caducitate dispariția motivului testării ? (<i>Notă la s. T. Dorohoi 128/921</i>)	25	394
" — Despre depozitele de bani făcute anterior războiului, de supușii statelor dușmane. Indisponibilitatea rezultând din legea măs. excepționale își mai poate avea locul din momentul ce starea de război a încetat ? (<i>Notă la arizul No. 48/921 dat de Comisia pentru aplicarea tratatelor de pace de pe lângă Minist. af. streine</i>)	15	238	CERBAN ALEX. Prof. : Valoarea juridică a locațiunii lucrului altuia (<i>Notă la d. C. ap. Constanța 103/921</i>)	2	24
" — Drepturile proprietarilor și creditorilor ipotecari în raport cu legislațiunea agrară	45	705	" — Nulitatea actelor făcute de tutoare fără știrea și învoirea Consilierului sfătuitor. Art. 345 C. civ. Dreptul Consilierului sfătuitor de a ataca pe căile legale hotărârile date în acțiunea intentată contra minorilor (<i>Notă la d. Cas. I. 882 bis/921</i>)	4	56
ALEXANDRESCO D. Prof. : Despre revizuire în materie de naționalitate. Art. 480 § 10 pr. civ. fr., 290 al. 1 pr. civ. rom. (<i>Notă la dec. C. Ap. Paris din 16 Iunie 1922</i>)	41	654	" — Dacă un litigiu, derivând dintr'un contract de concesiune petroliferă și care ia naștere în raporturile dintre concedent și concesionar, este de competența instanțelor ordinare și urmează a fi judecat după normele de drept comun, sau dacă din contra, concedentul este în drept să beneficieze de dispozițiile speciale ale legii proprietarilor ? Cum se exercită căile de atac, avându-se în vedere natura afacerii sau modul cum instanțele de fond au considerat și judecat afacerea ? (<i>Notă la d. Cas. I, 492/921</i>)	8	121
ANGHEL D. C. : Grigore Păucescu, ca jurist	36	565	" — Efectele netranscrierei actului dotal în registrele de foi dotale conf. art. 710 Pr. civ. Dacă imobilul dobândit cu bani dotali, chiar în lipsă de o clauză de întrebuințare, a devenit dotal numai pe temeiul stipulațiunii dotalității bunurilor prezente și viitoare ? Un act supus la o anumită formă de publicitate nu-i opozabil celor de al treilea decât din momentul în care aceea formă a fost îndeplinită. Interpretarea art. 1236 și 1247 c. civil (<i>Notă la s. Trib. Dorohoi 15 N-bre 921</i>)	11	174
ANTONESCUL MIHAIL : Expunerea de motive la proiectul de lege pentru regularea raporturilor dintre proprietari și chiriași elaborat de D-sa ca ministru	6	81	" — Dacă, în dreptul nostru, legatele sunt dispensate ipso jure de raport ? (<i>Notă la d. Cas. I 1139/921</i>)	14	216
ANTONESCUL EM., STELIAN TOMA și COHEN IOSEF : Concluziuni scrise depuse în numele Societății anonime Sinaia în procesul ce i s'a intentat de Eforia spitalelor civile din București pentru anularea societății	43	682	" — Despre rolul aparenței în drept	20	305
" — Idem, motive de apel la Curtea de apel s. I. Buc., dos. 1025/922, în aceeași chestiune	43	686	" — Exercițarea acțiunii de eșire din indivizie de către legatarul cu titlu universal în contra eredelui rezervatar. Necesitatea pentru legatarul universal de a cere punerea în posesie. Dacă bunul legat se deține de către legatar,		
ARSENESCU ȘTEFAN : Organizarea muncii în închisorile noastre	8	119			
APOSTOLEANU M. : Care este condițiunea averii dobândită de soție cu bani dotali, sub regimul dotalității tuturor bunurilor prezente și viitoare, și ce drept are soțul asupra unei asemenea averi ? (<i>Notă la decizia C. I. 1002/921</i>)	25	389			
BAYER SIMON : Teoria împreviziunii	34	532			
BIRNBERG I. : Discursul ținut la banchetul oferit d-lui Prof. R. Demogue	19	304			

mai este nevoie de trimiterea sa în posesie?

(Notă la s. T. *Ilf. I* 771/1921) 21 334

CERBAN ALEX. Prof.: Formele de înstreinare ale minorilor mahomedani din Dobrogea. Lichidarea lor prin Trib. Mahomedane după normele din dreptul și uzurile Otomane. Art. 39 l. p. Org. Dobrogei din 1885. Codul fonciar Otoman cu privire la înstreinarea pământurilor „mirie” și „mülk” (Notă la d. *Cas. I* 714/1921) 23 364

— Interpretarea art. 455 al. a. Pr. civ. 29 456

— Despre condiția rezolutorie tacită. Interpretarea art. 1020 și 1021 c. civ. (Notă la d. *Cas. III* 929/1922). 31 489

— Proprietatea sub regimul legilor except. 32 499

— (Quidam) Caracterul tutelei mamei recăsătorite înainte de deschiderea tutelei, asupra copiilor rezultați din prima căsătorie. Pute-
rile consiliului de familie în ce privește ale-
gerea tutorelui. Art. 344 și 347 c. civ., art.
638 pr. civ. (Notă la dec. *Cas. II* 138/1922) 42 670

CHIRIȚOIU GH. M.: Decretul-lege 2969/1919 se referă și la podgoreni? 18 278

CODREANU S. ION: Diferite informațiuni, spețe la hotărâri și Note.

— Tabla de materii pe 1922, în colaborare cu Colonelul C. Georgescu.

CONDURATU GR., PERIETEANU GR. I. și VELESCU AL.: Prefața la Comentariul noiei legi a chirilor 19 300

CHRISTOFOREANU E. & PARASCHIVESCU C. C. Uzurile legislative și interpretative în legislațiunea comercială română 33 513

COHEN I.: *Cronica judiciară*. Proprietatea unei denumiri sau firme sociale aparține primului ocupant și nu este supusă la nici o publicitate sau depozit. Societățile anonime nu trebuie să și înscrie firma 6 86

— Ordonanțele prezidențiale (référé) de d-l G. M. Popescu, judecător — Bibliografie 6 86

— Executarea hotărârilor în monedă streină 10 145

COHEN IOSEF, STELIAN TOMA și ANTONESCU EM.: Concluziuni scrise în numele societății anonime Sinaia în procesul ce i s'a intentat de Eforia spitalelor civile din București pentru anularea societății 43 682

— Idem, motive de apel la Curtea de Apel s. I Buc., dos. 1025/1922 în aceeaș chestiune 43 686

COHEN IOSEF: Plata unei datorii în monedă streină în virtutea unei cambii scăzute înainte de război (Notă la sent. Trib. *Ilfov s. II Com.* 1098/1921 și *Cas. s. III* 1361/1922) 44 701

CURIERUL JUDICIAR: 1922 — Revista — 1 1

— Semi Centenarul revistei „Dreptul” 1 16

— Interpretarea art. 422 Pr. pen. (Nota la dec. *Cas. II* 1361/1920) 2 23

— Take Ionescu 25 385

— Incoronarea justiției 35 545

DAN EM.: Art. 1364 Cod. civ. este aplicabil și la vânzările silite. Adjudecatarul poate cere cu ocazia depunerii prețului suspendarea

distribuției lui dovedind că imobilul ce se adjudecase asupra sa era viciat de dotalitate și deci nu se putev vinde fără aplicarea formelor legale (Nota la *jurnalul Trib. Ilfov Notariat No. 5686/1922*) 38 604

DAVIDOGLU LASCĂR: Discursul rostit la comemorarea magistraților trib. *Ilfov*, Văcăreanu și Olaru, morți pentru întregirea neamului 42 666

DECUSARA C. E. Dacă legea generaia a vămilor a abrogat disp. pr. pen. mag. cu privire la instruirea delictelor vamale? Dacă la un delict vamal comis de un militar și instruit de o instanță militară, poate să fie însușită instrucția de parchet? (Notă la s. Trib. *Oradea-Mare s. III* 1337/1921) 1 9

— Dacă fapta unui debitant, care vinde, țigări peste tariful fixat de regie, constituie o contravenție la legea Monop. Statului, sau o contravenție la legea speculei? (Notă la c. jud. *Slobozia-Cireșu Brăila* 696/1921) 1 14

— Dacă constituie un act de guvernământ ordinul dat pentru vânzarea vinurilor în regiunea viticolă a Panciului? (Notă la s. Trib. *Putna* 93/1921) 2 27

— Chiar în materie de presă, un condamnat definitiv trebuie să satisfacă disp. art. 422 pr. pen. adică să se constituie prizonier sau să fie pus în libertate pe cautiune, pentru a se putea judeca în recurs (Notă la d. *Cas. s. Unite* 5/1921) 3 41

— Bibliografie: Codul civil austriac tradus de d-l Președinte Ion Corjescu și controlată traducerea de d-l Corneliu Chiseliță, con-
lier la Curtea de Casație 4 56

— Bibliografie: Codul de proc. civilă în vi-
goare al Transilvaniei tradus de d-l Ion Mo-
șoin, Consilier la Curtea de Casație 4 56

— De când curge pentru minor termenul de a cere revizuirea: două luni dela majoritate, cum prevede art. 742 Pr. civ. sau două luni de când i s'a comunicat hotărârea? (Notă la c. jud. *Câmpina* 244/1921) 4 62

— Dacă declarația de apel trebuie să se facă numai la grefa Trib. care a dat sentința, sub sancțiunea nulității lui, sau se poate face direct la Curte? (Notă la dec. ap. Buc. *IV* 4071/1921) 10 156

— Dacă în caz de delict comis de un ofițer de poliție judiciară în exercitiul funcțiunei lui, partea vătămată poate sesiza direct Curtea de Apel, competentă de a judeca în prima și ultima instanță pe temeiul art. 493 pr. pen.? (Notă la d. *Cas. II* 14 Dec. 1921) 11 166

— Dacă jandarmul în calitate de ofițer de poliție judiciară are căderea de a constata o contravenție la legea Monop. băuturilor spirtoase? (Notă la c. jud. *Poenari-Burchi Prahova* 798/1921) 14 224

— Contract de locație prelungit prin efectul legii. Incheierea unui non contract prin care

chiriașul de comun acord cu proprietarul majorează chiria peste sporul legal. Dacă acest fapt constituie pentru proprietar delictul de speculă? (Notă la s. Trib. Ilf. IV 532/922) 15 237

DECUSARA C. E. : Dacă comunicarea hotărârei făcută în extract inculpatului este valabilă? (Notă la dec. C. ap. Iași II, 33/922)	21	327
" — Organizarea Ministerului public	23	353
" — Bibliografie : Statistica Partea generală, vol. I, de d-l Prof. Andrei Sigmond	25	387
" — Contra cui trebuie intentată acțiunea unui expert-contabil, căruia i s'a refuzat înscirarea în tabloul format pe baza legii corpului de contabili? (Nota s. S. T. Ilf. III 172/922)	25	400
" — Cari urmează a fi aplicate mai întâiu scuzele legale sau minoritatea într'un proces penal? (Nota la d. C. II 441/922)	27	426
" — Recenzie : Corneliu Botez : Evoluția dreptului în legislația germană în comparație cu cea română și cu ideia de drept în general	33	517
" — Dem. D. Stoenescu : Instituția jurătorilor	33	517
" — Publicitatea debaterilor cât și audierea martorilor sunt comune atât jurisdicțiilor civile cât și celor militare (Notă la d. cons. per. de reviziune al armatei 159/922)	33	520
" — Eugène Garçon	34	536
" — Recenzie : V. Barnoschi : Originele Democrației române : „Cărvunarii“. Constituția Moldovei dela 1822	35	552
" — Interpretarea Decretului de amnistie și grațiere din 15 Oct. 1922	37	571
" — Revizuirea în penal	38	593
	39	618

DEMOGUE R. Prof. : Responsabilité du fait des choses et acte autonome de la chose	15	226
" — Des personnes pouvant invoquer l'art. 1312 du code civil français (art. 1164 roumain)	17	257
" — Professionnels et non professionnels devant le droit civil	26	401
" — Principes de la responsabilité civile (Art. 998, 999 c. civ. Roumain)	27	417
" — De l'évolution de la théorie du contrat depuis un siècle	28	433

DIRECȚIUNEA : Sosirea Prof. Demogue în București	15	225
--	----	-----

DOBRESCU I. DEM : Răspunsul Baroului de Ilfov la Darul Baroului din Paris	1	5
" — Discursul ținut la Banchetul dat în onoarea d-lui Prof. R. Demogue	19	303
" — Cuvântarea ținută la Barou cu ocazia conferinței d-lui Prof. R. Demogue	21	321
" — „Curielul Judiciar“ și Justiția	32	497
" — Apel către toți juriștii	34	529
" — Baroul și Magistratura	39	609
" — Discursul rostit în calitate de Decan al baroului la comerarea magistraților trib. Ilfov Văcăreanu și Olaru, morți pentru întregirea neamului	42	665

DONGOROS VINTILĂ : Despre Traficul de influență		
Art. 146 Cod penal	4	49
" — Despre elementele delictului de mituire prevăzut de art. 144 C. penal (Notă la decizia C. ap. Constanța 138/921)	9	138
" — Despre falsul material și falsul intelectual în substituie de persoane (Notă la s. Trib. Romanași s. II 1963/921).	15	234
" — Simpla minciună poate fi un mijloc suficient pentru a conduce la existența delictului de înșelătorie în legislațiunea noastră? (Notă la s. T. Dâmbovița 3 Febr. 1922)	22	349
" — Analiza Decretului-Lege asupra speculei 2969/919 (Notă la s. T. Ilf. IV 1655/921 și T. Putna II, 973/921)	33	523
" — Dacă tentativa de speculă ilicită se pedepsește? (Notă la s. T. Dâmbo. 8 Martie 1922)	35	555
" — Dacă în delictul de fals prin substituie de persoane, anularea actului încheiat în atari condițiuni constituie o reparațiune civilă și poate deci face obiectul acțiunei private? Atunci când prima instanță a achitat pe inculpat, instanța de apel sesizată de apelul părții civile este ea datorare să constate existența juridică a infracțiunei pentru a acorda reparațiuni părții civile sau e suficient a constata materialitatea faptelor puse în sarcina pârâtului și existența prejudiciului? (Notă la dec. Cas. II 1785/922)	40	636

DRAGOMIRESCU C. : Despre Eugeniu Stătescu, dare de seamă asupra conferinței ținută la Baroul de Ilfov de d. avocat Vl. Atanasovici	45	712
--	----	-----

ECONOMESCU ARISTIDE : Dacă în apel se poate anula o acțiune ca netimbrată, când a fost primită de judecător, judecată și admisă? (Notă la s. T. Ialomița II 15/921)	28	444
---	----	-----

ERBICEANU VESPASIAN : Bătea ca pedeapsă	2	20
---	---	----

FILIPESCU F. : Din Procedura Civilă Rusă. Dispozițiuni de cari trebuie a se ține seama cu ocaziunea reformei legislative	11	165
--	----	-----

FILITTI D. ION : Dacă proprietarul poate cere rezilierea contractului de arendare și evacuarea arendașului pe baza art. 30 legea agrară din 1921 și în cazul când 1/4 din moșie s'a expropriat pe baza decretului-Lege 3697 din 1918? Renunțarea tacită (Nota la s. T. Ilfov III 197/922)	17	270
---	----	-----

FLORESCU TH. JEAN : Discursul rostit la Banchetul dat în onoarea D-lui Prof. R. Demogue	19	304
---	----	-----

" — Circulara 26494/922 privitoare la principiul reciprocității în materie de prelungirea contractelor de închiriere	24	376
--	----	-----

FRIEDMAN HUGO : Încă o ipotecă ocultă	18	277
---	----	-----

FILOTI ZAMFIR : Cauțiunea judicatum solvi în fața tribunalului Caransebeș	44	689
---	----	-----

FOTINO I. : Contribuțiuni premergătoare operei de unificare legislativă	40	625
---	----	-----

GĂLEȘESCU-PYK D. : Cekul la ordin fals sau falsificat	3	33
---	---	----

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

GĂLĂȘESCU-PYK D.: Sunt valabile restricțiile sta- tutare relative la transmiterea acțiunilor . 22	337
GAIUȘ: Codul justiției militare de Colonelul N. C. Homoriceanu (<i>Recenzie</i>) 44	703
GEORGESCU C. Int. Colonel: Interpretarea art. 1114 și urm. cod. civ. și 604 și urm. pr. civ. (<i>Notă la dec. Cas. I, 84/922</i>) 40	631
— Interpretarea art. 1418 c. civ. (<i>Notă la dec. C. Ap. Iași s. II No. 13/922</i>) 45	719
— Tabla de materii pe 1922 în colaborare cu d-l Ion S. Codreanu.	
GEORGESCU N. C.: Constatarea decesului milita- rilor morți sau dispăruți în timpul războiului. Care este instanța competentă să confecțio- neze actul de deces? 28	436
GEORGIAN G.: Cuvânt rostit la înmormântarea președintelui de Senat Gavril Kindriș, dela Curtea de apel din Cluj 45	711
GOREA G. S.: Legea închirierilor din 14 Aprilie 1922 nu mai cere pentru prelungirea con- tractelor ca chiriașul să fi locuit în comună în 1916 (<i>Notă la dec. C. ap. Buc. I, 135/922</i>) 40	639
GRIGORIAN CORNELIU Dr.: Dacă există auto- ritate de lucru judecat în materie de ordo- nanțe prezidențiale (<i>Notă la s. Trib. Ilfov IV 309/922</i>) 22	346
— Despre obligațiunea de a face. Despre dau- nele cominatorii Art. 66 bis Pr. civ., și 1021 C. civ. (<i>Notă la s. Trib. Ilf. III 678/921</i>) 24	382
HOZOC DIMITRIE: Rezumat după cartea lui Gaston Morin „La révolte des Faits contre le code“ 31	486
IOANITESCU R. D. Prof.: Constituționalitatea legii agrară 3	37
IONESCU BOGDAN Dr.: Recepțiunea d-lui Prof. R. Demogue la Cluj și la Oradea-Mare . 26	411
JUVARA ALFRED: Succesiunea mobilă a unui strein, domiciliat în țara românească, cade sub aplicarea legii noastre (<i>Notă la s. Trib. Iași III din 20 Iulie 1921</i>) 13	205
KISS DEMETRIU Dr.: Raport anual al Baroului Oradea Mare către Ministerul de Justiție 36	568
LAZĂR MAXIM: Neîmpunerea la patentă a re- zervei făcută de soc. anonime pentru crean- țele dubioase (<i>Notă la dec. Cas. III 751/922</i>) 32	507
LÉMONON ERNEST: La compétence du tribunal arbitral mixte Roumano-Allemand . . . 42	657
MANDICEVSCHI E.: Competința și organizarea in- stanțelor judecătorești 16	241
— Proiectul italian de procedură civilă . 41	641
MATEIESCU I. Dr.: Noțiunea dreptului natural . 26	405
MEYNIAL ED. Prof.: La Femme avocat à Rome . 14	210
MICESCU ISTRATE: Dacă dispoziția din art. 36 din legea agrară din 1921, care fixează prețul de expropriere la un maximum de 40 ori prețul regional din anii 1917-1922 este de ordin constituțional? (<i>Concluzii depuse la Curtea de cas. s. Unite</i>) 20	308
MIRCESCU ISTRATE și D. și SIEFERT E.: Con- cluziuni scrise depuse în numele Eforiei spi- talelor civile în procesul contra societății	

Sinaia înaintea Trib. Ilf. s. II com. pentru anularea societății, pe motivul că obiectul său (jocurile de bulă) constituie fapte ilicite și nulitatea este de ordine publică (<i>Notă la sent. Trib. com. Ilfov s. II No. 925/922</i>) . 43	676
MORA MIHAIL: Take Ionescu ca avocat 25	386
MORA V.: Militar. Dezertare în streinătate după ce a fost dat ca dezertor în țară. Dacă poate fi amnistiat? (<i>Notă la dec. 360/922 a Cons. perm. de reviziune al armatei</i>) 44	692
MISSIR P. și VELESCU AL.: Dacă pensia de în- treținere prevăzută de art. 281 c. civ. este o îndemnitate fixă de reparațiune sau va- riază în raport cu averea soțului vinovat și trebuințele celui inocent? (<i>Nota la jurnalul C. Ap. Buc. s. IV No. 3562/921</i>) 45	715
NEGRU NICOLAE: Exproprierea. Note pe marginea articulului d-lui Alfred Juvara 2	21
NEGULESCU DEM. Prof.: Discursul și amendamentul propus la Art. 18 al Pactului Națiunilor la a II-a adunare 8	113
OPRESCU DEM. AL.: Prefața la <i>Codul penal</i> adnotat de D. ni judecători Paul Ionescu-Pastion și M. I. Papadopol 9	136
OPRESCU CONST.: Minimum de onorariu 41	648
OTETELIȘANU AL.: Problema unificării legislative 35	546
— Magistratura 39	613
— Baroul 42	660
PARASCHIVESCU C. C. & CHRISTOFORIANU E.: Uzurile legislative și interpretative în le- gislațiunea comercială română 33	513
PAXIMADE E. și I. GR. PERIETEANU.: Dacă lipsa transcrierii prescrisă de art. 708 pr. civ. e sau nu de natură să atragă nulitatea actului total? Dacă opozabilitatea actului total depinde neapărat de îndeplinirea for- malităților cerute de lege, sau din potrivă este subordonată unei chestiuni de fapt aceea a cunoștinței despre existența actului total? (<i>Notă la dec. Cas. I, 1003/922 și sent. Trib. Argeș s. II 186/921</i>) 44	697
PARASCHIVESCU M.: Cum se formează contul de profit și pierderi la o societate anonimă. Ce este bilanțul general. Beneficiu net. Dreptul fiscului. (<i>Concluziuni puse la Înalta Curte de Casație S. U. în procesul Fiscului cu Soc. anon. Au Bon Gout în care s'a pronunțat decizia No. 6/921</i>) 7	101
PHÉRECHIDE M.: Discurs ținut la banchetul dat în onoarea d-lui Prof. R. Demogue . . . 19	303
— Demnitatea legilor 23	361
PERETZ I. Prof.: În marginea codului civil . . 18	273
PERIETEANU GR. I. (Iper): Instituția sequestrului judiciar față cu disp. art. 615 Pr. civ. În ce anume cazuri această măsură de conservare poate fi admisă? Faza din urmă a jurispru- denței noastre: (<i>Notă la dec. Cas. I, 284/921</i>) 5	65
— Conflictele de legislațiune relative la căsă- torie și divorț (<i>Notă la j. Trib. Vlașca, 1585/921</i>) 8	123

PERIETEANU GR. I. (Iper): Despre elementele constitutive ale delictului de denunțare calomnioasă. (Notă la d. C. Ap. Buc. III, 4/922)	11	168
" — Caracterul Depozitului în materie de mărci de fabrică și de comerț	12	177
" — Dacă contractelor de închiriere, în curs, li se aplică sporul prevăzut de decretul-lege 1420/920? (Notă la d. C. ap. Buc. II, 299/921)	13	202
" — Care este instanța competente să judece cererea de daune morale, cauzate prin termenii în care este redactat un act administrativ de autoritate? (Notă la j. T. Ilfov s. I civ. cor., 15055/921)	14	222
" — Dacă schimbările aduse în modul de distribuire și întrebuințare a încăperilor imobilului închiriat, constituiesc o schimbare de destinație, care să poată da loc la rezilierea contractului? Art. 1429 al. 1 și 1430 c. civ. (Notă la d. C. ap. Buc. III, 54/920)	15	232
" — Despre degradările aduse unui imobil închiriat. Schimbarea de destinație a lucrului închiriat. Despre mandatul în alb (Notă la s. Trib. Ilfov IV, 189/921)	16	254
" — Dacă e susceptibilă de apel sentința Trib. prin care s'a respins ca nesusținută acțiunea de divorț intentată de soțul reclamant? (Notă la d. C. ap. Buc. I, 1162/922)	17	268
" — Subînchirierea de camere mobilate la femei de moravuri ușoare, poate da loc la rezilierea contractului? Art. 30 decretul-lege 1420/920. Competența în materie de acapareare (Notă la d. Cas. I, 898/921 și C. ap. Buc. III, 127/921)	19	294
" — Înțelesul cuvintelor „funcționar public și cu serviciul comandat în localitate“, cuprinse în art. 2 al. 4 al legii din 14 Aprilie 1922 (Notă la s. T. Ilfov I, 283/922)	20	314
" — Evacuare. Terțiu contestator. Necesitatea unui fundament juridic al contestației. Soție divorțată. Lipsa oricărui drept de a ocupa imobilul părăsit de soțul locatar (Notă la C. J. Oc. I Buc., 771/922)	28	447
" — Dacă hotărârea dată într-o contestație la executare, introdusă de locatar înaintea Trib. după promulgarea legii asupra închirierilor din 14 Aprilie 1922, sub cuvânt ca hotărârea de evacuare obținută contra sa e contrară dispozițiilor din legea cea nouă, e susceptibilă de apel și în ce termen? Dacă excepțiile dela evacuare prevăzute de art. 2 litera b din noua lege a închirierilor se aplică și în cazurile de sub lit. a? (Notă la d. C. ap. Galați II, 59/922)	29	459
" — Dacă excepții dela evacuare de sub lit. b a art. 2 din noua lege a închirierilor, pot opune aceste excepții proprietarilor dinainte de 23 Aprilie 1916, prevăzuți sub lit. a a acelui text? Dacă intră sub decăderea prevăzută de art. 2 al. 3 de sub lit. c din legea închirierilor, proprietarul care după data de		

23 Aprilie 1916 a închiriat imobilul a cărui evacuare o cere? (Notă la s. T. Ilfov III, 439/922)	29	462
" — Dacă delirul de persecuție legitimează punerea sub interdicție? (Notă la s. T. Vlașca 289/916 și dec. C. ap. Buc. IV 9/918)	30	471
" — Ce se înțelege prin cuvintele „serviciu comandat“ din art. 2 al nouei legi a închirierilor din 14 Aprilie 1922? (Notă la dec. C. ap. Buc. III, 159/922)	31	491
" — Imobil stăpânit în indiviziune. Dacă unul din copărtași poate în mod valabil închiria imobilul? Dacă o atare închiriere este susceptibilă de confirmare tacită și în ce condițiuni? Art. 1190 și 1167 al. 1 și 2 c. civil (Notă la s. T. Bacău II, 183/920)	31	495
" — Dacă diferitele excepții dela evacuare, prevăzute în art. 2 din noua lege a chirilor sub anumite aliniate de literă, se pot întinde dela un caz la altul? Idem, decăderile? Ce înțeles și întindere are expresiunea „locuind“ din art. 2 lit. c din noua lege a închirierilor? (Notă la s. T. Ilfov III 651/922)	36	574
" — Dacă dispozițiunea din art. 76 din reg. legii pentru încurajarea de construcții, care indică proprietarilor, în caz de diferend, calea art. 66 bis pr. civ., e sau nu constituțională și aplicabilă? (Notă la d. Cas. I, 717/922)	37	584
" — Dacă art. 8 din reg. legii pentru încuraj. construcțiilor este constituțional? Chiar dacă s'ar considera neconstituțional încă cererea proprietarului de a efectua lucrări la imobilul închiriat, poate fi rezolvită pe calea art. 66 bis pr. civ. Locatarul nu poate înlătura cererea proprietarului bazându-se pe art. 1424 c. civ. (Notă la s. T. Ilfov I civ. cor., 548/922)	37	590
" — Interpretarea art. 5 din decretul-lege No. 1420/920 față de art. 2 lit. a și b și alin. 5 și 6 de text și din noua lege asupra închirierilor din 14 Aprilie 1922. Art. 13 din legea asupra drepturilor proprietarilor și art. 402 pr. civ. (Notă la d. Cas. II 167/922)	38	602
" — Caracterul ce au ordonanțele, prezidențiale date în materie de référé conform art. 66 bis pr. c. față cu dispozițiunile art. 68 din legea organică a Inaltei Curți de Casație (Notă la jurnalul Trib. Ilfov s. I civ. No. 14078/922)	38	607
" — O lămurire	39	621
PERIETEANU I. GR. și PAXIMADE E : Dacă lipsa transcrierii prescrisă de art. 708 pr. civ. e sau nu de natură să atragă nulitatea actului dotal? Dacă opozabilitatea actului dotal depinde neapărat de îndeplinirea formalităților cerute de lege sau din potrivă este subordonată unei chestiuni de fapt, aceea a cunoștinței despre existența actului dotal? (Notă la dec. Cas. I 1003/922 și sent. Trib. Argêș s. II, 186/921)	44	697

	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
PETIT EUGEN: Sezina și trimiterea în posesie	1	4	ROMNICEANU VICTOR: Discurs rostit cu ocazia		
" — Înțelesul art. 1188 c. civ.	7	99	solemnității deschiderii noului an judecăto-		
" — Când este admisibilă ancheta în futurum?			resc la Înalta Curte de Casație	31	481
(Notă la d. C. ap. Iași I și j. T. Fălciu 1882			ROSETTI D. RADU: Controlul Justiției Militare:		
bis din 1920)	34	543	Sentință tipărită înainte de judecată (Notă		
PETROVICI GEORGE: Cuvântarea rostită la în-			la dec. 373/922 a Consiliului de reviziune		
mormântarea lui Take Ionescu, în numele			permanent)	41	655
Baroului	26	412	SACHELARIE AURELIA Dr.: Despre Pactul de		
POPESCU M. GH.: Dacă în materie de executare			quota-litis. Cine trebuie să facă dovada plăței		
mai trebuie să se comunice deodată cu soma-			onorarului avocatului? Art. 21 l. corp avo-		
țiunea titlurile cari fuseseră comunicate de			caților și 1169 c. civ. (Notă la c. j. Târgo-		
mai înainte (Notă la c. j. Oc. Ghergani-Dâm-			viște 364/921)	12	188
bovița 151/921)	20	320	SACHELARIE HENRIETA: Cazul când coproprie-		
PORUMBEANU PAUL: O scurtă reflecție asupra			tarul care nu a consimțit la o închiriere		
unei jurisprudențe	4	55	este totuși obligat a o respecta (Notă la d.		
" — Articolul 417 Pr. penală	12	181	Cas. I 128/921)	18	280
PRODAN: Discursul rostit la comemorarea magis-			SAFIRESCU AUREL: Pronunțarea sentințelor în		
traților trib. Ilfov: Văcăreanu și Olaru morți			Ardeal	44	691
pentru întregirea neamului	42	665	SALLE ALBERT: Darul Baroului din Paris Ba-		
REDACTIA: Când poate avea loc rectificarea ho-			roului de Ilfov	1	5
tărârilor? (Notă la cartea jud. Ocol I Huși			SCRIBAN ȘTEFAN: Armonia între ancheta în fu-		
271/922)	9	143	turum și ordonanța referă în materie de		
" — Interpretarea art. 1 din decretul-legă			constatări locale, expertize, audieri de mar-		
1420/920 (Notă la d. cas. I 100/922)	12	184	tori, probe necesare într'un viitor proces		
" — Dacă precariștii (chiriașii, arendașii, se-			(Notă la Ord. Trib. Dorohoi 5558/921)	1	13
chestrii) au sau nu exercițiul acțiunilor po-			" — Notariatul Judecătoriilor de ocoale	7	97
sesorii? (Notă la c. j. rurală Clejani-Vlașca			" — Considerațiuni privitoare la transcripțiuni	19	289
80/920)	13	208	" — Acțiune în revendicare. Vinderea imo-		
" — Dacă ofițerii pot beneficia de dreptul de			bilului. Dacă cumpărătorul poate interveni		
incartiruire și după demobilizarea armatei?			în cererea de apel pentru apărarea dreptu-		
(Notă la d. C. ap. Buc. III 275/921)	14	219	rilor proprii? Art. 247. 248 Pr. civ. (Notă		
" — Banchetul dat în onoarea d-lui Prof. R.			la j. Trib. Dorohoi 9859/921)	25	396
Demogue	17	272	" — Despre ficțiuni	29	449
" — Dacă declarațiunile de renunțare date			SCHINA C. N.: Afacerea Sindexului. Jurnalele Con-		
de chiriaș printr'o transacție pot fi asimilate			siliului de Miniștri pentru creierea regimului		
cu declarațiunile de renunțare unilaterale?			contingentărei. Dacă constituie acte de gu-		
(Notă la d. C. ap. Buc. II 248/920)	18	294	vernământ? (Notă la dec. Cas. III, 1211/921)	5	72
" — Banchetul oferit în onoarea d-lui Prof.			" — Discursul pronunțat la banchetul dat în		
R. Demogue	19	301	onarea d-lui Prof. R. Demogue	19	302
" — Recepția d-lui Andrei Rădulescu în Aca-			" — Scrisoarea adresată Curierului Judiciar	31	481
demia Română	22	343	SIEFERT E., MICESCU ISTRATE și D.: Conclu-		
" — Apartament locuit de proprietar. Insufi-			ziuni scrise depuse în numele Eforiei Spi-		
ciența lui. Dreptul de a evacua pe chiriașul			taletelor Civile în procesul contra societății		
care locuiește sub acelaș acoperământ, nu în			Sinaia înaintea Trib. Ilfov s. II com., pentru		
altă clădire aflată în același curte (Notă			anularea societății pe motivul că obiectul		
la d. cas. I 852/922)	33	518	său (jocurile la bulă) constituie fapte ilicite		
" — Dacă exercitarea comerțului de cafe chan-			și nulitatea este de ordine publică (Notă la		
tant, constituie o schimbare de destinație,			sent. Trib. com. Ilfov s. II, No. 925/922)	43	676
când imobilul atât din destinațiunea sa an-			ȘTEFĂNESCU ȘTEFAN: Modificarea art. 121 pr. c.	29	452
terioară, cât și din exercitarea de fapt a			STELIAN TOMA. ANTONESCU EM. și COHEN		
însuși chiriașului până la un anumit timp,			IOSEF: Concluziuni scrise depuse în numele		
a fost exercitarea comerțului de restaurant			societății anonime Sinaia în procesul ce i		
și băuturi spirtoase? (Notă la dec. C. ap.			s'a intentat de Eforia Spitalelor Civile din		
Constanța 24/922)	36	572	București pentru anularea societății	43	682
" — Renunțarea la dreptul de a ataca o ho-			" — Idem, motive de apel la Curtea de apel		
tărâre. (Notă la dec. Cas. III 681/922)	38	603	s. I, Buc., dos. 1225/922, în aceeaș chestiune	43	686
" — Dacă amenzile pronunțate în virtutea			STOENESCU D. DEM.: Dacă regulamentul de pu-		
art. 19 din legea oficiilor de închiriere au			nere în aplicare a legii agrare din 1921 este		
sau nu un caracter penal? (Notă la dec. Cas.			constituțional? (Notă la dec. Curții de apel		
II 609/922, dată după divergență)	40	634	Craiova I, 104/922)	28	441

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

STOENESCU I. BENEDICT: Legea din 23 Iulie 1921, prin care se modifică unele articole din legea jud. de ocoale (Observațiuni) . . .	41	649
STOENOVICI A. CONST.: Dreptul de vot al acționarilor în adunările generale ale soc. an. . .	2	17
" — Cum se poate realiza fuziunea între societățile anonime? (Notă la sent. Trib. com. Ilfov I, 734/921) . . .	7	110
" — Persoanele de pe câmpul de curse cari pariază, sunt considerate că au consimțit la condițiunile puse de societate și deci nu au de ce se plânge. Regulamentul curselor face lege la cari părțile s'au supus (Notă la C. J. II Buc., 682/921) . . .	18	295
" — Despre proba ofertei reale . . .	21	322
" — Soarta creditorilor ipotecari sau privilegiați în urma aplicațiunei exproprierei . . .	24	369
" — Armata păcii: Magistrații . . .	42	659
" — Elementele Dreptului civil, de profesorul Matei B. Cantacuzino (Recenzie) . . .	44	702
SURLĂ D. C.: Legea agrară, Constituția și Înalta Curte de Casație . . .	15	227
" — Legea agrară și Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție . . .	34	531
TEODORESCU C.: Acțiunea și procedurile nefiind suficient timbrate la prima instanță, se mai pot completa timbrele în apel? Procedurile nefiind făcute pe timbrul legal care e valabilitatea lor? (Notă la sent. Trib. R.-Sărat din 21 Oct. 1921) . . .	14	220
TEODOREANU A. OSVALD: Considerațiuni asupra tăinuiri . . .	11	161
TÊRNĂVEANU P. OREST: Organizația justiției în Bucovina . . .	38	599
TONCESCU VASILE: Problema locuințelor și oficiilor de închiriere (Conferința tinută la Baroul de Ilfov) . . .	11	163
" — Legea chiriilor din 2 Aprilie 1922 . . .	16	248
	17	258
VASILESCU P.: Dacă disp. art. 1191 c. civ. sunt de ordine publică? Dacă reclamantul poate cere închiderea procesului, când pârâtul se opune? (Notă la cartea jud. Bârca-Dolj 1921/921) . . .	2	29
" — Ce se înțelege prin fond de comerț? Fondurile de comerț nu beneficiază de dreptul de prelungire al contractelor de închiriere (Notă la s. Trib. Drohoi, 346/920) . . .	6	94
" — Părțile sunt obligate a propune chestiile de decădere ale instanței de judecată în limine litis conf. art. 108 pr. civ. Tăcerea părților echivalează cu acoperirea acestui viciu de procedură. Pe cale de contestație la executare nu se pot discuta decât vicii de procedură ce n'au putut fi relevate p-		

cale ordinară precum și vicii de urmărire (Notă la dec. C. ap. Buc. IV, 289/921) . . .	9	141
VASILESCU P.: Asupra daunelor morale . . .	14	211
" — Bibliografie: Regula de Drept și Jurisprudența actuală, de Al. Em. Lăzărescu . . .	18	279
" — Chestiunea obligațiilor condiționale (Notă la dec. Curții de apel Buc. IV, 23/922) . . .	34	539
VELESCU ALEX.: Sachestrul asigurator este o măsură de conservare iar nu de executare. Încuviințarea lui este un act de procedură grațioasă. Examinarea în fond a legalității încuviințării lui este de aprecierea instanței ierarhic superioară iar contestația nu este admisibilă decât la greșita lui aplicare de către portărei (Notă la sent. Trib. com. I Ilfov, 579/920) . . .	3	44
" — Natura juridică a dotei din punctul de vedere al acțiunei pauliane . . .	9	129
" — Anularea renunțării la un contract în curs. Invocarea situației juridice la data renunțării și a neprevăderii schimbării legale ulterioare (Notă la sent. Trib. Ilfov III, 9/921) . . .	12	187
" — Despre executarea deciziilor Camerei arbitrale. Art. 56 din legea Burselor (Notă la sent. Trib. Ialomița s. I, 15/922) . . .	20	316
" — O inițiativă lăudabilă . . .	24	377
" — Recenzie: P. Petrini Paul: De l'insecurité dans les transactions immobilières . . .	28	448
" — Recenzie: Sebastian Serbesco: La condition civile de l'ennemi en France . . .	30	480
" — Dacă sentințele date de Trib. ca instanță de apel contra deciziilor oficiilor de închiriere sunt susceptibile de apel? (Notă la sent. Trib. Ilfov III, 889/921) . . .	32	511
" — Legea avocaților . . .	39	621
" — Nu poate evacua pe chiriaș chiar dacă intră în categoriile lit. a și b dela art. 2 din legea din Aprilie 1922, proprietarul care și-a vândut sau a închiriat un imobil după 1916 (Notă la dec. Cas. I, 1176/922) . . .	45	714
VELESCU AL. și MISSIR P.: Dacă pensia de întreținere prevăzută de art. 281 c. civ. este o indemnitate fixă de reparațiune care variază în raport cu averea soțului vinovat și trebuințele celui inocent? (Notă la Jurnalul C. ap. Buc. s. IV, 3562/921) . . .	45	715
VINEȘ V. IOAN: Reciprocitatea în materia prelucrării contractelor de închiriere . . .	17	265
VIOR T. C. Dr.: O propunere pentru înlăturarea crizei de magistrați . . .	6	87
VRĂBIESCU GEORGE: Tăinuirea în legislația franceză. Până în ce măsură tăinuirea a devenit un delict aparte în legislația franceză? . . .	8	117
VRĂBIESCU G. NIC.: Lărgirea domeniului cauzelor din cari decurg răspunderile . . .	45	709

JURISPRUDENȚĂ ROMÂNĂ ȘI STREINĂ

N. Z. Pag.

A

Abuz de folosință. — Vezi „Contract de locațiune“.

Abuz de încredere. — 1. Se face vinovat de abuz de încredere bancherul care după ce a vândut titlurile ce i s'au dat spre acoperirea creditului său, reține în mâinele sale excedentul realizat asupra soldului debitor al clientului său. Oferta de a restitui făcută în cursul instrucțiunii este inoperantă (*Trib. cor. Seine 2 Dec. 1913*) . . . 28 448

2 — Este casabilă hotărârea în care instanța fondului nu constată în delictul de abuz de încredere existența prejudiciului cauzat reclaman-
tului, deoarece din termenii art. 323 rezultă că prejudiciul este unul din elementele constitutive, fără existența căruia delictul de abuz de încredere nu poate fi. (*Cas. II, 402/1922*) . . . 35 560

Abuz de mandat. — Când bijutierul, căruia i s'a dat însărcinarea de a vinde bijuterii, le dobân-
dește personal pe un preț derizoriu simulând o vânzare fictivă către un terțiu prâtenom, el se face culpabil de abuz de mandat. Mandantul poate stabili cu martori aceste fapte, precum și existența mandatului, chiar dacă suma e su-
perioară cifrei de 150 lei, dacă există un în-
ceput de probă scrisă făcând verosimilă impu-
tarea ce se aduce mandatarului (*C. Apel Caen, 18 Oct. 1918*) . . . 28 448

Acceptarea donațiilor. — Vezi „Donațiuni“.

Accident. — Vezi „Contract de transport“.

Achiesare. — Vezi „Apel“ și „Executarea hotărâ-
rilor“.

Act administrativ de autoritate. — 1. Procesul-
verbal dresat de reprezentantul Ministerului de
Război, în urma ordinului acestuia, prin care
se declară de proprietate a Statului o avere,
ca fiind pradă de război, constituie un act ad-
ministrativ de autoritate, printr'ânsul Statul a-
firmându-și, pe baza unor texte de lege, un
drept patrimonial al său.

2 — Dacă atunci când o persoană se plânge în-
năntea Tribunalului în contra unui act admi-
nistrativ de autoritate care o vatamă în drep-
tarile sale, Tribunalul urmează să trimită pe
parte ca să-și formuleze cererea sa înaintea
Curții de Casație secția III, nu tot astfel ur-
mează să procedă Tribunalul în cazul când
înșiși Statul, în susținerea plângerei ce i-o
face, invoacă actul său administrativ de auto-
ritate și cere Tribunalului ca, ținând seamă de
el, să dea o hotărâre care să producă efecte
juridice, bazată fiind tocmai pe acest act; în
cazul acesta Tribunalul este dator să cerceteze
temeinicia actului administrativ de autoritate
care formează însăși fundamentul cererei Sta-
tului, asupra cărei cereri judecătorul este ținut
să se pronunțe, (*Trib. Ilfov, Notariat, 151/1921*) 7 104

Vezi și «Competință», și «Contencios Administrativ».

Act autentic. — Vezi „Act nul“.

Act inexistent. — Nulitatea unui act ca inexistent
poate fi invocată pe cale incidentală; când însă
actul e lovit numai de o nulitate relativă, atunci
trebuie o acțiune principală spre a putea înlă-
tura actul (*Trib. Dorohoi, 255/1921*) . . . 29 463

Act de propagandă de anarhie. — Vezi „Delict
de presă“.

Act de guvernământ. — 1. Actele de guvernământ

N. Z. Pag.

sunt acte unilaterale de voință ale Statului
sau organelor administrative, care sunt lăsate
la aprecierea necondiționată a administrațiunii
de a le face sau nu, și care nu dau loc la des-
păgubiri pentru particulari, decât numai când
sunt conferite în mod special prin lege.

Actele de guvernământ sunt justificate de
ocrotirea unui interes general privitor la or-
dinea publică, siguranța Statului internă sau ex-
ternă, declararea stărei de asediu, fapte de răs-
boiu, etc. conform legii din 17 Febr. 1921,
art. 5 lit. f § 1.

Prin urmare, în speță, fiind vorba de un act
de guvernământ, care a îndrituit pe Stat, în
interesul apărării naționale să ordone vârsarea
vinurilor din regiunea viticolă a Pancului, nu
poate da loc la despăgubiri integrale, ci numai
în limita putinței de plată a Statului, modali-
tățile de plată și constatarea cantităților fiind
fixate de decretul No. 1594 din 23 Apr. 1919.
Statul face aceste plăți din spirit de echitate,
prin faptul că din cauză de forță majoră el nu
poate fi declarat responsabil pe temeiul art.
998 c. civ., nici a art. 4 din legea responsabi-
lității ministeriale din 1879. (*Trib. Putna s. I, 93/1921*) . . . 2 27

Adnotată de d-l E. C. Decusară

2 -- Constituesc acte de guvernământ jurnalele
Consiliului de Miniștri No. 34359 și 34357/1921,
care prohibă exportul grâului și lasă liber ex-
portul orzului, ovăzului, porumbului, fasolei și
furajelor, în anumite condițiuni, prin crearea
regimului contingentărei, care dispune în fa-
voarea Statului de o parte din producțiunea
cultivatorilor de pământ și crează un impozit la
diferența de preț și la valoarea produselor vân-
dute Comisiunilor centrale.

Că prin acte de guvernământ înțelegându se
măsurile pentru ocrotirea unui interes general
și cu caracter politic, măsura luată de guvern
prin menționatele jurnale, atacate cu recurs, are
caracterul general și nu este o măsură indivi-
duală, fiind că privește o întreagă categorie so-
cială, pe producătorii agricoli, și este și măsură
politică, fiind privitoare la siguranța internă.
(*Cas. III, 1211/1921*) . . . 5 71

Adnotată de d-l N. C. Schina.

Act nul. — 1. Un oponent poate cere în prealabil
nulitatea procesului-verbal de autentificare, pe
baza neîndeplinirii formalităților cerute de art.
16 și 18 din legea autentificării actelor, modi-
ficată prin legea dela 22 Iulie 1921, căci aceasta
nu constituie o cerere nouă, ci un mijloc de
apărare.

2 — Procesul-verbal fiind nul, atrage după sine
și nulitatea actului, care nu poate fi considerat
ca act sub semnătură privată, când părțile nu
știu carte (art. 1172 c. civ.) (*Trib. Olt, 262
din 1921*) . . . 1 11

Adnotată de Redacție

Act încheiat cu supușii statelor beligerante. —
1. Potrivit art. 1 al legii din 22 Decembrie
1916 și art. 1 al decretului-lege din 13 Decem-
brie 1918 sunt nule și inexistente operațiile,
actele sau contractele de înstrăinare sau con-
stituire de orice fel de drepturi făcute cu ina-

micul, ori cu supușii lui cu începere dela 15 August 1916, iar bunurile care au format obiectul unor asemenea acte sunt considerate ca neieșite din stăpânirea inamicului și prin aceasta sunt și rămân de drept proprietatea Statului român.

2 — Rațiunea care a determinat pe legiuitor să isbească de o nulitate radicală actele încheiate de inamic cu orice locuitor al țării și, considerând aceste bunuri ca neieșite din proprietatea inamicului, să le declare de proprietate a Statului român, nu a fost aceea de a erija pe Stat în proprietar al bunurilor particulare ce eventual ar fi fost în mod samavolnic însușite de inamic și înstrăinate în urmă de acesta, ci de a pune Statul în măsură să intre în posesiunea acelor lucruri pe care, inamicul aflându-se în imposibilitate, în cazul unei retrageri, de a le lua cu dânsul, și pentru a realiza un beneficiu cât de mic, le ar fi vândut particularilor, iar aceștia, tentați de a realiza un câștig mai mare și ușor, le-ar fi cumpărat, strângându-le astfel din patrimoniul Statului, în care ar fi intrat odată cu retragerea vrăjmașilor și căderea lor în mâinile autorităților noastre.

3 — Prin aceste texte de lege legiuitorul nefăcând altceva decât să repună lucrurile în starea anterioară actului de înstrăinare, Statul român substituindu-se în drepturile inamicului, nu va avea asupra acelor lucruri ce se consideră că nu au ieșit din stăpânirea inamicului, decât aceleași drepturi pe care le avea și inamicul. (*T. Ilf. Not. 151/1921*) 7 104

Vezi și «Prize maritime» și «Vânzare».

Act de naștere. — Vezi „Filiațiune”.

Achitare. — Vezi „Curtea cu jurați”.

Act de comerț. — Comisionarul-mesager, care circulă în toate zilele între două localități spre a duce pachetele clienților săi, face acte de comerț și este justițiabil de Tribunalele comerciale. (*Trib. Bordeaux, 30 Martie 1914*). 28 448

Act scris neautentic. — Vezi „Poprire”.

Acțiune. — Vezi „Administrație publică”.

Acțiune cambială. — Într-o acțiune cambială debitorul nu poate opune excepțiuni de natură să întârzie condamnarea la plată, decât numai în cazurile prescrise de art. 349 c. com.; excepțiunea însă ridicată de apelant, că creanța isvorăște din garantarea dotei intimitei, fiind personală beneficiarei cambei, intră în prevederile acestui text.

Prin urmare, în speță, adevărata cauză generatoare a cambiei, fiind garantarea dotei reclamantei, cambia aceasta, deși exigibilă la 15 Aprilie 1920, plata ei totuși, nu poate fi reclamată decât potrivit dispozițiunilor art. 1273 c. civ., adică după un an din momentul decând a luat naștere; ori, acest termen nu e încă expirat, prin urmare acțiunea este prematură. (*C. apel București I, 10/1921*). 10 157

Vezi și «Cambie».

Acțiune insuficient timbrată. — Vezi „Timbru”.

Acțiune publică. — Vezi „Ofițer de poliție judiciară”.

Acțiune în resciziune. — Des personnes pouvant invoquer l'art. 1312 du Code civil français (art. 1164 roumain) (*monografie*) de d.l. Prof. R. Demogue. 17 257

Acțiune în reziliere și evacuare. — Vezi „Contract de arendare” și „Contract de locațiune”.

Acțiune în revendicare. — Vezi „Revendicare”.

Acțiuni. — Vezi „Soc. anonimă”.

Administrarea probelor. — Vezi „Revendicare”.

Administrație publică. — Dreptul de a intenta

acțiuni în justiție, în numele unei administrațiuni publice presupunând capacitatea pentru cel care o face, de a se putea obliga în numele administrațiunii și a-i angaja patrimoniul, — el nu poate fi exercitat, în lipsă de text special, decât de capul administrațiunii, el având și răspunderea conducerii, — art. 75 pr. c. și 21 din legea de organizare a domeniilor Statului, reglementând citarea în justiție a Statului, face aplicațiunea aceluiași principii.

Potrivit art. 1 din legea dela 1913, pentru organizarea Ministerului de Interne, Ministrul este capul tuturor serviciilor acelui departament, putând conform art. 3 să delege parte din puterile sale Secretarului general, Directorii de servicii având atribuțiuni mărginite — art. 4 și urm. din lege — în conducerea direcțiilor pentru a expedia hârtiile și nici unul din ei, nici cel al serviciului contencios, astăzi după modificarea din 1919 director g-ral al serviciului secretariatului și personalului, neavând vre un drept de a reprezenta pe Ministru, nu pot intenta, deci semna, acțiuni în justiție în numele Ministeriului de Interne. Cu atât mai mult nu pot delega altora un asemenea drept. (*Cas. I, 1024/1921*) 28 438

Ad-tor sechestr. — Vezi „Sechestrii”.

Adopție. — În sistemul codului italian, art. 376, mama naturală nu este trecută în actul de naștere fără consimțământul său, iar dacă tatăl natural face declarația de naștere a copilului, atunci se trece numai numele său, ca în cazul de față. Că întrucât, ulterior, copilul n'a cerut căutarea maternității și nici mama nu și-a recunoscut copilul, ea rămânând necunoscută și deci bine tatăl natural și a dat consimțământul la adopție care s'a încuviințat de Trib. române și care nu se poate anula pentru lipsa de consimțământ a mamei. (*T. Ilfov, s. II. civ. cor., 349 bis 1922*). 25 398

Afipt de supralicitare. — Vezi „Urmărire imobiliară”.

Afișarea citațiunilor. — Vezi „Citațiuni”.

Agenti provocatori. — V. „Substituire de persoane”.

Alienat. — Vezi „Delirul de persecuție”.

Amendă. — Vezi „Amnistie” „Oficiu de închiriere” „Recurs”, și „Timbru”.

Amnistie. — 1. Contravenția la legea asupra taxei pe brevet și pe decalitr, pentru acei ce au vândut băuturi spirtoase, fără a poseda brevet, conform art. 16, se pedepsește cu amendă egală cu taxa pe brevet înzecită, amendă pur fiscală, căci ea reprezintă înzecitul taxei ce urma a încasa Statul, adevărate reparațiuni pentru fisc.

Infracțiunile sancționate cu amenzi pur fiscale nu sunt amnistiate, după cum nu pot fi amnistiate nici despăgubirile civile, căci ar fi a se prejudicia Statul în chiar interesele sale pecuniare, și deci nu le sunt aplicabile, nici decretul-lege de amnistie a militarilor cu No. 1547, după cum nu le poate fi aplicate nici dispozițiile decretului-lege No. 2009 din 1920, de amnistia civililor, spiritul ambelor decrete, fiind amnistiarea faptelor de competența instanțelor penale-civile sau penale militare. (*Trib. Tecuci 9 Februarie 1921*) 1 10

2 — Când amnistia este acordată de lege nu în

virtutea naturii faptului, ci a stărei persoanei condamnate sau urmărite, dacă decizia atacată nu conține justificările necesare, Curtea de casație nu poate, conform regulilor statornicite, să procedeze la verificări de fapte, ea trebuie să examineze recursul în fond, drepturile preveniților sau condamnaților fiind rezolvate (*Cus. cr. fr. 2 Iunie 1921*) 12 192

- 3 — Potrivit modului general de exprimare al art. 2 din decretul lege din 6 Mai 1920, amnistia se aplică la toate infracțiunile din orice lege ar decurge, penale, civile sau militare, așa că ea nu se poate restrânge numai la infracțiunile prevăzute de legile penale. (*Cus. III. 787/922*) 37 588

Adnotată de d-l E. C. Decusară

Vezi și «Dezertare».

Ancheta în futurum. — 1. Pentru ca o cerere de anchetă în futurum să fie admisă, este suficient ca partea care o cere să dovedească că are un interes urgent să stabilească acum faptele anume arătate în cerere în vederea unui eventual proces. (*Curtea Apel Iași, s. I, 50/922*) 34 542

Adnotată de d-l Eugen Petit.

- 2 — Pentru ca o cerere de anchetă în futurum să fie admisă, atât din expunerea de motive, desbaterile parlamentare și textul corespunzător german, rezultă că o primă condiție este urgența și apoi, ca pericolul din cauza întârzierii să rezulte din motive speciale cazului deferit justiției. (*Trib. Făltiu, 1882 bis din 1920*) . . 34 542

Adnotată de d-l Eugen Petit.

Anularea actelor de înstreinare ordonate sau executate de inamic.

— Art. 2 al. decretului-lege No. 1480/917, cerând, pentru anularea actelor de înstreinare sau acaparare, făcute spre vătămarea românilor sau supușilor aliați, ca ele să fi fost ordonate sau executate de inamic, fie direct, fie indirect, prin interpuși constatați că lucrează pentru dânsul sau în serviciul său, prin aceasta nu cere condițiunea esențială ca inamicul să fi ordonat sau executat aceste acte ca putere publică. Într'adevăr, măsurile luate de inamicul ocupant oricari ar fi obiectul lor, nu constituiesc decât o stare de fapt, iar nu un exercițiu al suveranității publice, că starea de fapt, care decurge din ocupațiune, nu poate aduce nici o vătămare prerogativelor puterii legitime, exercițiul suveranității acesteia rămânând nestrîbit.

Prin urmare, în speță, Tribunalul adangă la lege, când respinge cererea recurentei pe motiv că depozedarea de care se plânge nu poate fi anulată pentru că dânsa nu ar fi dovedit că tranzacțiunea respectivă a fost ordonată sau executată de inamic ca putere publică. (*Cas. III, 80/921*) 4 96

Anularea timbrului. — Vezi „Timbru”.

Aparența în drept. — Despre rolul aparenței în drept (*monografie*) de d-l Prof. Al. Cerban . . 20 305

A p e l :

Ach'esare 4.	Executare 4.
Acțiune în revendicare 8.	Execuție provizorie 7.
Amendă 1.	Memorii 5.
Apel penal adresat direct Curții 2.	Părut 8.
Comisii de apel 5.	Taxe 3.
Comunicarea hotărârei penale 6.	Timbru 1.
Cumpărător 8.	

- 1 — Potrivit dispozițiilor art. 24 din legea timbrului, cererile de apel sunt supuse la taxa timbrului fix de 40 lei, plus plata unei taxe speciale de 200 lei.

Deși legea timbrului prin art. 26 și 52 nu declară nule apelurile care nu au fost timbrate sau poartă un timbru mai scăzut, însă pune îndatorire părții ce a prezentat apelul să satisfacă plata amenzii chiar la prima înfățișare. Prin urmare, în speță, deși la prima înfățișare procesul s'a amânat pentru comunicare de acte, fără ca plata amenzii și completarea timbrului să se fi făcut, ea nu se mai poate efectua la a doua înfățișare, așa că apelul urmează a fi considerat ca nesuficient timbrat și ca atare anulat. (*C. Ap. Buc. s. II, 191/1921*) 5 79

- 2 — În principiu, conform art. 196 și 198 pr. penală, partea trebuie să declare apelul la grefa Tribunalului, unde s'a dat hotărârea supusă apelului, sub sancțiunea de a fi anulat; însă dacă partea a făcut apel direct la Curte, el nu poate fi respins ca rău îndreptat, fiindcă năceri legiuitorul n'a prevăzut o atare sancțiune. (*C. Ap. Buc. s. IV, jurnal 4071/921*) 10 155

Adnotată de d-l E. C. Decusară.

- 3 — O lămurire privitoare la taxele cuvenite pentru apelurile contra cărților de judecată date în acțiuni de o valoare dela 1500 până la 3000 lei (*monografie*) de d. Cesar Bănescu. 21 325
- 4 — Executarea voluntară de către o parte, a unuia din capetele de cerere prevăzute prin hotărârea dată contra ei, nu atrage, chiar în absența ori-cărei rezerve, nici achiesarea, nici renunțarea la dreptul de apel în privința celorlalte capete de cerere, cari sunt distincte și independente de aceea care a fost voluntar executată (*Cas. civ. fr. din 27 Iunie 1921*) 12 192
- 5 — Potrivit art. 37 din legea de constatare și percepere, părțile vor putea să trimită comisiunilor de apel întâmpinările prin memorii scrise, adăogând orice acte proprii, de cari voesc a se servi la judecarea cauzelor. Când părțile au trimis astfel de acte, comisiunile de apel sunt obligate să le examineze și să se pronunțe asupra actelor dela dosar chiar în lipsa lor, iar nu să respingă apelul ca nesuținut. (*Cas. III, 7/1922*) . 18 288
- 6 — O hotărâre penală dată în lipsă, pentru a curge termenul de apel, trebuie să fie comunicată inculpatului în întregime, iar nu în extras; când nu s'a făcut aceasta, inculpatul poate cere anularea sentinței pe temeiul art. 735 al. 2 pr. civ. (*C. Ap. Iași s. II, 33/922*) . . . 21 327

Adnotată de d-l E. C. Decusară

- 7 — În principiu orice cerere în judecată trebuie să fie supusă la două grade de jurisdicțiune afară de excepțiunile expres prevăzute de lege.
- Potrivit art. 130 și 338 al. 2 pr. civ. executarea provizorie, dacă nu s'a încuviințat prin hotărârea primei instanțe, nu se poate cere pentru prima oară în apel. Art. 129 al. 8 pr. civilă enumăra numai cazurile în care se poate cere execuția provizorie, ceea ce nu implică însă că pe temeiul acestui articol, în caz de pericol în întârziere, s'ar putea cere și în apel pentru prima oară. Potrivit art. 327 pr. civ. nu se pot iuvoca în apel decât mijloacele de apărare la acțiunea principală sau cererile de dobânzi, venituri sau oricealte despăgubiri survenite după prima judecată; că în speță fiind vorba de o execuție provizorie, nu poate intra în excepțiunile prevăzute limitativ de citatul articol (*C. Ap. Buc. s. III, 51/921*) 24 381
- 8 — Când pârătul în o acțiune în revendica revinde imobilul în litigiu, cumpărătorul poate cere să fie pus el în cauză, chiar direct în apel, căci

în acest caz nu ne aflăm în fața unei intervenții, ci a unei cereri din partea unui al treilea care ia locul părâtului din proces. (*T. Do-rohoi j 9859/921*) 25 396

Adnotată de d-l avocat Șt. Scriban

Vezi și «Cerere nouă», «Contestație», «Divorț», «Executarea hotărârilor». Mandat și «Oficiu de închiriere».

Aprecierea cazului grabnic. — Vezi «Ordonanța prezidențială référé».

Apreciere suverană. — Vezi «Martori».

Arendare. — Vezi «Contract de arendare».

Arendaș — Vezi «Legea agrară» și «Posesiune».

Art. 417 Pr. penală (monografie), de d-l Paul Porumbeanu 12 181

Art. 151 Pr. civilă. — Tribunalul nu mai poate reveni asupra sentinței în care s'a discutat și stabilit că nu e locul la aplicarea art. 151 c. pr. civ. și deci s'a pronunțat fără opozițiune. Numai o instanță superioară tribunalului poate discuta și stabili altfel de cum a soluționat acesta (*T. Ilfov s. III, 889/921*) 32 511

Adnotată de d-l avocat Al. Velescu

Asigurări — Vezi «Polită de asigurare».

Asociațiune. — Vezi «Contract de arendare».

Autentificarea actelor. — Vezi «Act nul».

Autentificarea testamentelor. — Vezi «Testament».

Autoritate de lucru judecat. — Vezi «Lucru judecat».

Autoritate maritală. — Vezi «Parafernă».

Avocat. — 1. La femme-avocat à Rome (Scrisoarea d-lui Prof. Ed. Meynial) 14 209

2 — Din moment ce un avocat a făcut dovada că și-a îndeplinit mandatul, proba plății onorariului incumbă mandantului.

3 — Pactul de «quota litis» este admis în legislația noastră, fiind prevăzut în art. 21 legea Corpului de avocați. (*Jud. ocol Târgoviște, 364/921*). 12 188

Adnotată de d-ra avocată Aurelia Sachelarie

Vezi și «Testament»

B

Bănci populare. — Vezi «Pământ rural».

Baroul. — Baroul și Magistratura (monografie) de d-l Dem. I. Dobrescu. 39 609

— Baroul (monografie) de d-l Al. Otetelișanu. 42 660

Beneficiu net. — Vezi «Patentă».

Bijutier. — Vezi «Abuz de mandat».

Bilet la ordin. — Data inexactă sau antidatată pe endossementele biletelor la ordine nu poate, în principiu, să fie asimilată cu absența de dată, mai cu seamă, când nu s'a dovedit că antidatarea a fost făcută cu intențiune frauduloasă din partea aceluia care a comis o. (*Trib. Seine, 26 Oct. 1921*). 9 144

Bunuri viitoare. — Vezi «Dotă».

Bursă. — 1. Contractele cu termen și contractele diferențiale. Studiu asupra operațiunilor de bursă (monografie), de d-l Trajan Alexandrescu. 13 193

2 — Președintele bursei, organ de executare a deciziilor Camerei arbitrale, instanță specială care se dizolvă prin pronunțarea deciziei, e investit cu dreptul de a ordona executarea deciziilor Camerei arbitrale.

3 — Art. 56 din legea burselor nu a derogat însă dela principiile normale ale procedurii, așa că executarea nu se poate face decât prin comisie rogatorie către președintele tribunalului, în a cărui circumscripție se face executarea, și care e singur în drept a da convenita delegație

portăreilor și a judeca eventualele contestații la executare (*Trib. Ialomița, s. I, 15/922*) 20 316

Adnotată de d-l avocat Al. Velescu

4 — Art. 199 din regulamentul legii burselor de comerț, dă în căderea Președintelui Camerei Arbitrale a se pronunța singur asupra recuzărilor. Însă deoarece legea nu pune acest principiu, regulamentul ei nu poate suplini legea punând dispozițiuni contrarii procedurii civile, care se aplică și Camerilor Arbitrale, oridecâteori legea tace (*Cas. III, 46/922*) 20 320

Vezi și «Competință».

C

Caducitatea testamentelor. — Vezi «Testament».

Café chantant. — Vezi «Contract de locațiune».

Cambie. — 1. Potrivit art. 315 și 41 cod. com., cambia urmează să fie plătită în moneda arătată într'insa, când se constată de instanța de fond că moneda arătată are un curs comercial pe piața noastră.

Instanța de fond constatând că francul francez are curs comercial pe piața noastră, inutil s'a ocupat de situația prevăzută de art. 41 c. com., dacă prin ziua scadenței trebuie să se înțeleagă ziua plății (*Cas. III, 1361/922*) 44 699

Adnotată de d-l avocat I. Cohen

2 — Dispozițiunea art. 315 c. com. că „cambia trebuie plătită în moneda arătată într'insa, cu condițiunea prevăzută la art. 41“, trebuie interpretată în sensul că atunci, când moneda arătată într'un contract nu are curs legal sau comercial în țară, plata va putea fi făcută în moneda țării după cursul ce va avea schimbul în ziua scadenței și la locul plății.

În speță, însă, francul fiind o monedă care are un curs comercial, plata trebuie făcută în aceeași monedă, conform art. 315 c. com., la ziua scadenței, când de obicei se confundă și cu ziua plății, pentru datornicii buni platnici, iar nu la o altă zi, după scadență, când din culpa debitorului, s'a efectuat plata, căci scăderea monedei nu poate fi suferită de creditor (*Trib. Ilfov s. II com., 1098/921*) 44 700

Adnotată de d-l avocat I. Cohen

Vezi și «Acțiune cambială» și «Sechestru-asigurător».

Camera de punere sub acuzare. — Apartine Camerei de acuzare de a aprecia, în interesul unei bune administrațiuni a justiției, necesitatea sau conveniența junctiunii în o aceiaș ordonanță de trimitere înaintea Curții cu jurați a unei crime și unui delict conex, îndreptată contra unor preveniți diferiți, urmăriți unul de crimă, altul de delict (*Cas. crim. fr. din 2 Iunie 1921*) 12 192

Vezi și «Competință».

Captură. — Vezi «Prize maritime».

Casare. — În conformitate cu art. 312 c. p. pre-venitul declarat culpabil de căi de fapt, pe care acest text le prevede, poate să fie privat de drepturile menționate de art. 42 c. p. timp de 5 ani cel puțin și 10 ani cel mult.

Prin urmare, este casabilă hotărârea care, pronunțând această pedeapsă, omite de a determina durata ei. În acest caz însă, nu este susceptibilă decât de o casare parțială (*Cas. crim. fr. din 18 Iunie 1921*) 15 240

Vezi și «Hotărâri judecătorești» și «Motive de casare».

Caufiunea judicatum solvi în fața Trib. din Caransebeș (monografie), de d-l Zamfir Filotti 44 680

Căi și termene de atac. — Mijloacele de atac în contra hotărârilor judecătorești și termenele în cari ele se exercită, sunt cele acordate de lege, după natura afacerii, iar nu după modul cum instanțele judecătorești au considerat pricina.

Prin urmare, în speță, fiind vorba de un contract de arendare al unui teren și de o concesiune de exploatare petroliferă a solului imobilului, acțiunea prin care proprietarul cere rezilierea contractului pentru neplata arendei, nu poate fi judecată după procedura sumară a legii proprietarilor, ci după dreptul comun, întrucât pârâtul deține imobilul în virtutea art. 1 din l-gea de consolidare, iar acest drept al său este un drept real mobilier, iar nu unul personal, care să fie judecat după legea proprietarilor (*Cas. I, 492/921*) 8 120

Adnotată de d-l Prof. Al. Cerban.

Căutarea maternității naturale. — Vezi „Filiațiune“.

Cek. — Cek la ordin fals sau falsificat (*monografie*), de d-l D. Găleşcu-Pyk 3 33

Cerere nouă. — În apel se poate invoca ca mijloc de apărare motivul dela prima instanță, chiar, când nu s'a făcut apel asupra lui, fără să constituie o cerere nouă, în sensul art. 327 pr. civ. (*C. ap. Constanța, 21/922*) 27 427

Vezi și „Divergență“.

Chemare în garanție. — Când un terțiu, ridicând în mod abuziv mărfurile aparținând vânzătorului, împedecă predarea acestor mărfuri, este susceptibil de a fi chemat în garanție înaintea instanței principale ce judecă acțiunea de daune derivând din nepredarea mărfii (*Cas. fr. 12 Martie 1913*) 28 448

Vezi și „Competință“.

Chirie. — Vezi „Contract de locațiune“.

Chiriaș. — Vezi „Contract de locațiune“.

Circumstanțe atenuante. — Vezi „Scuze legale“, și „Speculă“.

Citațiune. — 1. Prezența Comisarului, a Primarului sau a ajutoarelor lor la lipirea citațiunilor în cazurile specificate de art. 74 al. 5 pr. c., trebuie să fie constatată chiar în actul dresat de agentul judecătoresc și numai instrumentarea acestuia face dovada de asistența acestor organe administrative.

Prin urmare, instanțele judecătorești, nu sunt autorizate de a deduce prezența lor din alte împrejurări, cum ar fi semnătura pusă de dânsii în josul procesului-verbal, un asemenea act fiind nul, dacă nu s'a prevăzut chiar în corpul lui, că afișarea s'a făcut în prezența organelor administrative sus arătate. (*Cas. I, 52/921*) 4 63

2 — Intrucât o Societate comercială este o persoană juridică, deosebită de aceia a asociațiilor, individualizarea ei în afișe și publicațiuni, în caz de urmărire silită, este suficient făcută prin indicarea numelui și sediului ei, fără a fi necesar a se adăoga „prin reprezentantul său legal“, deoarece art. 75 al. penultim din pr. c., relativ la predarea citațiunilor, se aplică și la înmânarea afișului debitorului (art. 59 pr. c.), iar când funcționarul Societății lipsește, an a se observa formalitățile din art. 74 ultim al. pr. c.

3 — Nulitatea de procedură, bazată nu pe o lipsă totală de încunoștințare ci pe îndeplinirea procedurii în mod neregulat, nu privește într-un nimic ordinea publică și ca atare potrivit art. 736 c. c. nu poate fi invocată direct și pentru prima oară la Curtea de Casație. (*Cas. II, 259/921*) 10 154

4 — Conform art. 74 pr. civ. și 68 l. jud. ocol, agentul însărcinat cu înmânarea citației, în caz de lipsă a celui citat, va trebui să înmâneze citația unei persoane din familia sa care să locuiască cu dânsul, sau vre-unui servitor al său, arătându-se numele acestei persoane și numai în caz când nu s'ar găsi nici una din persoanele de mai sus, citația se va lipi pe ușa casei, încheindu-se proces verbal despre aceasta. Această gradație trebuie respectată și, prin urmare, se violează legea când în procesul-verbal nu se menționează dacă se găsea sau nu vre-o rudă sau vre-un servitor acasă, ci numai că în lipsa celui citat, citația a fost lipită pe ușa casei — cum este în speță (*Cas. II, 1959/921*) 10 158

5 — Procedura civilă nu vorbește de luarea termenului în cunoștință decât în art. 172 relativ la verificarea de scripturi, în practică însă s'a admis întotdeauna.

Prin art. 20 din regulamentul serviciului interior al Curților de Apel din 1909 se prevede formal că în toate amânările, părțile prezente în persoană sau mandatar autorizați anume pentru aceasta, au dreptul să ia termenul în cunoștință, înlocuind citația, termen care se va nota în jurnalul de amânare.

Prin urmare ceea ce regulamentul cere este numai că părțile au luat termenul în cunoștință și prin termen se înțelege ziua de înfățișare, care cade în atributul președintelui de ședință, iar nu și ora deschiderii ședințelor, care potrivit art. 142 din legea de organizare judecătorească se determină prin regulament de administrație publică, adusă la cunoștința generală prin publicarea în *Monitorul Oficial*.

Ca atare, deși art. 72 pr. civilă prevede că citația va cupride pe lângă anul, ziua și ora pentru care sunt chemate părțile spre înfățișare, această dispoziție nu se poate aplica, când termenul s'a luat în cunoștință, și nici în caz de schimbarea orei de deschidere a ședințelor, cum s'a petrecut în speță, prin decretul Regal No. 309/921, nu se poate cere anularea jurnalului pe temeiul art. 735 pr. c., care declară nul orice act de procedură făcut cu încălcarea legii. (*C. Apel Galați. s. I, 54/921*) 32 509

Clauză de reziliere facultativă. — Vezi „Contract de locațiune“.

Comisionar-voiajor. — Vezi „Act de comerț“.

Comitent. — Vezi „Daune“.

Competință. — 1. Când o infracțiune la legea vămilor este comisă de un militar, singura instanță competentă a-l instrui și judeca este instanța civilă.

Prin urmare, parchetul nu-și poate însuși instrucția făcută în cauză de un comisar regal, care este un instructor incompetent ratione materiei (*Trib. Oradea-Mare s. III, 1337/921*). 1 8

Adnotată de d-l E. C. Decusara

2 — Litigiul intervenit dintr-o vânzare de efecte neîncheiată prin Bursă și nici prin intervenția unui mijlocitor oficial, ci prin act autentic nu poate, potrivit art. 3 din legea Burselor, să fie supus judecării Camerei arbitrale, cu atât mai puțin cu cât într-insul nu este nici o dispozițiune sau clauză care să atribue acestei instanțe speciale competența de a judeca. Această soluțiune este exactă, cu toate că una din părți are într-adevăr profesiunea de mijlocitor oficial la Bursă, când se constată și motivează, că numitul n'a participat la contract ca mijlocitor oficial, ci ca ar fi atribuit Camerei arbitrale

competința de a judeca, ci ca garant pentru transferul acțiunilor cari formau obiectul contractului (*Cas. III, 212/920*) 7 112

3 — Competința secțiunilor Inaltei Curți da Ca-sație se determină după natura afacerii, nu după modul cum ele au fost judecate la instanțele de fond.

Prin urmare, odată ce potrivit art. 5. § 3, lit. a din legea din 1912, secțiunea III-a a Inaltei Curți este competente a judeca recursurile în contra hotărârilor date în materie comercială, această secțiune are a judeca toate aceste recursuri, independent de motivele pentru cari Curtea de fond a supus o asemenea afacere regulilor de procedură aplicabile numai în materie civilă (*Cas. I, 43/921*) 9 137

4 — Constatarea decesului militarilor morți sau dispăruți în timpul războiului. Care este instanța competentă să confecționeze actul de deces? (*monografie*), de d-l C. N. Georgescu 28 436

5 — Legea din 23 Iulie 1921 prin cari se modifică unele articole din legea judecătorilor de ocoale (*monografie*), de d-l Benedict I. Stoenescu. 41 649

6 — Le compétence du Tribunal arbitral mixte Roumano-Allemand (*monografie*), de d-l Ernest Lémonon 42 657

7 — Instanța competentă să judece o cerere de daune care tinde la repararea prejudiciului moral cauzat prin termenii în care este redactat un act administrativ de autoritate care ar constitui o insultă la adresa cuiva, fără să se susțină ilegalitatea actului administrativ de autoritate, se judecă de instanțele de drept comun, iar nu de Curțile de apel, care judecă numai cererile de daune izvorâte din ilegalitatea actului, ilegalitate care a fost declarată în prealabil de către Curtea de Caație (*Trib. Ilfov, s. I, c. c., j. 15055/921*) 14 221

Adnotată de d-l avocat I. Gr. Perieșteanu

8 — Tribunalul competent de a judeca o cerere de chemare în garanție este acela, care e sezizat de cererea principală, chiar când convențiunea intervenită între cel garantat și garant ar conține o clauză atributivă de jurisdicțiune unui alt tribunal, când această clauză este concepută în termeni generali și nu prevede în mod special chemările în garanție.

9 — Când convențiunile intervenite într'o societate concesionară de a vinde în Franța automobile de marcă străină și agenții săi, reprezentanții acestora au îmbrăcat caracterul unor vânzări, directe, toți sunt ținuti unii față de alții de obligațiunea de a preda lucrul vândut și de consecințele sale juridice. (*Trib. Lyon 14 Noembrie 1921*) 26 416

Vezi și «Contract de locațiune», „Ordonanță presidențială referé” și «Succesiune».

Comunicarea motivelor de apel. — Vezi „Timbru”.

Comunicare nulă. — Vezi „Apel”.

Condiție potestativă. — Vezi „Contract de locațiune”.

Confirmare tacită. — Vezi „Contract de locațiune”.

Consimțământ. — Vezi „Adopție”.

Consolidări petrolifere. — Vezi „Contestație la executare”.

Constituționalitatea legilor. — Vezi „Legea agrară”.

Constituția. — Vezi „Pământ rural”.

Contencios Activ. — 1. În principiu, Ministerul de interne, este obligat să execute hotărârea

comisiunii administrative dată în conformitate cu art. 26 din legea sanitară. Această hotărâre, potrivit art. 12 din aceeași lege, eate definitivă și executorie în acest sens că ministrul are dreptul și îndatorirea să procedeze imediat la executarea ei, fără a aștepta aprobarea sau confirmarea din partea altui organ administrativ și fără a avea el însuși dreptul de a aprecia în fapt și de a se pronunța asupra meritelor candidatului propus de comisiune.

Atunci însă când comisiunea procedează ea însăși în mod arbitrar, și când bunăoară nu ține seama în recomandarea ce face de notele din statutul de serviciu, astfel cum prevede art. 26 mai sus citat, ci se mărginește a desemna pe cel recomandat fără arătare de motive, în acest caz este evident că ministrul, ca organ al legii, are dreptul să pună în vedere comisiunii punctul abătut, pentru ca să decidă în deplină cunoștință de fapte și în conformitate cu dispozițiunile formale ale legii cum și ale regulamentului ei de aplicațiune, care prin art. 15 prevede ca hotărârea să fie motivată. (*Cas. III, 5/1920*) 10 158

Adnotată de Redacție

2 — Conform legii pentru numirea profesorilor și maeștrilor civili dela liceele și gimnaziile militare și regulamentul ei, profesorii civili de la liceele militare cari ar fi într'o localitate fără altă școală secundară, beneficiază de salariul de profesor secundar majorat cu 50%, însă să facă în mod obligatoriu 12 ore de curs săptămânal. Pentru orele în plus la care profesorul ar consimți în mod benevol, trebuie să i se plătească un spor de salariu. (*Cas. III, 447/1922*) 35 560

Contestație :

Accesoriu 1, 6.

Recurs 6.

Competință 1.

Renunțare tacită 4.

Excepțiuni de incompetență 2, 3, 5.

1 — Conform art. 402 pr. civ. și a dispozițiilor cari au avut loc în Parlament cu ocaziunea modificării legii de procedură și în special declarațiunea d-lui Ministru de Justiție, autorul legii, orice contestație, independent de procesul principal, are drept la două grade de jurisdicțiune.

În speță, contestația fiind un accesoriu al procesului principal, hotărârea dată asupra ei nu poate fi susceptibilă de apel, când procesul principal a fost rezolvat printr'o hotărâre dată în ultima instanță, căci art. 402 pr. civilă în materie de contestație trebuie înțeles în sensul principiilor generale în materie de competență.

Prin urmare, în speță, în procesul principal sentința fiind dată de Trib. în urma casării hotărârei comisiunei de arbitri în ultima instanță, și sentința dată asupra contestației nu poate fi dată decât tot în ultimă instanță fără drept de apel ((*C. ap. Buc. III, 394/921*)) 5 79

2 — Pe calea extraordinară a contestației conform art. 400 și urm. pr. civ., nu se poate ataca o hotărâre decât pentru viciu de procedură, iar nu pentru cauză de incompetență *ratione materię*.

Prin urmare, în speță, contestatorul, cu ocazia judecării în fond a acțiunei la tribunal, ne ridicând în *limine litis*, conform art. 108 pr. civ., incompetența Trib. — deoarece acțiunea sa nu se baza pe o violare a clauzelor contractului, ci pe dispozițiunile art. 1 din decretul-lege 1420/920, — acest incident nu mai poate fi

invocat pe cale de contestație în apel, — așa că contestația urmează a fi respinsă (*C. apel Buc. IV, 289/921*).

- 3 — Excepțiunile de incompetență *ratione materie* dacă cu ocaziunea judecării în fond a acțiunii la Tribunal nu au fost ridicate, conf. 108 pr. civilă, în *limine litis*, în contestație nu se mai poate invoca.

- 4 — Potrivit art. 50 pr. civ. Tribunalele ordinare au plenitudinea de jurisdicțiune, însă părțile pot renunța în mod tacit la această facultate, când nu o invoacă înaintea oricărei apărări asupra fondului.

- 5 — Pe cale extraordinară a contestațiunii, conform art. 400 și urm. pr. civ., nu se poate ataca o hotărâre decât pentru viciile de procedură, iar nu pentru cauza de incompetență *ratione materie*.

Prin urmare, în speță, contestatorul, cu ocazia judecării în fond a acțiunii la tribunal, ne ridicând în *limine litis*, incidentul de incompetență *ratione materie*, conform art. 108 pr. civ. deoarece acțiunea nu se baza pe o violare a clauzelor contractului, ci pe dispozițiunile art. 1 din decretul-lege 1420/920, acest incident nu se mai poate invoca pe cale de contestație în apel (*C. ap. Buc., IV, 289/921*).

Adnotată de d-l avocat P. Vasilescu

- 6 — Potrivit art. 24 din decretul lege 1420/920, hotărârile comisiunilor arbitrale sunt definitive și executorii și nu pot fi atacate decât cu recurs la tribunal, — pentru cazurile anume prevăzute în lege —; de aci rezultă că asemenea hotărâri nu pot fi atacate cu recurs în casație — și prin urmare nu pot fi supuse jurisdicțiunii Curții de Casație nici contestațiunile făcute în contra acestor fel de hotărâri, deoarece contestațiunea este un accesoriu al fondului procesului (*Cas. II, 300/921*).

Vezi și «Contract de locație», «Poprire» și «Sechestru asigurător».

Contestație la executare. — Din combinarea art. 399 și 403 pr. civilă, rezultă că după îndeplinirea ultimului act de executare de autoritatea judecătorească, care a ordonat executarea, partea nu mai poate să atace pe nici o cale executarea efectuată și confirmată, iar această dispozițiune este generală și nu face nici o distincțiune între cei ce au figurat în judecată la fondul pricinii și cei ce n-au luat parte la judecată.

Aceste principii de drept comun se aplică și în materie de consolidare a terenurilor petrolifere, fiindcă legea de consolidare pentru a asigura capitalurile afectate acestor exploatațiuni, a dat hotărârilor de consolidare cum e în speță, un caracter de opozabilitate *erga omnes*, chiar față de adevăratul proprietar real, căruia nu-i rezervă decât un drept de redevență.

Prin urmare, în speță, apelantul introducând cererea de contestațiune după doi ani dela săvârșirea ultimului act de executare a hotărârei de consolidare, deci peste termen, ea urmează a fi considerată ca tardivă (*C. ap. Buc. III, 25/921*).

Adnotată de Redacție

Contrabandă vamală. — În afacerile penale de contrabandă neflagrantă instrucția nu poate să fie făcută numai de către autoritățile de instrucție, cum cere procedura penală maghiară, ci și de parchet, conform art. 199 din legea vămilor.

Prin urmare, dacă se urmează calea instruc-

țiunii de către parchet, nu mai este nevoie de înmânarea rechizitorului acuzatului pentru a-l putea excepționa la camera de punere sub acuzare (*T. Oradea-Mare s. III, 1337/921*).

Adnotată de d-l E. C. Decusară

Contract de asociație. — Vezi „Contract de arendare”.

Contract de arendare. — Conform principiilor de drept, locatarul nu poate aduce ca miză într-o societate folosința unui imobil a cărui sublocațiune i-a fost interzisă, deoarece, între cel ce aduce ca miză folosința și coasociații săi, se stabilesc în ce privește această folosință raporturi dela locator la locatar, ceea ce nu este permis când sublocațiunea este prohibită și această este adevărat independent de personalitatea juridică a societății, deci, fie că e vorba de societăți civile, fie comerciale.

Prin urmare, când un asociat, într-o societate de exploatare agricolă, — civilă prin natura ei, — se obligă să procure coasociaților săi folosința unei moșii pe care a arendat-o personal cu prohibire de subarendare, substituind pe asociații săi în toate drepturile sale, derivând din contractul de arendare, în proporție de 60%, — ceea ce înseamnă în proporțiunea mizei lor, — contravine prin aceasta contractului de arendare deoarece, cedând o parte din folosința coasociaților săi, pentru care aceștia plătesc arenda respectivă, se stabilesc între ei raporturi dela locator la locatar privitor la folosința moșiei, ceea ce constituie o operațiune de subarendare, interzisă de contractul de arendare. (*C. Ap. Iași s. II, 13/922*).

Adnotată de C. G.

Contract de asigurare. — Vezi „Poliță de asigurare”.

Contract de editură. — Tacita reconducțiune nu nu este legalmente vizată prin art. 1733 și 1738 c. civil decât în contractele de închiriere și arendă, cu care nu s'ar putea juridicește asimila contractul de edițiune intervenit între autor și editorul său.

Pe lângă aceasta, funcționarea tacitei reconducțiuni nu implică reînnoirea contractului primitiv decât pentru o durată egală cu aceea deja expirată (*Trib. Senei. 19 Ianuarie 1921*).

Contract de închiriere. — Vezi „Contract de locațiune”.

Contract de locațiune :

Acaparare 33.
Apel 55, 74.
Autoritate de lucru judecat 11, 41.
Băi de abur 10.
Camere mobilate 32.
Caracter reactiv 78.
Căștiu de chirie 21.
Chirie legală 45, 49.
Chirie ilicită 46.
Chiriași excepționali de la evacuare 56, 57.
Clauză de reziliere facultativă 65, 66.
Clauză nulă 6.
Clădiri sub același acoperiș 63.
Clădiri pentru locuință 5.
Comisia arbitrală 7, 12, 23.
Competență 33, 37, 54, 67, 73.
Condiție simplă potestativă 65.
Confirmare tacită 61.
Coproproprietar indivizis 28, 60.
Consemnarea chirii 4.
Considerentele hotărârei 11.
Contestație 20, 54, 73.
Contract în curs 21.
Creditor 1.

Debitor 1.
Declarație de renunțare 29, 30.
Delict de speculă 23, 40.
Destinația imobilului 25, 26, 68, 69.
Direcția C. F. R. 82.
Dispozițiunea hotărârei 11.
Divergență 8.
Ejoria Spitalelor civile 79, 80.
Evacuare 39, 50, 63, 83.
Evicțiune 4.
Exonerare 64.
Fabrică 18.
Folosință 9.
Fond de comerț 10, 19.
Forță majoră 9.
Funcționar public 34, 35, 71.
Imobil din Domeniu public 27.
Legea măsurilor excepționale 48.
Legea proprietarilor 2, 73.
Lipsa de folosință 4.
Loc viran 5.
Locuință 72.
Mandat public 34.
Motive de contestație 8.
Notificare 21, 42.

Nou contract 54.
 Novațiune 53.
 Ofertă reală 75.
 Oficiu de închiriere 80.
 Ordine publică 6, 12, 17, 23, 76, 78.
 Ordonanță presid. referă 39.
 Pact com.sorior 75, 81.
 Plata chiriei 9, 13, 14, 36.
 Prelungirea contractelor 5, 6, 10, 14, 16, 17, 18, 27, 36, 43, 76, 79, 80.
 Proprietar care și-a vândut imobilul 6.
 Proprietari cari au dreptul a eva-
 cua chiriași 57, 63, 83.
 Proprietar decăzut din dreptul de
 a evaqua pe chiriași 58.
 Reciprocitate 15, 16.
 Recurs inadmisibil 38.
 Remunțare la contract în curs 20.
 Rezină c 7, 13, 21, 24, 65, 77, 78

Schimbare de destinație 25, 26.
 Se viciu comandat 34, 59.
 Speculă 23, 40, 47.
 Spor de chirie 7, 12, 21, 36, 82.
 Sție divorțată 51, 52.
 Stricăciuni 24.
 Subînchirieri de camere mobilate
 la femei cu m.novuri ușoare 31.
 Succesor cu titlu particular 28.
 Suspendarea plății chiriei 3.
 Școli și instituții de cultură 56.
 Tacitu revinducție 62.
 Term.n 55, 64, 74, 75, 81.
 Terțiu 50.
 Timbru 44.
 Titluri de proprietate 2.
 Transacție 29.
 Transmisiunea proprietății dintre
 parinți și copii 70.
 Vițiu de consimțământ 30.

1 — Contractul de închiriere este valid între părți, chiar dacă locatorul nu este adevăratul proprietar al imobilului, pentru că închirierea nu este un contract translativ de proprietate, ci un contract producător numai de obligații, el neconferind chiriașului decât un drept personal contra locatorului, iar nu un drept real asupra imobilului; cu alte cuvinte între chiriaș și locator nu există decât un raport de obligație dela creditor la debitor, în virtutea căruia locatorul este dator a procura chiriașului folosința lucrului închiriat.

Așa fiind, urmează că chiriașul nu are a se preocupa și discuta de dreptul de proprietate al locatorului, el putând numai în cazul când ar suferi vre-o turburare în folosința sa, să aibă un just motiv de temere, care să-l autorize a suspenda plata chiriei până la încetarea pericolului evicțiunii, iar în cazul când ar fi evins, să țină răspunzător pe locator de daune-interese pentru inexecutarea obligațiunii sale de a-i procura și garanta zi cu zi folosința imobilului.

2 — Nu se poate discuta, pe calea sumară și urgentă a legii proprietarilor, validitatea titlurilor de proprietate a imobilului închiriat, deoarece din însuși titlul legii asupra drepturilor proprietarilor, cât și din cuprinsul ei, rezultă că această lege excepțională a creiat și organizat o procedură sumară și cu termene scurte, în scopul numai de a înlesni realizarea drepturilor rezultând din contractele de închiriere, celelalte pretențiuni, urmând a fi vidate și rezolvate conform dreptului comun: cu procedura, căile de reformare și termenele obișnuite.

3 — Chiriașul poate să suspende plata chiriei de câte ori există o justă temere de evicțiune pe temeiul principiului înscris în art. 1364 c. civil aplicabil și în materie de locațiune.

4 — Evicțiune ar fi pentru un chiriaș numai atunci când, de exemplu, un terțiu ar revendica imobilul închiriat și, după ce a obținut câștig de cauză, ar expluza pe chiriaș, invocând nulitatea contractului de închiriere ca emanând dela un non dominus, sau când chiriașul ar fi izgonit de fapt din imobil de către însăși proprietarul, și s'ar vedea astfel lipsit de folosința lucrului închiriat, sau în alte cazuri similare. În toate aceste cazuri, precum și atunci când ar exista un just motiv pentru chiriaș de a se teme de o turburare serioasă, chiriașul poate să rețină prețul chiriei pentru timpul cât ține pericolul evicțiunii, sau ar putea să consemneze acel preț dacă voeste să se libereze, în orice caz însă el nu este îndreptățit să-l plă-

tească altuia, cu care nu are nici un raport juridic.

Nu există o asemenea temere de evicțiune, când se recunoaște de chiriaș și se constată în fapt că dânsul s'a folosit în mod continuu și neîntrerupt de imobilul închiriat și locuiește și astăzi în acel imobil, nefiind turburat de nimeni, și nici nu arată cel puțin că i s'ar fi făcut vre-o notificare din partea vreunui terțiu achizitor al imobilului, prin care să i se pretindă a nu mai plăti chiria în mâinile locatorului, dela care deține imobilul, în virtutea contractului de închiriere ce a încheiat cu dânsul, contract care a continuat astfel să-si primească execuțiunea sa în fapt prin rămânerea în imobil a chiriașului, care d-ici urmează ași îndeplini la rândul său obligațiunile correlative decurgând pentru dânsul din același contract față de locator. (*C. Ap. Constanța 103/921*). 2 24

Adnotată de d-l Prof. A Cerban

5 — Prelungirea contractelor acordată de decretul-lege No. 1420/920 se aplică numai la contractele relative la clădiri și construcțiuni destinate locuinței sau altor întreprinderi publice sau particulare. Aceasta rezultă din termenii art. 1 și urm. din decretul-lege și din referatul ce-l însoțește.

Această prelungire constituind o derogare dela principiul libertății convențiunilor, ea are un caracter restrictiv și ea atare nu poate fi aplicată decât bunurilor prevăzute în mod expres, iar nu și la altele, cum ar fi locurile vi-rane din orașe, de care decretul-lege arătat nu se ocupă (*Cas I, 102/921*). 2 31

6 — Măsura prelungirii contractelor de locațiune în folosul chiriașilor, fiind menită a satisface un interes social, este o măsură de ordine publică; caracterul acesta l'a avut și sub legea măsurilor excepționale și sub decretul-lege de prelungire, fiind categoric prevăzut în ultimul decret-lege.

Prin urmare, facultatea, recunoscută chiriașului de a putea prelungi contractul său, nu poate fi știrbită printr-o clauză impusă de proprietar chiar la facerea contractului. O asemenea clauză fiind nulă de drept, chiriașul nu mai poate fi obligat a introduce în contra ei contestațiunea prevăzută de art. 4 din decretul-lege No. 1420/920.

De această prelungire beneficiază și proprietarii care vânzându-și imobilul au rămas în-tr'nsul cu chirie, întrucât legea excepțională de prelungire nu prevede nici o clauză, prin care să li se ridice lor beneficiul ce se acordă tuturor chiriașilor. (*Cas. I, 1050/921*). 3 42

7 — Dispoziția din art. 9 decretul-lege No. 1420/920 potrivit căreia contractul se reziliază când chiriașul refuză sporul, nu-și are aplicațiunea decât pentru majorările ce în adevăr sunt datorite. Recursul la Comisia arbitrală, impus chiriașului prin acest text de lege, nu este obligator, pentru aceasta decât numai atunci când este contestație asupra quantumului sau a modului de calculare a sporului, — pe când atunci când este în discuție însuși dreptul la majorare, chiriașul nu are nevoie să recurgă la Comisia arbitrală, care nu are căderea să tranșeze un asemenea litigiu; chiriașul poate opune chiar pe cale de apărare netemeiniciu pretențiunii proprietarului cu privire la dreptul de majorarea chiriei. (*Cas I, 568/921*). 3 18

- 8 — Dacă chiriașul opune în contestațiunea ce a făcut-o în contra urmăririi exercitată de proprietar în contra sa pentru plata chiriei, că: 1) a fost privat de folosința imobilului din cauză de forță majoră și 2) a lichidat, la o dată oarecare, cu proprietarul, care i-a făcut remiterea chiriei, — aceste două motive de contestație sunt independente unul de altul, iar majoritatea de voturi a Curții de apel, formată numai pentru admiterea primului din ele, duce neapărat la admiterea contestațiunii însăși, divergența făcută în privința celui-lalt neputând schimba soluțiunea dată în cauză.
- 9 — Obligațiunea locatarului de a plăti chiria este corelativă obligațiunii locatarului de a procura celui dintâi zi cu zi folosința lucrului închiriat în tot timpul locațiunii. Prin urmare, când locatarul este în imposibilitate de ași executa obligațiunea sa dintr-o cauză de forță majoră, încetează și obligațiunea chiriașului de a plăti chiria, contractul urmând să se desființeze. (*Cas II, 155/921*) 3 48
- 10 — Contractul de închiriere a unui stabiliment de băi de abur, fiind relativ la un fond de comerț, nu beneficiază de dreptul de prelungire, neintrând în prevederile decretelor legi referitoare la regularea raporturilor dintre proprietari și chiriași. (*Trib. Dorohoi 346/920*) 6 91

Adnotată de d-l avocat P. Vasilescu

- 11 — Autoritatea de lucru judecat se leagă de dispozitivul hotărârilor judecătorești, iar nu de considerentele lor.
Prin urmare, dacă sentința dată, în urma unei cereri de micșorarea chiriei, a considerat ca locuință de plăcere domiciliul parizian al unui avocat, apărător în Indo-China, nimic nu se opune, ca în urma unei cereri de prelungirea contractului, să se admită această cerere pe temeiul că, locatarul prelungea în cabinetul său de lucru profesiunea sa colonială, în vederea înscrierii sale ca avocat stagiar pe lângă Curtea de Apel din metropolă.
Pentru a ști dacă locatarul se bucură, ca un burghez de locuința închiriată, judecătorul nu trebuie să-și pună întrebare: pentru ce a închiriat-o, ci cum se folosește locatarul de ea. (*Com. arb. de pe lângă despărțirea VII-a din Paris, dela 3 Noembrie 1921*) 9 144
- 12 — Conform art. 6 din decretul-lege 1420/920 sporurile de chirie se calculează asupra chiriei anuale constatată la Sft. Dumitru 1915, și în cazul când se cere de proprietar o sporire de chirie sau de chiriaș reducerea ei, ambii urmează să se adreseze comisiunii arbitrale.
Însă, când părțile renunță de a se mai adresa la comisiunea arbitrală, cum e în speță, și convin de comun acord ca chiria împreună cu sporul să fie majorată la 5000 lei anual, — adică la chiria existentă de 3600 lei să se adauge sporul de 40% — dat fiind și împrejurarea că proprietara a adus oarecare îmbunătățiri imobilului, această convenție nu poate constitui o atingere a ordinii publice și nici o violare a legii.
- 13 — Când într'un contract de locație nu s'a stipulat locul plății chiriei, conform art. 1104 c. civ. ea trebuie să se facă la domiciliul debitorului locatar. În speță, nefăcându-se dovada că locatarul s'ar fi prezentat la domiciliul debitorului locatar, acesta nu este în culpă, și este oricând în termen să plătească, deci nu

- se poate cere pe acest temei rezilierea contractului său. (*C. de ap. Buc. s. III, 44/1921*) 10 157
- 14 — Obligațiunea impusă chiriașilor prin art. 2 din decretul-lege No. 1420/920, de a plăti într'un anume termen chiria datorită pe trecut și cea exigibilă pe viitor, se referă numai la chiria datorită din contractul prelungit și ca un corolar al acestei prelungiri legale. Ca atare, această obligațiune nu urmărește regularea socotelilor dintre aceiași proprietari și chiriași, derivând din diverse contracte, pentru alte apartamente.
În speță se ceruse evacuarea chiriașei pentru că nu a achitat până la 20 Aprilie 1920 chiria datorită pentru alte încăperi, în virtutea altui contract, de cât cel prelungit astăzi (*Cas. I, 133/1921*) 10 158
- 15 — Reciprocitatea în materia prelungirii contractelor de închiriere (*monografie*) de d-l Ioan V. Vineș. 17 265
- 16 — Circulara Ministerului de Justiție privitoare la principiul reciprocității în materie de prelungirea contractelor de închiriere. 24 376
- 17 — Ordinea publică în legile și decrete-legi privitoare la prelungirea contractelor de închiriere (*monografie*) de d-l consilier Corneliu Botez. 36 561
- 18 — Prin art. 1 din decretul-lege No. 1420/920, se prelungește numai închirierile de imobile, nu și cele de fabrici, cari nu sunt imobile, deși între elementele lor competente intră și un imobil, ci o reuniune de obiecte diverse, cari sub denumire de fabrică formează un tot, cu existență proprie și distinct de elementele ce-l compun, — tot neviat, din cauza naturii sale speciale, de decretul-lege sus arătat, care se ocupă numai de prelungirea închirierii imobilelor.
- 19 — În drept, închirierea unei fabrici, cu un tot indivizibil, înseamnă închirierea însăși a fondului comercial și industrial al fabricii, cu toate elementele lui competente: instalațiuni, mașini, unelte, clădiri, firmă etc. Fondul de de comerț și de industrie fiind considerat în drept ca o universalitate de bunuri, are caracterul unui bun mobilier incorporeal și ca atare neguvernabil de decretul-lege No. 1420 din 1920, care se ocupă numai de prelungirea închirierilor de imobile; — universalitatea juridică a acestor fonduri subzistă și în lipsa firmei sau a oricărui alt element component, fiind de principiu că nici unul din ele nu sunt de esența lui, ca lipsa unuia sau altuia să-l facă să și piarză existența (*Cas. I, 100/922*) 12 182

Adnotată de Redacție

- 20 — Contestația prevăzută de art. 4 al decretului-lege No. 1420/920 este admisibilă și pentru anularea renunțării la un contract în curs, dacă renunțarea a fost determinată de convingerea chiriașului că, în baza decretului No. 4881/919 în vigoare la data renunțării, se poate muta într'un imobil proprietate a sa (*T. Ilfov III, 9/921*) 12 187

Adnotată de d. avocat Al. Velescu

- 21 — Art. 9 din decretul-lege 1420/920, prevede că pentru ca proprietarul să poată beneficia de sporul de chirie va trebui să notifice chiriașului în termen de 15 zile dela publicarea decretului-lege, iar art. 10 din acest decret că proprietarul în cazul când a pierdut termenul de notificare pentru un câștig o poate face pentru celelalte, însă cu cel puțin trei luni înainte de semestrul următor.

Al. 2 art. 9 din același decret, prevede că în cazul când chiriașul nu acceptă sporul, este obligat să răspundă de această neacceptare în termen de 15 zile dela primirea notificării, cu sancțiunea în caz de neacceptarea sporului de a i se rezilia contractul dela semestrul următor; iar al. final al aceluiaș articol, că în cazul când chiriașul nu răspunde la notificare are sancțiunea ca să suporte „sporul de chirie cerut“.

Prin urmare, în speță, apelantul nerăspunzând la notificarea sporului de chirie, nu se poate cere rezilierea contractului, ci numai suportarea sporului de chirie cerut de intimat. (C. Ap. Buc. s. III, 222/921)

12 192

22 — Convențiunile legal încheiate având putere de lege între părțile contractante și numai o dispozițiune expresă a legiuitorului putând să le schimbe, întrucât în nici unul din decretule-legi menite să reguleze raporturile dintre proprietari și chiriași, nici în legea măsurilor excepționale, nu se vorbește de contractele de închiriere în curs de executare, sporul de chirie prevăzut de art. 6 din decretul lege No. 1420/920, nu se poate acorda atunci când e vorba de asemenea contracte căci înseamnă a se schimba convenția părților în afară de legi, ceea ce este inadmisibil. (C. Ap. Buc. s. II 299/921)

13 200

Adnotată de d. avocat I. Gr. Perlețeanu

23 — Deși principiile înscrise în legea măsurilor excepționale și decretul-lege No. 1420/920 cu privire la chirii sunt de ordină publică, totuși prin art. 6 decretul lege No. 1420/920 lăsând la facultatea atât a chiriașului, cât și a proprietarului, unul să ceară reducerea chiriei, celalt majorarea ei, după importanța și situațiunea imobilului, la comisiile arbitrale, iar când părțile au căzut de acord, potrivit art. 22 din citatul decret-lege, să ceară comisiilor o hotărîre de expedient, nu poate fi vorba în speță de un delict de speculă prevăzut și pedepsit de art. 35 legea măsurilor excepționale, dacă chiriașul — al cărui contract de închiriere se găsea prelungit prin efectul legii și chiria fixată cu sporurile legale, convine la majorarea chiriei peste sporul legal, încheind un nou contract, căci lipsește din partea proprietarului elementul intențional al delictului. (T. Ilfov s. IV, 532/922)

15 236

Adnotată de d.l E. C. Decusara

24 — Deși în conformitate cu dispozițiunile art. 1431 și 1434 c. civ. locatarul este răspunzător de stricăciunile întâmpinate în cursul locațiunii, fiind obligat ca la expirarea contractului să predea imobilul închiriat în starea în care l'a primit, proprietarul nu poate cere rezilierea contractului de locațiune pentru degradarea imobilului închiriat decât atunci când degradările sunt de natură a compromite buna stare a imobilului. Ca urmare, atunci când e vorba de stricăciuni de o importanță mică, ce se pot repara în cursul locațiunii, locatarul nu poate cere rezilierea contractului, urmând ca ele să fie stabilite la expirarea lui și proprietarul despăgubit dacă e cazul.

25 — Când un contract de închiriere se mărginește să determine unele încăperi sub denumirea generică de „camere de stăpân“ spre a le deosebi de restul încăperilor de o importanță mai mică (dependințele), sau cu prilejul descrierii stării în care se găsește apartamentul închiriat indică unele încăperi sub denumirea

de „salon“ și „sufragerie“, prin aceasta nu se poate zice că părțile au prevăzut în mod expres destinația lucrului închiriat, și deci conform art. 1429 această destinație cată a fi stabilită după circumstanțe.

26 — Intre circumstanțele cari fac a se presupune destinațiunea pentru care a fost închiriat un imobil e și profesiunea chiriașului. atunci când locatarul a cunoscut-o, cunoștință care poate rezulta din faptul proprietarului sau mandatarului său de a fi primit din partea chiriașului o declarație a acestuia scrisă pe o hârtie ce poartă imprimată firma lui comercială, din vizitarea imobilului închiriat după mutarea locatarului, și din stabilirea în mod verbal a camerei în care locatarul avea să-și exercite profesiunea sa.

Și toate aceste circumstanțe, în lipsa unei stipulațiuni speciale în contract, ridică proprietarului dreptul de a cere rezilierea contractului pentru schimbare de destinație a lucrului închiriat (T. Ilfov IV, 189/921).

16 252

Adnotată de d.l I. Gr. Perlețeanu

27 — Prin decretul-lege 1420/920, dictat de nevoia de a se evita specula, la care se puteau deda deținătorii imobilelor afectate locuinței sau altor destinațiuni, legiuitorul nu a intenționat decât o mărginire a dreptului de liberă folosință a proprietății private, iar nu și a bunurilor din domeniul public, a căror folosință este reglementată în vederea menirii lor sociale, ele neputând forma în mod normal obiectul unei tranzacțiuni libere, de natură a da loc vre unui specule, astfel că administrarea lor nu prezintă pentru legiuitor pericolul în vederea căruia a fost edictat decretul-lege 1420/920.

Prin urmare, închirierile imobilelor din domeniul public, nu sunt prelungite pe temeiul decretului-lege 1420/920. (Cas I, 6/922)

17 266

Adnotată de Redacție

28 — În principiu coproprietarul unui imobil neavând un drept exclusiv de proprietate, ci numai unul indiviz, el nu poate face acte de dispoziție în afară de partea sa indiviză și nici acte de administrație, cum ar fi închirierea imobilului fără concursul tuturor coproprietarilor.

În cazul însă când coproprietarul indiviz. care nu a participat la închirierea contractată de ceilalți coproprietari, a cumpărat, posterior închirierii, părțile indivize ale acelor coproprietari, dânsul nu mai poate cere nulitatea contractului ca făcut fără consimțământul său, întrucât în calitate sa de succesor cu titlu particular al acestora, este obligat, potrivit art 1420 c. civ., a respecta închirierea făcută de antorii săi, iar această obligațiune având un caracter indivizibil, el este ținut să procure chiriașului folosința întregului imobil (Cas. I, 182/921).

18 279

Adnotată de d.ra Henriette Sachelarie

29 — Renunțarea la prelungirea contractului de închiriere, dată printr'o tranzacție intervenită între chiriaș și proprietar, nu poate intra în prevederile art. 4 din decretul lege No. 1420 din 1920, care nu se referă decât la declarațiunile de renunțare unilaterale ce emană dela chiriaș.

Prin urmare, tranzacția nu poate fi socotită ca o declarațiune de renunțare, căci stabilește drepturi și oblig.țiuni reciproce indivizibile prin natura lor. (C. Ap. Buc. s. II, 248/920)

18 283

Adnotată de Redacție

30 — Prin art. 4 din decretul-lege No. 1420/920 s'a adăugat, la materia contractelor de închiriere, un nou viciu al consimțământului pentru cauză de eroare pe lângă cele existente, după dreptul comun și prevăzut în art. 954 și 1712 c. c. Pe temeiul acestei dispozițiuni s'a dat posibilitatea părților de a anula o declarațiune de renunțare la prelungirea închirierii, ca fiind dată în necunoștința împrejurărilor legale, sau de fapt.

Deși sensul acestei dispozițiuni excepționale este vag și de o grea aplicațiune practică, în orice caz nu se poate referi decât la o eroare de drept, sau de fapt cu privire la împrejurările existente în momentul când chiriașul a dat declarațiunea de renunțare și care implică lipsa unui consimțământ valabil, ce atrage nulitatea declarațiunii; în nici un caz legea nu s'a putut referi la împrejurările de fapt sau dispozițiunile de lege viitoare, cari, se înțelege de la sine că nu puteau fi cunoscute de părți. (*Cas. I, 136/921*).

18 288

31 — Constatarea pe care o face instanța de fond, că un chiriaș a putut subînchiria camere și la femei de moravuri ușoare, nu poate atrage rezilierea contractului de locațiune ca având o cauză ilicită sau pe motiv de schimbare de destinațiune, cât timp același instanță constată că locatarul nu administrează în localul închiriat vre-o casă de toleranță, iar contractul nu prevede nici o restricțiune în privința dreptului său de a se folosi de imobilul închiriat.

32 — Potrivit art. 30 din decretul-lege No. 1420/920, sunt exceptate dela prohibițiunea de subînchiriere, camerele mobilate ce se închiriază obișnuit ca atare, indiferent dacă le a destinat acestui scop, proprietarul sau chiriașul principal, al cărui drept de folosință asupra imobilului nu este întru nimic limitat prin contractul de locațiune.

33 — Prin dispozițiunile decretului-lege 1420/920 și legea măsurilor excepționale din 1916, chestiunile relative la acapararea de imobile, sunt date în competența jud. de ocoale, în primă instanță și cu apel la tribunal, fie că cesțiunea acaparării este privită ca infracțiune penală, fie că este privită sub aspectul consecințelor ei civile. Deci, dacă o asemenea cesțiune este dedusă pe cale principală, în judecata tribunalului ca primă instanță și cu apel la Curte, aceste instanțe sunt în drept să se declare incompetente. Ele ar fi competente să le judece numai în mod excepțional, atunci când pe cale de apărare chiriașul acționat în judecată, și instanța penală nefiind încă deschisă, s'ar apăra opunând nulitatea contractului invocat de acaparator, — nulitate, care este de ordine publică. (*Cas. I, 898/921*).

19 290

Adnotată de d-l avocat I. Gr. Periețeanu

34 — Legiuitorul din 14 Aprilie 1922, vorbind de funcționari în general și având în vedere întreaga economie a legii, firesc este a se socoti că prin cuvintele „serviciu comandat” a voit să înțeleagă pe acei funcționari cari au un serviciu obligatoriu și cari îi țin neconținut în localitate; ca urmare, un proprietar care ocupă funcțiunea de ministru secretar de Stat, având obligațiunea continuă de a se găsi în Capitala țării, unde se găsește întregul guvern, intră în cadrul prevederilor art. 2, al. IV, din noua lege asupra închirierilor din 14 Aprilie 1922 (*T. Ilfov s. I, civ. c. 283/922*).

20 314

Adnotată de d-l avocat I. Gr. Periețeanu

35 — Sunt funcționari publici numai persoanele investite cu mandat public, adică deținând o parte din exercițiul suveranității naționale și putând în această calitate săvârși cu autoritate proprie sau delegată, acte de autoritate prevăzute de lege.

Funcționarii de simplă gestiune ai Statului, precum e un delegat al Ministerului de Industrie pe lângă o fabrică de petrol, numit prin decizie ministerială, nu pot fi considerați funcționarii publici în sensul legii din 14 Aprilie 1922. (*Jud. oc. VI, Buc. 10 Mai 1922*).

20 318

36 — În cazul când proprietarul a cerut chiriașului în termen sporul de chirie acordat de decretul lege No. 1420/920, iar chiriașul, care a răspuns că contestă chiria ce servea ca bază la calcularea sporului, nu s'a adresat însă comisunii de arbitri, cum îl obligă art. 9 din lege pentru ca această instanță să fixeze quantumul acestei chirii de bază, în acest caz situațiunea chiriașului nu poate fi alta decât aceea a chiriașului care nu a răspuns de loc la notificarea ce i s'a făcut cu privire la sporirea chiriei și ca atare dânsul, dacă vrea să fie menținut în imobil, urmează a achita, la termenele fixate de lege sau de contractul său, atât chiria din contract, cât și sporul pretins de proprietar, căci numai astfel poate fi considerat că și-a îndeplinit în termen obligațiunile sale contractuale, condiție cerută imperios de art. 1 din decretul lege menționat, pentru prelungirea contractelor de locațiune (*Cas. I, 237/921*).

21 336

37 — Legile cari regulează competența, fiind legi de procedură cu caracter de ordine publică absolută și presupuse superioare legilor pe cari le înlocuiesc, sunt retroactive; ca urmare, întrucât Comisiile arbitrale au fost desființate prin noua lege, tribunalele nu mai au competență ca instanță de recurs pentru judecarea afacerilor venite dela comisiunile arbitrale. Cum însă o atare soluțiune ar atrage după sine investirea Curței de Casație cu judecarea recursurilor de cari se desesizează tribunalele, ceea ce ar crea o serie întreagă de dificultăți și o inextricabilă și lungă procedură, mai preferabil este ca tribunalele să rețină recursurile și să se declare competente a le judeca, până la complecta lor epuizare, conform decretului-lege 1420/920.

38 — Odată rezolvată această chestiune, o alta se ridică: aceea de a ști dacă judecarea acestor recursuri mai are vre-un interes, când acțiunile tind la evacuare pe temeiul decretului-lege 1420/920. Legea nouă având efect retroactiv în ce privește evacuarea și, în speță, cererea de evacuare fiind respinsă, partea are drept a face o nouă cerere conform noiei legi, indiferent dacă va fi un caz identic sau diferit de cel invocat în prima acțiune înaintea Comisiunii arbitrale. Consecința dar nu poate fi decât aceea că tribunalele, fără a mai intra în cercetarea motivelor de recurs, cată să respingă de plano recursul ca inadmisibil. (*T. Ilfov s. III, 349/922*).

22 345

Adnotată de Redacție

39 — Legea din 14 Aprilie 1922 prevăzând procedura specială a legii proprietarilor pentru orice diferende rezultând din noua lege, proprietarul care pretinde că contractul de închiriere e expirat și neprelungit, nu poate cere evacuarea chiriașului în baza art. 66 bis c. pr.

civ., ci pe calea legii proprietarilor care permite discuția de fond și darea unei hotărâri definitive și cu autoritate de lucru judecat. (T. Ilfov s. IV, ord. pr. 6464/922) 23 365

Adnotată de Redacție

40 — Faptul unui locatar de a renunța la o parte din imobilul ce l ocupă cu chirie în schimbul unei sume de bani, nu constituie o speculă, în sensul art. 35 și 36 din legea excepțională și 30 din decretul-lege 1420/920.

Prin urmare, în speță, apelantul pârât renunțând la o parte din localul său de comerț în folosul apelanților-reclamanți în schimbul unei sume de bani și cambii, contractul său de locațiune pro parte s'a desființat și s'a creat un altul nou între apelanții-reclamanți și proprietar, fapt ce constituie o cedare, iar nu o subînchiriere, care să cadă sub prevederile art. 30 din decretul lege 1420/920. (T. Ilfov s. II civ. c., 1602/921). 23 366

41 — Deși potrivit art. 2 al. c. din noua lege a prelungirii contractelor de închiriere din 14 Aprilie 1922 proprietarul, atunci când locuiește o parte din imobil și are restul închiriat poate cere evacuarea chiriașului, când încăperile ocupate de dânsul sunt insuficiente pentru nevoile imperioase ale familiei sale, însă în speță, reclamanta-proprietară se afla locuind la părinții săi ca domnișoară și căsătorindu-se, locuința soțului fiind insuficientă, s'a adresat Comisiunii arbitrale, care judecând în fond de si cererea îi era neîntemeiată, din spirit de echitate i-a acordat încăperile ce voia, mulțumindu-se astfel; deci existând autoritate de lucru judecat, nu întrunește condițiunile cerute de art. 2 al. c. din citata lege, cu toate că proprietarul se găsește în situațiunea de fapt de a putea cere evacuarea chiriașului său. (Judec. ocol. V, Buc. 404/922) 26 415

42 — O notificare făcută de proprietar chiriașei ca să evacueze imobilul la expirarea termenului, ulterior pronunțării sentinței primei instanțe, nu implică o renunțare la beneficiul prelungirii contractului, deci implicit și la acțiune, când nu rezultă aceasta în mod expres sau tacit, ci constituie cel mult o tentativă de a înștiința pe locatară, fără să mai aștepte cuvântul hotărâtor al justiției.

43 — Când din însăși mărturisirea apelantei în apel rezultă că n'a locuit în București înainte de 15 August 1916, nu se poate retracta, conf. art. 1206 al. ultim c. c. pentru eroare de fapt, și nici pune temei pe martorii audiați în apel, când rezultă din acte neîndoelnice, că de fapt dânsa n'a locuit în Capitală și prin urmare, conform art. 1 din decretul-lege No. 1420/920 nu poate beneficia de prelungirea contractului de locațiune.

În speță, mai constatându-se în fapt, că apelanta a mai schimbat și destinațiunea imobilului și că nu și-a îndeplinit obligațiunile stipulate în contract, nu poate beneficia de prelungirea contractului. (C. Ap. Constanța, 21/922) 27 427

44 — Acțiunile bazate pe art. 3 al legii din 14 Aprilie 1922 și tinzând la constatarea infracțiunii la lege prin perceperea la chirii ilegale nu trebuiesc timbrate.

45 — Prin chiria dela 1921 legiuitorul a înțeles pe cea legală, fie conform decretelor-legi anterioare cu sporul legal, fie hotărârilor comisiunilor de arbitri, nu însă și chiriiile fixate ar-

bitrar și constituind la acea dată o contravenție la legea măsurilor excepționale. Noua lege nu acoperă o chirie ilicită.

46 — Din punctul de vedere al comiterii infracțiunii prin fixarea unei chirii ilicite e indiferent dacă contractul e în curs, instanța penală neavând să ție seama de latura civilă a acțiunii.

47 — Dispozițiunile de înfrânare a speculei, nefiind contrarii noiei legi, au fost menținute de aceasta.

48 — Proprietarul care a cerut, chiar dacă nu a și primit în 1921, o chirie ilicită, urmează a fi condamnat la amendă conform legii măsurilor excepționale iar nu legii din 14 Aprilie 1922, a cărei penalitate e mai aspră.

49 — Chiriașul care nu a plătit chiria ilicită din contract, va plăti chiria cu sporul legal, iar în viitor chiria ce se va cuveni conform legilor ce o vor reglementa la epocile de plată. (Jud. ocol. 2 urb. Buc., 897/922) 27 429

50 — Simpla situație de terțiu față de o sentință de evacuare intervenită între proprietar și chiriaș, chiar însoțită de ocuparea de fapt a imobilului, nu justifică opunerea la evacuare dacă nu e fondată pe un titlu juridic personal contestatorului.

51 — Orice act al soțului chiriaș e opozabil soției și în genere familiei sale, cari au domiciliul legal unde-l fixează soțul. În timpul căsătoriei soția nu are nici o calitate a ataca actele, chiar vexatorii făcute de soț în deplinătatea facultăților sale mintale. Ea e obligată a urma pe soț, și în caz de refuz al acestuia de a o primi, poate cere alimente, în cari se cuprinde și o locuință convenabilă.

După divorț soția nu mai are nici un titlu de a ocupa imobilul soțului, care o poate expulza manu militari, iar dacă soțul a evacuat imobilul ce ocupa ca chiriaș, fosta soție nu are nici un drept a continua să-l ocupe.

52 — Primirea chiriei în timpul căsniciei dela soție, chiriaș fiind soțul, nu implică o novatiune prin recunoașterea tăcită de chiriaș a soției, neputând exista două contracte în acelaș timp pentru acelaș imobil și soția neavând calitatea a schimba convenția soțului.

53 — Numai primirea chiriei dela soție după transcrierea divorțului și cu deplina cunoaștere a acestui fapt ar putea, după împrejurări, fi considerată ca un nou contract.

O astfel de contractare ar fi însă nulă dacă nu a fost aprobată de oficiul de închiriere. (Jud. ocol. 1 urb. Buc., 371/922) 28 445

Adnotată de d. avocat I. Gr. Periețeanu

54 — Contestațiile în contra hotărârilor judecătorești și ale comisiunilor arbitrale neexecutate și având de obiect evacuarea chiriașilor, introduse pe baza art. 2 al. VI din noua lege asupra închirierilor, având caracterul unui diferend în înțelesul al. V din menționatul text, rezultat din aplicarea legii din 14 Aprilie 1922 și născut posterior acestei date, când comisiunile arbitrale nu mai aveau ființă, ele urmează să fie judecate de instanțele judecătorești ordinare după competența lor, competență pe care o determină valoarea locativă a imobilului. Deci atunci când valoarea locativă a imobilului e mai mare de 6000 lei anual, asemenea diferende sunt de competența Tribunalului, care judecă în primă instanță cu apel la Curte.

55 — În ce privește termenul în care apelul ur-

mează să fie introdus, el e de una lună dela data pronunțării hotărârei primei instanțe, potrivit art. 13 din legea proprietarilor, cari prevede că contestațiile la executarea hotărârilor privitoare la contractele de închiriere se va judeca după regulile fixate prin contestațiile făcute la executarea silită a hotărârilor, și în contra unor asemenea hotărâri termenul de apel e de o lună dela pronunțarea hotărârii conform art. 452 pr. civ.

- 56 — Școlile și instituțiunile de cultură, din categoria căroră fac parte seminarele, pendinte de Ministerul Cultelor și Artelor, cum e Seminarul Sf. Andrei din Galați, intrând în cadrul excepțiilor dela evacuare prevăzuți de art. 2 litera b, din noua lege asupra închirierilor, nu pot opune această excepție proprietarilor dinainte de 23 Aprilie, 1916, întrucât legea prin art. 2 litera a, care prevede cazul acestor proprietari, nu cuprinde printre chiriașii excepți dela evacuare școlile și instituțiunile de cultură. Ca urmare, evacuarea pronunțată contra unor asemenea locatari, sub imperiul decretului-lege 1420/920, după cererea unui proprietar care a dobândit imobilul înainte de 23 Aprilie 1916, nu poate fi socotită ca contrarie dispozițiunilor noiei legi. (*C. Ap. Galați s. II, 59/922*) 29 457

Adnotată de d. avocat I. Gr. Periețeanu

- 57 — Noua lege asupra închirierilor, prin art. său 2 prevăzând trei feluri de proprietari cari au dreptul a cere evacuarea chiriașilor, sub trei litere, a, b și c, și fiecare din aceste trei categorii având excepții corespunzătoare, unele mai multe, altele mai puține, după cum legiuitorul a voit să fie mai larg sau mai puțin îngăduitor, cu fiecare categorie de proprietari protejați prin această lege, rezultă că locatarii excepți dela evacuare sub litera b nu pot opune această excepție proprietarilor de sub litera a, și ca urmare un locatar care exercită profesiunea de inginer, ocrotită prin art. 2, litera b, față de proprietarii de după 23 Aprilie 1916, nu se poate opune la evacuarea cerută de un proprietar anterior acestei date, ale cărui drepturi sunt prevăzute sub litera a, a menționatului text de lege. 29 461

- 58 — Pentru ca un proprietar să poată fi considerat ca decăzut din dreptul de a cere evacuarea chiriașului său, nu este suficient a se dovedi că a închiriat după 23 Aprilie 1916 imobilul a cărui evacuare o cere, ci că a mai avut un alt imobil pe care la închiriat sau vândut după această dată, — ceea ce rezultă din chipul cum este redactat art. 2, al. 3 de text din noua lege asupra închirierilor și desbaterilor parlamentare. (*T. Ilfov, s. III, 439/922*) 29 461

Adnotată de d. avocat I. Gr. Periețeanu

- 59 — Prin serviciu comandat, în sensul legii din 14 Aprilie 1922 asupra închirierilor, se înțelege orice desemnare pentru un serviciu special impus funcționarilor din toate categoriile, fie civili, fie militari, deoarece legiuitorul a voit să avantajeze pe proprietarii funcționarii, și dat fiind scopul urmărit de legiuitor este inadmisibil a se susține că a voit să facă o distincție între funcționarii civili și militari, fiindcă o atare distincție n'ar fi avut nici o rațiune la alcătuirea legii chiriiilor. (*C. Ap. Buc. s. III, 159/922*) 31 490

Adnotată de d-l avocat I. Gr. Periețeanu

- 60 — O închiriere contractată numai de unul dintre coproprietari nu este opozabilă celorl'alți, pentru că îi lipsește acordul de voință a tuturor coproprietarilor, cari an fiecare un drept netăgăduit la integritatea lucrului aflat în indiviziune, lucru ce este grevat de acest drept în fiecare porțiune a lui. Și dacă actul este valabil între părțile cari au luat parte la confecționarea lui, e totuși caduc necondiționat și pentru proprietarul contractant din moment ce s'a cerut anularea lui.

- 61 — În conformitate cu dispozițiile art. 1190 și 1167 al. 1 și 2 c. c., sediul normelor ce cârmesc confirmarea contractelor sau actelor juridice contra căroră legea admite o acțiune în anulare, atât pentru confirmarea expresă cât și pentru cea tacită, trei sunt condițiunile ce se cer pentru perfectarea actului: 1) cel care confirmă să aibă capacitatea de a dispune; 2) cunoștința de vițiu ce infectează actul juridic pe care înțelege a-l acoperi; 3) obligația să existe în momentul confirmării. Și dacă pentru cunoștința confirmării exprese se cere în mod formal a se indica obiectul, cauza și natura obligațiunei ce se confirmă sau ratifică, să se arate vițiu ce face obligația anulabilă și să se menționeze în mod formal intenția de a repara vițiu pe care s'ar întemeia acțiunea în anulare, pentru confirmarea tacită legea cere numai un fapt neîndoelnic din care ar rezulta evident și fără echivoc renunțarea la acțiunea în anulare, cum ar fi executarea voluntară, totală sau parțială, a obligațiunei anulabile sau orice alte împrejurări de fapt lăsate la aprecierea instanțelor de fond, din cari să rezulte neîndoios cunoștința existenței cauzei de nulitate pentru persoana care a confirmat.

Ca urmare nu se poate deduce din partea soțului coproprietar confirmarea tacită a unei închirieri făcută de soția sa fără concursul și fără autorizația lui maritală: a) din împrejurarea că ambii soți au intentat, ulterior închirierii contractată de soție, o acțiune în evacuare în contra locatarului deținător al imobilului, ce trebuia pus la dispoziția chiriașului ce contractase numai cu soția; b) din declarațiile făcute în acel proces, de avocatul proprietarilor, care a invocat între alte motive de evacuare și pe cel rezultat din necesitatea de a pune imobilul la dispoziția locatarului purtător al contractului încheiat numai cu soția coproprietară; c) nici dintr'o notificare adresată de ac. asta, cu autorizația soțului său, chiriașului cu care contracta și prin care îi aducea la cunoștință imposibilitatea de a-și îndeplini obligațiile etc. (*T. Bacău s. II, 183/920*) 31 492

Adnotată de d-l avocat I. Gr. Periețeanu

- 62 — Tacita reconducțiune a unui contract de arendare nu se poate invoca de arendaș, când a rămas arendașul fermei contra voinței proprietarului, invocând decretule de prelungire. (*Judecătoria de pace din Faou, 8 Oct. 1921*) 31 496
- 63 — Dreptul acordat proprietarului prin art. 2, lit. C. din noua lege relativă la chirii, de a putea evacua pe chiriaș în cazul când încăperile locuite de dânsul — proprietarul — sunt neîndestulătoare pentru trebuințele lui sau a familiei sale, sau pentru căpătuirea copiilor conform c. c., — nu poate fi exercitat decât față de chiriașul care ocupă camere sau apartamente făcând parte din aceiași clădire cu cele ocu-

pate de proprietar, aflându-se deci amândoi sub acelaș acoperiș.

Acest drept proprietarul nu-l are dacă camerele sau apartamentul ocupat de chiriaș face parte din altă clădire, chiar aflată în aceeași curte. (Cas. I. 852/922). 33 518

Adnotată de Redacție

64 — Art. 1012 cod. civ. reglementează eliberarea debitorului pentru cazul când condițiunea nu s'a îndeplinit în termenul defipt de părți sau dacă timpul ce ele l'au fixat a expirat fără ca evenimentul să se fi produs; în cazul însă, când o asemenea condițiune, având valoare pentru toată durata unui contract de închiriere, s'a îndeplinit în cursul prelungirii lui legale, nu poate fi vorba de aplicarea dispozițiilor art. 1012 cod. civ. și deci de exonerarea chiriașului de obligațiunea luată.

65 — Clauzele de reziliere facultativă, declarate inoperante de art. 4 al. 1 decretul-lege No. 1420/920, sunt cele obișnuite în contractele de închiriere și pe temeiul cărora partea, în favoarea căreia au fost înscrise, are facultatea ca la simpla sa voință, nesupusă nici unei condițiuni, care să depindă și de împrejurări străine, să poată rezilia contractul; prin urmare, în cazul când punerea în lucrare a unei asemenea clauze depinde și de îndeplinirea unui fapt sau eveniment anterior, deci când este vorba de o condiție simplă potestativă, nu mai poate fi vorba de o clauză inoperantă, ci de una valabilă. (Cas. I, 650/922). 34 537

66 — Art. 4 alin. 2 din decretul-lege No. 1420 din 1920, declarând inoperante clauzele de reziliere facultativă prevăzute în contractul de închiriere, a vizat obligațiunile condiționale pur potestative, adică acelea a căror îndeplinire depinde numai de voința uneia din părțile contractante, iar nu și condițiunile mixte (artic. 1006 și 1007 c. civ.), cum este în speță, când îndeplinirea condițiunii depinde nu numai de voința uneia din părți, ci și de un eveniment sau fapt datorit altei persoane (căsătoria proprietarului). (C. Ap. Buc. s. IV. 23/922). 34 539

Adnotată de d. avocat P. Vasilescu

67 — Competința specială a jud. de ocoale determinată prin art. 30 în materie de închirieri, se aplică numai atunci când se cere numai anularea sau rezilierea contractului de locațiune sau izgonirea chiriașului; când însă prin acțiune se formulează și alte capete de cerere, cum este în speță, plata taxelor de gunoi, etc., când deci este vorba de o acțiune personală mobiliară, competența se determină după normele prevăzute de art. 27 din legea jud. de ocoale, iar nu după cea specială prevăzută de art. 30. (Cas. I, 143/921). 35 560

68 — Potrivit art. 1429 c. civ. locatarul trebuie să întrebuințeze lucrul închiriat la destinațiunea prezumată după circumstanțe, ceea ce înseamnă că în totdeauna există o destinațiune convenită fie în mod expres, fie în mod tacit, deoarece destinațiunea lucrului închiriat este de esența contractului de închiriere. În lipsă de o stipulație expresă, destinațiunea se determină de obicei prin natura lucrului închiriat, profesiunea chiriașului, destinațiunea sa anterioară sau alte fapte ce au precedat închirierea.

69 — Chiar presupunând că destinațiunea lucrului închiriat n'a fost schimbată, însă potrivit art. 1430 c. civ., chiar când prin întrebuințarea lu-

crului la destinațiunea convenită se aduce proprietarului o vătămare, constituind un abuz de folosință, cum este în speță exercitarea profesiunii de café chantant, — proprietarul este în drept a cere rezilierea contractului său. (C. Ap. Constanța, 24/922). 36 570

Adnotată de Redacție

70 — Dispozițiunea referitoare la transmisiunile de proprietate dintre părinți și copii, prevăzută sub litera b a art. 2 din noua lege asupra închirierilor, nu se poate aplica și în cazurile prevăzute de acelaș articol sub lit. c, pentru o îndoită considerațiune:

În prim rând, legea din 14 Aprilie 1922 fiind de strictă interpretare, dispozițiunile cuprinse sub diferitele aliniate de literă, cari vizează categorii distincte de proprietari și chiriași, nu se pot întinde dela un caz la altul. În al doilea rând, legiuitorul prin litera c, de sub art. 2, ocupându-se de dreptul de extindere al proprietarului în imobilul său pe care-l locuiește în parte, a privit acest caz cu ochi atât de binevoitori încât i a acordat dreptul de a obține evacuarea chiriașului chiar pentru căpătuirea copiilor conform codului civil, ceea ce înseamnă că un proprietar care vrea să-și înzestreze o fată, dându-i locuință în casa lui cu prilejul căsătoriei, poate să-și evacueze chiriașul în acest scop, chiar după punerea în aplicare noiei legi, ori o atare consecință exclude posibilitatea de a se susține că un proprietar care a făcut acest lucru anterior promulgării legii să fie considerat ca decăzut din dreptul său, pe baza unei dispozițiuni care acordă actualmente exercițiul unui asemenea drept. Hotărându-se astfel s'ar contrazice nu numai spiritul legii dar și întreg complexul dispozițiilor ei, din care se desprinde ideea că legiuitorul, pentru cazurile enunțate sub litera c, a voit să se arate cu totul favorabil proprietarilor, tocmai pentru a conserva unitatea și pacea în familie, scutindu-i de orice fel de excepții la evacuare și neprevăzând decât o singură decădere: aceea cari vizează pe proprietarii speculanți, cari în dorul de a se îmbogăți, au preferat să locuiască strămtorați, închiriind sau vânzând un alt imobil în cari ar fi putut locui.

71 — Atât din litera legii cât și din desbaterile parlamentare și din circularea explicativă a Ministerului de Justiție, rezultând că sub litera c din art. 2 nu există nici un fel de excepție la evacuare și că legea chiriiilor este de strictă interpretare, diferitele excepții statornicite sub osebite aliniate de literă nu pot fi întinse dela un caz la altul. Ca urmare, un chiriaș funcționar public, care intră în categoria de locatari exceptați dela evacuare sub literile a și b din art. 2, nu poate opune această excepție proprietarului său care cere evacuarea în temeiul art. 2 lit. c.

72 — Prin locuință în sensul art. 2 litera c, din noua lege asupra închirierilor nu se înțelege numai locul precis unde cineva doarme, căci se poate întâmpla ca cineva să doarmă la un hotel sau aiurea din cauza insuficienței încăperilor pe cari le are la dispoziție, ci se înțelege locul unde cineva își are principala așezare, împreună cu familia sa, unde își exercită profesiunea, unde se găsește înscris în rolurile percepțiilor comunale și fiscale etc. De altfel legea, prin art. 2 litera c, nu face decât să

acorde proprietarului dreptul de a locui în mod convenabil în proprietatea sa, evacuând pe chiriaș, oricine ar fi el, și acest scop n'a putut fi atins dacă s'ar da o altă interpretare expresiunii „locuind” din art. 2 lit. c, căci nu se poate admite ca legiuitorul să fi îngăduit proprietarului să se întindă în propria-i casă când se găsește stingherit, strâmtorat, și acest drept să fie interzis proprietarului care se găsește într-o atare jenă domiciliară în cât e nevoit să recurgă la o străină adăpostire spre a putea dormi. (*T. Ilfov s. III, 651/922*) . . . 36 573

Adnotată de d-l avocat I. Gr. Periețeanu

73 — Contestațiile în contra hotărârilor judecătorești și ale Comisiunilor arbitrale neexecutate și având de obiect evacuarea chirieșilor, introduse pe baza art. 2 al. VI din noua lege asupra închirierilor, deși au aparență unor obișnuite contestații, totuși conform art. 2 al. ultim și penultim al legii chiriilor din 1922, asemenea contestații trebuesc privite ca niște noi diferende, cari urmează să fie judecate de instanțele judecătorești ordinare, după competență, conform legii proprietarilor.

74 — Potrivit art. 13 din legea proprietarilor, contestațiile la executarea hotărârilor se judecă după regulile fixate pentru contestațiile făcute la executarea silită a hotărârilor.—iar potrivit art. 402 pr. civ. termenul apelului în contra hotărârilor date în contestație este de o lună dela data pronunțării. (*Cas. III, 167/922*) . . . 38 602

Adnotată de d. avocat I. Gr. Periețeanu

75 — Când locatarul nu face cu nimic dovada că s'a prezentat la proprietar în termenul stipulat în convenție spre a-i face plata chiriei și nici nu justifică aceasta printr-o ofertă reală, făcută tot în termenul fixat pentru plata datoriei, conform legii, se aplică sancțiunea pactului comisoriu convențional reziliindu-se contractul (*Cas. I, 84/922*) . . . 40 630

Adnotată de C. G.

76 — Legea din 14 Aprilie 1922 având un caracter de ordine publică și abrogând toate dispozițiile contrarii, iar dispozițiile sale urmând a se aplica și în cazul hotărârilor judecătorești nedefinitive sau definitive, dar neexecutate, trebuie respinsă acțiunea în neprelungire a contractului unui chiriaș care nu locuia în comună la 1916, deoarece noua lege pune chiriașilor această condițiune. (*C. Ap. Buc. s. I, 135/922*) . . . 40 638

Adnotată de d. avocat S. G. Gorea

77 — Dreptul acordat prin art. 1 din decretul-lege No. 1420/920, atât proprietarului, cât și chiriașului, de a putea cere rezilierea fără daune, în caz de neînțelegere asupra suspendării, a contractelor de închiriere a căror punere în lucrare este suspendată până la 23 Aprilie 1922, constituie o nouă cauză de reziliere, deosebită de cele din dreptul comun. Pe temeiul ei atât proprietarul cât și chiriașul pot cere rezilierea la simpla lor manifestare de voință, fără nici o justificare a necesității pentru dănsii a rezilierii, iar intervențiunea justiției este prevăzută de lege numai pentru a desfința un raport juridic, în privințe căruia părțile nu sunt de acord, din moment ce legea nu a dispus nulitatea lui de drept. (*Cas. I, 286/922*) . . . 41 650

78 — Dispozițiunile din noua lege a chiriilor din Aprilie 1922, fiind de ordine publică, ele au

un caracter retroactiv și ca atare conform legii au a fi judecate și litigiile născute sub legiuirile anterioare, dacă își primesc soluțiunea sub imperiul ei; iar o cauză de reziliere prevăzută sub legea veche și neprevăzută în cea nouă, nu mai poate duce la rezilierea contractului. Prin aplicarea acestor principii urmează că, dreptul părților de a cere rezilierea în caz de neînțelegere asupra suspendării a contractelor suspendate pe baza prelungirii din decretul-lege No. 1420/920, nu mai există astăzi chiar dacă cererea s'a făcut sub imperiul decretului lege No. 1420/920.

79 — Instituțiunile de binefacere controlate de Stat, cum este în speță Eforia Spitalelor Civile, nu se pot prevala de dispozițiunile art. 1 al. VIII legea din Aprilie 1922, adică de dreptul de ași închiria imobilele lor prin oficiile de închiriere, decât dacă aceste imobile sunt în realitate libere.

În cazul când contractul actualului deținător al unui asemenea imobil este expirat, dar imobilul este grevat de un alt contract de locațiune, a cărui punere în lucrare fusese numai suspendată prin prelungirea prevăzută de decretul-lege No. 1420/920, acest imobil nu poate fi considerat ca liber, prin aceea că contractul deținătorului nu s'a mai prelungit prin noua lege; — într'adevăr, cât timp cel de al doilea contract, care fusese suspendat, nu a fost reziliat, fie de comun acord, fie pe calea justiției, el subsistă și ca atare beneficiarul lui este în drept a cere Eforiei să-i predea folosința imobilului. (*Cas. I, 908/922*) . . . 41 651

80 — Potrivit art. 1 al. VIII, legea din Aprilie 1922, imobilele aparținând instituțiilor de binefacere controlate de Stat, cum este Eforia Spitalelor Civile, sunt scoase de sub regimul prelungirii contractelor, dar ele nu pot fi închiriate decât prin oficiile de închiriere și numai după normele din această lege. Oficiile de închiriere însă nu pot închiria și deci nu pot face aplicațiunea dispozițiunilor din legea lor, decât dacă imobilul este liber, iar nu și atunci când el este grevat de un contract anterior de închiriere în profitul unei persoane deosebită de acele favorizate prin legea oficiilor de închiriere. (*Cas. I, 907/922*) . . . 41 653

81 — Dispozițiunea art. 1 al. 7 al legii din Aprilie 1922 e o măsură de favoare pe care legea o acordă chiriașilor a căror obligațiune de a plăti chiria la termenele stipulate este sancționată prin pact comisoriu expres; legiuitorul acordă acestora un termen pentru a-și putea îndeplini această obligație contractuală față și cu noul spor de chirie despre care nu puteau avea conștiință la data când erau obligați după contract să-și achite chiria, dată care fiind în mod obișnuit cu o lună înainte de Sf. Gheorghe a fost anterioară aceleia la care noua lege a fost promulgată.

Această dispozițiune nu poate modifica întru nimic convențiunea părților relativă la plata chiriei dacă îndeplinirea ei nu este sancționată în mod expres prin rezoluțiunea contractului, întrucât o măsură edictată evident în favoarea chiriașilor nu se poate întoarce în contra lor agravându-le situația liber convenită cu proprietarul. În acest caz urmează a și avea aplicațiune principiile generale din dreptul comun conform cărora plata chiriei se poate face și în instanță, dacă judecata găsește că este locul

a aplica dispozițiunile art. 1021 c. civil. (Cas. I, 1169/1922). 42 666

82 — Deși legea din 14 Aprilie 1922, nu fixează care este sporul pe care Statul vrea să-l plătească pentru imobilele închiriate autorităților publice s'au instituțiilor de Stat, — sporul pe care Direcțiunea generală a C. F. R. trebuie să-l plătească pentru imobilele particularilor în cari sunt instalate biourile sale, nu poate fi decât încă odată chiria din 1916, întrucât legea dacă a impus sporuri deosebite diferitelor categorii de chiriași, a avut în vedere beneficiile ce ei le realizează din imobilele ce le dețin, — iar C. F. R., indiferent de caracterul comercial al contractului de transport, nu pot fi considerate că fac parte dintre comercianții și industriașii cărora legea, pentru a le prelungi contractul, le-a impus drept chirie de cinci ori aceea din 1916. (Cas. I, 1175/1922). 45 712

83 — Dispozițiunea din art. 2 lit. c, al. III din legea dela 14 Aprilie 1922, după care nu va putea evacua pe chiriașul său, proprietarul care după 23 Aprilie 1916 și-a vândut sau închiriat, în localitate, un imobil, în care putea să locuiască, afară de cazul când vânzarea s'a făcut pentru eșirea din indiviziune, — se aplică și categoriilor de proprietari de sub literale a și b, astfel că toți proprietarii, de orice categorie, cari și au vândut sau închiriat după arătata dată un asemenea imobil, nu pot evacua pe chiriașii lor, deși îndeplinesc celelalte condițiuni cerute de lege pentru a li se acorda acest beneficiu. (Cas. I, 1176/1922) 45 713

Adnotată de d-l avocat Al. Velescu

Vezi și «Cursul rublelor» și «Ordonanțe presidențiale référé»

Contract de locație de lucrări. — Art. 1411 c. c. definind contractul de locațiune, nu cere ca prețul locațiunii să consistă neapărat în bani, ci spune că numai ea trebuie să fie determinată în modul său de prestațiune și pentru un timp determinat, — prin urmare se poate concepe o locațiune în care prețul să fie achitat altfel, decât în bani, cu condiție însă ca intențiunea părților de a face o închiriere să fie bine lămurită. Servitorii însă, cari pe lângă salariul ce-l primesc, mai au și locuință, nu pot pretinde că au un contract de locațiune, fiindcă acea locuință, accesoriu al salariului, este oricând revocabilă, odată cu serviciul și a fost concedată mai ales în vedere necesității stăpânului de a se folosi în orice moment de serviciile lor.

Deși primul aliniat din art. 1414 c. c. pare a fi o completare a definițiunii locațiunii din art. 1411 c. c., când spune orice concesiune temporară a unui imobil drept o prestațiune anuală, sub orice titlu ar fi făcută, se consideră ca o locațiune, însă acest text, care ca și art. 1415 c. c., lipsește din c. c. napoleon se referă la unele contracte ce se obișnuiau sub vechile leginiri ale lui Caragea și Kalimah, despre sădări și clădiri pe loc strein (cap. V. Caragea și art. 1505 Calimah), sens care se lămurește prin al doilea aliniat care spune că „o asemenea concesiune nu trece nici o proprietate către cesionar” și ca atare art. 1414 c. c., nu poate fi invocat cu temei pentru susținerea teoriei că orice concesiune de locuință constituie o locațiune. (Cas. I, 560/1921) 4 63

Adnotată de d-l avocat I. Gr. Periețeanu

Contract de transport. — Orice căraș, deci și

C. F. R. transportând un călător își ia obligațiunea de a efectua transportul în bună stare. Prin urmare accidentele suferite cu această ocaziune, ca de exemplu rănirea călătorului din cauza tamponării vagoanelor, când este datorit neglijenței prepușilor C. F., dau naștere la daune care decurg din neîndeplinirea acestei obligațiuni contractuale, iar nu dintr'un quasi delict, strein de orice raport contractual.

Contractul de transport fiind de natură comercială, acțiunea în daune pentru accidente este de același natură și prin urmare recursul trebuie introdus în termen de 30 zile, iar nu în cel de 2 luni, ca în afacerile civile. (Cas. III, 214/1921). 8 128

Contract în curs. — Vezi „Contract de locațiune”.
Contravențiuni la legea Monop. Statului. —

Deși legea pentru exploatarea monop. Stat. prin art. 57 al. 2 și 65 pedepsește pe debitanții cari vor cere prețuri mai mari pentru produsele regiei decât cele fixate prin tarif, însă conform art. 7 al. 3, faptul acesta constituie și o contravenție la legea speculei, căci legiuitorul nu face nici o distincție între mărfuri de prima necesitate ori de lux, nici între produsele vândute de Stat în monopol sau de particulari. (Jud. ocol. Slobozia-Cireșu-Brăila, 696/1921.) 1 14

Adnotată de d-l E. C. Decusara

Contravențiuni. — 1. Este anulabilă, pentru violarea art. 7 din legea dela 20 Aprilie 1810, sentința prin care o judecătorie, pentru a achita pe contravenienți, se mărginește a declara că contravențiunea nu este îndeajuns de stabilită. (Cas. fr. crim., din 5 Feb. 1921). 9 144

2 — Procesul-Verbal al unui comisar de poliție relevând o contravenție și fondat, nu pe cunoștințele personale ale acestui funcționar, dar pe un raport al agenților, nu posedă nici o autoritate proprie de probă și nu valorează decât simple lămuriri.

Prin urmare, când prevenitul neagă contravenția, îi incumbă ministerului public de a stabili existența ei printr'un mijloc regulat de probă. În lipsa acestei probe, o hotărîre condamnatorie, care se bazează pe notorietatea publică n'are nici o bază legală. (Cas. crim., fr. 29 Sept. 1921). 31 496

Vezi și «Declarație de vămire» și «Speculă».

Contravență la legea taxei pe brevet și de-calitru. — Vezi „Amnistie”.

Contribuțiuni directe. — Vezi „Apel”.

Convențiuni. — De l'évolution de la théorie du contrat depuis un siècle (monografie) de d-l Prof. R. Demogue 28 434

Convenția dela Haga. — Potrivit dispozițiilor convenției dela Haga privitoare la legile și uzurile războiului pe uscat, din 18 Octombrie 1907 și regulamentului la ea anexat, ocupantul este ținut să respecte legile țării ocupate, ocupațiunea constituind o stare vremelnică de fapt. (T. Not. Ilf. 151/1921). 7 104

Vezi și «Divorț» și «Prize maritime».

Convențiuni matrimoniale. — Vezi „Dotă”.

Copil legitim. — Vezi „Filiațiune”.

Coproprietari indivizi. — Vezi „Contract de locațiune”.

Cotutori. — Vezi „Tutelă”.

Creanță nelichidă. — Vezi „Poprire”.

Creditor. — Vezi „Poprire”.

Cumpărător. — Vezi „Vânzare”.

Cumul de infracțiuni. — Vezi »Îngelăciune«.

Curse de cai. — Legea refuză acțiunea pentru delict rezultate din joc sau prinsoare. Singura excepțiune admisă este pentru jocurile cari contribuiesc la exercițiul corporal.

În materie de curse de cai, acțiunea este acordată jockeyului și proprietarului calului, în nici un caz nu poate fi admisă o asemenea acțiune spectatorului, care nu urmărește decât un câștig material. (*Jud. oc. II, Buc., 682/921*). 18 285

Adnotată de d. avocat C. A. Stocanovici

Cursul rublelor. — 1. Deși legile cari reglementează cursul legal al monedelor într-o țară au un caracter de ordine publică, totuși Statul român privind și după alipirea Basarabiei, ca necesară circulațiunea rublelor, a admis menținerea lor în circulație un anume timp; totodată a fixat și cursul lor prin legea din 16 Aprilie 1918. În raporturile dintre proprietari și chiriași a fixat însă acest curs în mod special prin decretul-lege din 13 August 1919, care dispune că în contractele de închiriere în cari plata este prevăzută în ruble, cursul acestora va fi socotit, cu începere dela 14 August 1919, la 2 lei 66 bani.

Prin urmare, în speță, bine instanța de fond a hotărât că rublele au avut curs legal și după alipirea Basarabiei la patria mămă și că plata chiriei prevăzută în ruble trebuie făcută, pentru epocile anterioare lui 14 August 1919, după cursul în vigoare al rublei din acel timp, iar posterior acestei date după cel de 2 lei 66 b. fixat prin decretul-lege menționat (*Cas. I, 213/1921*). 20 320

2 — Legea pentru retragerea din circulație a coroanelor și rublelor, din 13 August 1920, a avut de scop numai fixarea cursului rublelor în raport cu operațiunea financiară a retragerii din circulație a monedei ruse, iar nu și determinarea cursului creanțelor particulare.

Din textul debaterilor parlamentare urmate cu ocaziunea votării acelei legi, din legile în vigoare în Basarabia (Codul Donici, Cap VIII, art. 2 și art. 2014 și 2050 cod civil rus), precum și din principiile generale care guvernează materia în dreptul civil român și francez, rezultă că o obligație contractată la 1 Noembrie 1917 în ruble, urmează a fi plătită la scadență (1 Noembrie 1920) în lei, calculându-se cursul rublelor după valoarea ce avea rubla în raport cu leul la epoca contractării împrumutului, iar nu după valoarea dela epoca scadenței.

Această soluțiune este sprijinită și pe sursele istorice ale dreptului românesc, întrucât art. 1329 cod Calimach, prevede că, în cazul când mai înainte de expirarea termenului de plată, s'a retras din circulație moneda, în care a fost contractat împrumutul, atunci debitorul trebuie să plătească într-o monedă care să se apropie de cursul monedei stipulate în contract și care a fost scoasă din circulație. (*C. Ap. Chișinău s. I, 2/922*). 20 328

Curte cu jurați. — 1. Jurații suplimentari pot, în ordinea esirei lor la sorți, după tragerea care a avut loc la începutul judecării procesului, să înlocuiască pe juratul titular, care a fost silit să se retragă înainte de darea verdictului. Prin urmare, nu se procedează în acest caz la nici o nouă tragere la sorți între jurații suplimentari, nici un text de lege nece-
rând aceasta.

2 — Comisiunea juraților este legal constituită când înlocuirea juratului titular prin cel supleant s'a făcut în lipsa acuzatului, de oarece disp. art. 290 pr. pen., care prevede că apelul nominal al juraților și recuzațiunile trebuie făcute și în prezența acuzatului, se referă numai la formarea comisiei juraților în ziua de judecată, nu și la cazul când un jurat supleant înlocuiește pe unul ordinar.

3 — Găzduirea constituind un singur fapt penal, nu este necesar a se pune juraților atâtea chestiuni deosebite, câte fapte sunt imputate autorilor principali sau câți autori au comis faptele, fiind suficientă o singură chestiune în care să se cuprindă elementele constitutive ale infracțiunii de găzduire (*Cas. II, 1306/1921*). 5 80

4 — Potrivit art. 377 și 318 pr. p., Curtea cu jurați nu este obligată să amâne judecarea procesului pentru lipsa martorilor, sau chemarea de noi martori.

Prin urmare în speță, Curtea nu a violat nici o dispozițiune legală când a refuzat cererea de amânare, refuz pe care-l motivează pe împrejurarea că martori absenți ar fi inutili în cauză. (*Cas. I, 914/921*). 6 96

5 — Acuzatul achitat poate să fie condamnat la despăgubiri civile către partea vătămată, destul ca condamnățiunea să fie fondată pe fapte cari fac obiectul acuzațiunii și pe greșala acuzatului, când constatarea acestei greșeli poate să se concilieze cu declarațiunea juriului. (*Cas. crim. fr., 7 Iulie 1921*). 31 496

6 — Formalitatea prescrisă de art. 303 pr. pen., după care prezidentul Curții trebuie ca, înainte de a declara închise debaterile, să consulte pe jurați dacă sunt îndestul de luminați asupra chestiunilor la cari sunt chemați să răspundă, este substanțială și, prin urmare, trebuie observată sub pedeapsă de nulitate, întrucât prin aceasta legiuitorul a voit să garanteze libertatea deplină a juriului de a se putea pronunța în cunoștință de cauză (*Cas. II, 626/1922*). 41 656

D

Daune. — 1. Răspunderea de daune, prevăzută de art. 998 c. civ. incumbă atât particularelor, cât și persoanelor morale cari făcând acte de gestiune a patrimoniului lor, cauzează altora un prejudiciu, pe cari trebuie, deci al repara. Competința de a statua asupra acestor daune revine și în acest ultim caz tot instanțelor de drept comun.

2 — Dacă reparațiunea daunelor cauzate se realizează în mod obișnuit prin plata unei sume de bani, legea nu oprește însă ori-ce alt mod de reparațiune, de natură a da satisfacțiune părții vătămate, executarea directă a obligațiunii fiind o regulă generală pentru toate speciile de obligațiuni și ea nu suferă nici o excepțiune decât atunci când o imposibilitate de fapt ori de drept, privind liberațiunea debitorului, s'ar opune la acest lucru.

Pe temeiul acestor principii și a disp. art. 1076 c. c. instanța de fond a fost autorizată, în speță, a obliga Primăria orașului Tg. Jiu să facă anume lucrări pentru consolidarea unui canal care amenință proprietatea intimatului. (*Cas. I, 68 1921*). 6 96

3 — La daunele devenite debite cu efect din momentul cererii lor, dobânda legală curge dela această dată în favoarea celor acționați, potrivit art. 1589 c. civ.

- Prin urmare, în speță, daunelor rezultate dintr'un incendiu produs din neglijență societății apelante, în sumă de 7300 lei, curge dobândă legală dela intentarea acțiunii, 13 Mai 1913, pentru partea ce n'a fost încă achitată.
- 4 — Dacă intimații au omis de a le cere și oral înaintea primei instanțe, acest fapt nu constituie un motiv de a nu fi menținute de instanța de apel, deoarece, conform art 327 pr. civ. ele pot fi cerute chiar pentru întâia oară în apel. (*C. Ap. Buc. s. IV, 7/1922*) 23 368
- 5 — În cazul când o acțiune în responsabilitate, intentată și în contra comitentului s'a bazat, la I-a instanță, pe o greșală a prepusului acestuia, acțiunea este suficient precizată față de comitent și face posibilă discuțiunea responsabilității lui; — ca atare, împrejurarea că numai în apel s'a putut stabili cine anume este prepusul, nu constituie nici o modificare a vreunui din elementele cererii, care a rămas aceeași față de comitent, el fiind chemat a răspunde de fapta prepusului său ori care ar fi el.
- Prin urmare, în acest caz, nu poate fi vorba de violarea art. 327 pr. civ.
- 6 — Regulile prevăzute de art. 1085 și 1086 c. civ., relative la evaluarea daunelor interese, rezultând din neexecutarea obligațiunilor convenționale, nu sunt aplicabile și pentru daunele cauzate printr'un delict, ssu quasi delict, căci art. 998 c. c., nu pune nici o limită reparațiunilor datorite în acest caz.
- De aici urmează că, în această materie, despăgubirea pentru prejudiciul cauzat trebuie să fie integrală, deci fără a se ține seama de daunele directe și indirecte, fiind suficient stabilirea raportului dela cauză la efect, între faptul dăunător pretins și prejudiciul încercat. (*Cas. I, 791/921*) 37 585
- Adnotată de d-l Prof. Al. Cerban.
- 7 — Dacă reparațiunea daunei încercată de partea vătămată prin săvârșirea unei infracțiuni penale, consistă de ordinul într'o despăgubire pecuniară, ea însă trebuie să consistă în restituire când e cu putință, căci aceasta constituie reparațiunea cea mai naturală și completă a infracțiunii (art. 36 c. p.).
- 8 — În delictul de falsificare de acte, cauza cineratrice a prejudiciului încercat de partea ea vătămată fiind însuși actul declarat fals, repararea directă a prejudiciului cauzat consistă în s primarea sau reformarea a însuși actului declarat fals, după cum se învederează și din dispozițiunile art. 466 pr. pen. și art. 182 pr. civilă.
- 9 — Judecătorii sesizați cu apelul părții civile în contra unei hotărâri de achitare a infractorului, au dreptul să aprecieze toate faptele procesului din punctul de vedere al reparațiunilor civile, dar ei nu pot să le acorde decât dacă constată în sarcina inculpatului achitat, existența infracțiunii penale ce partea civilă pretinde că a comis, și i-a cauzat daunele ce reclamă. (*Cas. H, 785/922*) 40 634
- Adnotată de d-l avocat Vintilă Dongoroz.
- Vezi și «Competință», «Contract de transport», «Curte cu Jurați» și «Lucru judecat».
- Daune cominatorii.** — Nu e responsabil de daune cominatorii pentru neexecutarea unei ordonanțe prezidențiale pârâtul condamnat s'o execute, dacă ordinul de executare prin evacuarea unui

- imobil a fost anulat de tribunalul care-l emisesese în urma contestației unui terțiu ce invoca titlul de locatar al aceluiaș immobil și față de care nu se dăduse nici o dispoziție de executare nefigurând în cauză. (*T. Ilfov, s. III, 678 din 1921*) 24 382
- Adnotată de d. avocat Corneliu Gregorian
- Daune morale.** — Asupra daunelor morale. Studiu de lege ferenda, de d-l P. Vasilescu 14 211
- Debitor.** — Vezi „Contract de locațiune” și „Obligație fără termen”.
- Declarațiune de vămuire.** — Taxatorii sunt responsabili numai pentru erorile ce se vor dovedi în lucrările lor în ceea ce privește aplicarea tarifului și erorile de calcul. Când e vorba de o declarație inexactă a importatorului asupra mărfurilor ce importă, față de care declarație, taxatorul n'a făcut nici o eroare în ceea ce privește aplicarea tarifului sau în operațiunile de calcul, în acest caz este considerat ca o contravențiune din partea declarantului iar nu a taxatorului. (*Cas. III, 186/921*) 41 656
- Decretul de amnistie și grațieri** din Oct. 1922, comentat de d. E. C. Decusară 37 577
- Decret-lege 1420/920.** — Vezi „Contract de locațiune”.
- Decret lege 1901/920.** — Vezi „Patentă”.
- Decret-lege 1480/917.** — Potrivit art. 2 al. e din decretul-lege No. 1480 din 9 Decembrie 1917, sunt nule de drept și inexistente orice măsurile luate de inamic direct și indirect, cu călcarea convențiunilor internaționale, precum și acelea care constituiesc un vădit abuz de drept. (*T. Not. Ilf. 151/921*) 7 104
- Delict.** — Vezi „Daune”.
- Delict de presă.** — 1. Lăpirea unui afiș, care conține un apel adresat muncitorilor dela căile ferate, în grevă, pentru a-i indemnă să nu răspundă la ordinul de mobilizare pe care l'au primit, ci să continue greva până la deplinul succes al revendicărilor lor, nu constituie un act de propagandă anarhistă, — neintrând în prevederile legii din 28 Iulie 1894, art. I, care reprimă astfel de acte, — ci un delict de presă. Prin urmare acest delict este de competența Curții cu Jurați. (*Cas. fr. s. crim. 14 Aprilie 1921*) 1 15
- 2 — În materie de delict de presă, prin art. 24 din Constituție, este oprit numai arestul preventiv, adică acel care are loc cu ocaziunea urmăririi represive. Acest text de lege însă nu a modificat întru nimic disp. art. 422 pr. p. și ca atare cel condamnat definitiv la o pedeapsă privativă de libertate pentru un delict de presă trebuie, pentru a se putea judeca liber în recursul făcut, să se conforme cerințelor art. 422 pr. p., fie constituindu-se în stare de arest, fie obținând dela instanța de fond liberarea pe cautiune. (*Cas. s. Unite, 5/921*) 3 41
- Adnotată de d-l E. C. Decusară
- Delir de persecuție.** — 1. În privința naturii și intensității alienațiilor mintale știința nefind în posesia unor principii evidente, pipăite și necontestate, aceasta a determinat pe judecătorii tutulor timpurilor, ca, în luarea unei măsuri atât de grave ca interdicția, prin care se privează o persoană de exercitarea drepturilor civile, ridicându-i se administrarea bunurilor, și prin care se imprimă un fel de umilire și desconsiderație, să cerceteze pur și simplu numai dacă, după faptele constatate, persoana a

cărei interdicție se cere, mai păstrează inteligența afacerilor sale, dacă mai are facultatea de a judeca ce este bine și ce este rău, sau dacă libera sa voință este în mod real și profund atinsă.

Ca urmare, interogatorul fiind mijlocul cel mai sigur pentru a dovedi sminteala degenerativă a unui prepus spre interdicție, atunci când din acest interogator rezultă că pacientul își păstrează inteligența afacerilor sale și că voința sa nu este într-o nimică atinsă, nu este locul a se pronunța punerea lui sub interdicție. (T. Vlașca, 289/915).

30 465

Adnotată de d-l avocat I. Gr. Periețeanu

- 2 — Delirul de persecuție, manifestat prin idei de otrăvire și depozedare, fiind o formă de alienație mintală, care poate pune pe bolnav în neputință de a se administra pe sine și bunurile sale, atunci când reacționează în contra închipuiților săi dușmani săvârșind acte de ruină și desmoștenire, intră sub prevederile art. 435 c. civ. și legitimează punerea sub interdicție a pacientului. Aceasta chiar atunci când se constată că, în cursul interogatoriilor ce i s-au luat în instanță, pacientul a avut grija să ascundă și să explice ideile delirante manifestate în alte împrejurări și cu prilejul expertizei medico-legale, fiind netăgăduită puterea de disimulare de care sunt capabili bolnavii paranoici, prin mijlocul căreia caută să ascundă starea lor malativă, atunci când simt că sunt urmăriți și se tinde a se lua măsuri împotriva lor. (C. Ap. Buc. s. IV, 9/918).

30 468

Adnotată de d-l avocat I. Gr. Periețeanu

Denunțare calomnioasă. — 1. Facilitatea faptelor allegate, care constituie un element esențial al delictului de denunțare calomnioasă, rezultă indestructibil dintr-o ordonanță de nemărire a judecătorului de instrucție, care declară că nu e loc de urmărire contra persoanei denunțate, și judecătorii sunt obligați de a socoti ca sigură neexactitatea faptelor, fără a putea să le examineze din nou.

Însă preveniunea trebuie să se raporteze la proba relei credințe a inculpatului, la cunoștința pe care a avut-o despre falsitatea denunțării sale. Mobilul denunțării, fie chiar un sentiment de dușmănie, n'are nici o influență asupra criminalității legale. Dacă reana credință nu e stabilită, prevenitul trebuie pus în libertate.

Dacă judecătorii de fond au toată puterea de a aprecia caracterul spontaneității denunțării, pe care legea îl cere, ei nu sunt mai puțin ținuti de a menționa împrejurările de fapt și motivele de drept care justifică apreciațiunea lor.

- 2 — Când partea civilă a fost pusă în cauză prin apelul prevenitului, achitarea acestuia atrage condamnatiunea intimatului la cheltuieli de judecată. (C. ap. Dijon, 16 Martie 1921).
- 3 — Delictul de denunțare calomnioasă, prevăzut și pedepsit de art. 298 c. p. r., traducție fidelă a § 133 din codul penal prusian, cuprinde ca elemente constitutive: 1) existența unei înscrise denunțări mincinoase, 2) făcută cu știință că este neadevărată, 3) referitoare la un fapt supus pedepsei sau la călcarea datoriei de funcționar din partea denunțatului. De unde rezultă că delictul nu poate fi privit ca constituit atunci când fapta imputată ar fi prescrisă, amnistiată

9 144

sau ar exista în privința ei vre-un motiv personal de excluderea pedepsei (furt între soți, etc.), și când se constată că inculpatul a fost de bună credință atunci când a făcut denunțul. (C. ap. Buc. III, 4/922).

11 167

Adnotată de d-l I. Gr. Periețeanu

Depozit. — Caracterul depozitului în materie de mărci de fabrică și de comerț (monografie), de d-l I. Gr. Periețeanu

12 177

Depozite de bani făcute anterior războiului de un supus inamic. — Posibilitatea Statului Român de a idisponibiliza aceste sume chiar dacă sunt depuse posterior tratatelor de pace (avizul No. 48/921 al comis. p. aplic. tratatelor de pace de pe lângă Minist. Af. streine)

15 238

Adnotată de d-l Trajan Alexandrescu

Despăgubiri. — Vezi „Curtea cu Jurați“.

Destinațiunea imobilelor. — Vezi „Contracte de locațiune“.

Destituirea funcț. C. F. R. — 1. Deși potrivit art. 10 al. II din legea pentru exploatarea C. F. R. combinat cu art. 95 și urm. din regulamentul ei, destituirea funcționarilor cari primesc un salariu de 200 lei în sus se face prin decret regal sau decizie ministerială, în urma unui raport al direcțiunii generale, aprobat și de consiliul tehnic, totuși, prin decretul-lege No. 5378 din 17 Decembrie 1920, comisiunile disciplinare au fost suspendate pe timpul mobilizării acestei instituțiuni.

De aici urmează că ministrul poate aplica măsura destituirii fără a mai consulta și Consiliul tehnic, ca comisiune disciplinară, raportul său — al ministrului — bazat pe acela al inspectorului de control, cu care formează un tot, fiind suficient pentru constatarea abaterilor cari au motivat destituirea — și ca atare, în speță, destituirea recurentului din funcțiunea de șef de gară, după normele de mai sus, este legală, odată ce s'a constatat în sarcina sa: abuz de putere, luare de mită, înșelăciune în dauna particularilor și a Statului, cu ocaziunea exercitării funcțiunii sale. (Cas. III, 15/1921).

2 32

- 2 — Potrivit art. 94 din regulamentul de organizare al C. F. R. destituirea sau revocarea funcționarilor din această administrațiune se face numai în cazurile acolo arătate și numai pentru „greșeli sau abateri în serviciu“, după cum este intitulat și capitolul din regulament, în care este trecut acest text de lege.

Dacă între un funcționar al acestei administrațiuni și o altă persoană a avut loc un incident de natură particulară și dacă în aceste împrejurări funcționarul a comis chiar acte de violență, sau a proferat cuvinte ofensatoare la adresa interlocutorului său, aceste acte nu constituie greșeli în serviciu și Ministerul pe temeiul lor nu poate revoca pe funcționar. (Cas. III, 806/1921).

3 48

- 3 — Funcționarii Căilor ferate cu un salariu minimum de 200 lei lunar nu pot fi destituiți potrivit art. 10 din legea pentru exploatarea Căilor ferate și 96 — 99 din regulamentul ei de aplicare, decât în urma unui raport al Direcțiunii Generale, însoțit de avizul Comisiunii disciplinare.

Indată ce această formalitate nu se constată a se fi îndeplinit, constituie un act care nu și-ar putea găsi justificarea decât în lipsa oricărei garanții legale de stabilitate a funcționarilor C. F. R. (Cas. III, 28/1922).

10 159

Dezertor. — Un militar, care a dezertat din țară, după ce fusese dat dezertor din țară și sters din controalele armatei, nu poate fi considerat ca dezertor în străinătate în timp de războiu ci dezertor în țară în timp de războiu, așa că el beneficiază de amnestia prevăzută de decretul No. 1547/920. (*Cons. perm. de revizie al armatei 360/922*) 44 691

Adnotată de d. avocat V. Mora

Disciplina ședințelor. — Art. 516 pr. p., care face parte din capitolul „Despre delicta în contra respectului cuvenit dregătorilor constituite” vorbind despre sgomot-le însoțite de injurii, sau porniri de fapt, petrecute în sala ședințelor Tribunalului și cari fapte dau loc la pedepse corecționale sau polițienesti, prescrie că judecata când pronunță o pedeapsă polițienească, o dă fără drept de apel.

Această regulă trebuie aplicată și în cazul art. 80 din legea Jud. de Ocoale, de oare ce pedeapsa pe care el o prevede are un caracter disciplinar, deoarece se rapoartă la disciplina ședințelor acestor instanțe judecătorești. (*Cus. 11, 1047/921*) 4 64

Distribuția prefului. — Vezi „Vânzare silită”.

Distrugere de hotare. — Art. 456 c. p. fr. are de scop în mod esențial de a asigura hotarele proprietăților și siguranța drepturilor de care sunt legate, garantându-le contra oricărei agresiuni materiale.

Acest articol ocrotește deopotrivă și pe proprietar și pe acela care are folosința lucrului când posesiunea acestuia din urmă își are origina într'un titlu regulat și n'a încetat într'un mod legal. (*Casația fr. 27 Ianuarie 1922*) 26 416

Divergență. — În caz de divergență, dinaintea completului chemat să rezolve divergența nu se pot pune puncte sau cereri noi, nici cere mijloace noi de dovadă. (*T. Dorohoi 255/921*) 29 463

Divorț. — 1. În afară de motivele legii naționale, cari fac parte din statutul lor personal, străinii pot fi divorțați la noi pe baza motivelor admise de legea română, deoarece Statutul strein fiind singur în drept a veghea la ordinea publică și siguranța sa, tribunalele sale au căderea de a pronunța divorțul cerut pentru motive, cari, deși nu sunt admise de legea națională a părților, totuși sunt prescrise de legea teritorială, în interesul ordinei publice și morale, — soluție conformă cu însuși textul și spiritul Convențiunii dela Haga și în special cu dispozițiunile art. 5 din acea Convențiune. (*Trib. Vlașca, s. I, 1585/921*) 8 122

Adnotată de d. avocat I. Gr. Periețeanu

2 — Dispozițiunile art. 470 pr. civ (art. 333 pr. civ. rom), cari prevăd că regulile stabilite pentru tribunalele de primă instanță vor fi aplicabile și în apel, nuși primesc aplicațiunea decât numai atunci când legea nu determină în mod expres, formele procedurii în apel. (*Cas. fr. s. civ. din 1921*) 8 127

3 — Fiind de principiu că nimeni nu poate fi privat de dreptul de apel fără un text precis de lege, și că renunțările nu se presupun ci trebuie să fie formal exprimate sau să reiasă în mod manifest din fapte cari să nu lase loc la nici o îndoială asupra intențiunii de a renunța, dreptul soțului reclamant de a ataca cu apel sentința tribunalului prin care i s'a respins că nesustținută acțiunea, nu poate fi tăgăduit; căci, deși este adevărat că legiuitorul în materie de

divorț a creiat o procedură specială, nu este mai puțin adevărat că dreptul comun se aplică întotdeauna când în legea specială nu există un text care să deroge, iar în procedura specială a divorțului, departe de a exista un asemenea text, avem din potrivă art. 244 și 245 c. civ. cari constănesc acest drept și chiar îl extinde, acordându-l și în contra sentinței de admitere în principiu a divorțului prin derogare la art. 323 pr. civ. Și această soluție se impune cu atât mai mult, atunci când soțul apelant justifică împiedicarea datorită căreia nu s'a putut înfățișa înaintea tribunalului. (*C. Ap. Buc. s. I. 1162/922*) 17 267

Adnotată de d-l avocat I. Gr. Periețeanu

Vezi și «Contract de locațiune».

Dobândă. — Vezi „Danne”.

Domeniu public. — Vezi „Contract de locațiune”.

D o t ă :

<i>Act de căsătorie 10.</i>	<i>Prezumțiune gravă 13.</i>
<i>Acțiune pauliană 1.</i>	<i>Publicitate 2, 10, 11, 12.</i>
<i>Bunuri prezente 4.</i>	<i>Regim dotal 4, 5.</i>
<i>Bunuri viitoare 4, 5, 8, 9.</i>	<i>Registru special 10, 12.</i>
<i>Cunoștința totalității 11, 13.</i>	<i>Registru general 10.</i>
<i>Dobânzi 9.</i>	<i>Renunțare 2, 13.</i>
<i>Dotă mobilă 9.</i>	<i>Soți dotali 12.</i>
<i>Imobil dobândit cu bani dotali 6, 7.</i>	<i>Terți 3, 9, 11, 12, 13.</i>
<i>Omiune esențială 11.</i>	<i>Titlu grătit 8.</i>
<i>Ordine publică 2.</i>	<i>Titlu oneros 8, 9.</i>
<i>Parafernă 7, 9.</i>	<i>Transcriere 2, 3, 10, 11, 12, 13.</i>

- 1 — Natura juridică a dotei din punctul de vedere al acțiunii pauliane (*monografie*) de d. Al. Velescu. 9 129
- 2 — Obligațiunea de transcriere a unui act dotal nu adaugă nimic la condițiunile de validitate cerute pentru existența contractului matrimonial între părți, ci constituie o măsură de publicitate ca să garanteze interesele terților, față de incapacitatea creiată femeii prin adoptarea regimului dotal. Această dispozițiune legală este de ordine publică la care și părțile contractante nu pot nici deroga nici renunța, însă terțile persoane pot să renunțe expres sau tacit de a invoca lipsa transcrierii.
- 3 — Posibilitatea unei cunoștințe de totalitate obținută pe altă cale, afară de aceea a transcrierii, nu poate fi opozabilă terțelor persoane.
- 4 — Clauzele dintr'un contract dotal trebuiesc interpretate în mod restrictiv, — o declarațiune a soțului că acceptă regimul dotal pentru bunurile prezente și pentru cele viitoare nu are valoare, dacă regimul nu e acceptat și din partea soției.
- 5 — Efectele clauzei de adoptare a regimului dotal pentru bunurile viitoare nu se poate întinde decât la bunurile dobândite cu titlu grătit, pentru cele cu titlu oneros trebuiesc o clauză de întrebuințare expresă în actul dotal.
- 6 — Când într'un act dotal nu există o clauză de întrebuințare, trebuie să se menționeze în actul de achizițiune a unui imobil dobândit cu bani dotali origina banilor, ca să fie opozabil terților.
- 7 — Când un imobil este cumpărat în parte cu bani dotali, pentru care nu se prevede o clauză de întrebuințare, bunul astfel dobândit este parafernă, de și cuprinde o valoare dotală mobilă care poate fi inalienabilă. (*T. Dorohoi 15 Noembrie 1921*) 11 171

Adnotată de d-l Prof. A. Cerban

- 8 — Constituirea de dotă, care cuprinde și bunurile viitoare ale soției, privește numai acele bunuri, cari i-ar reveni ei cu titlu gratuit în

timpul căsătoriei, nu și pe cele cumpărate de dânsa cu bani dotali; acestea devin dotale numai prin subrogare, în condițiunile art. 1247 c. civ., când adică s'a prevăzut în contractul matrimonial o asemenea întrebuintare a banilor dotali.

Prin urmare, o creanță dobândită de soție în timpul căsătoriei prin o cesiune, deci cu titlu oneros, nu poate fi dotală, chiar dacă a fost plătită cu bani dotali, odată ce este constant că contractul matrimonial nu prevede că vor deveni dotale bunurile cumpărate cu acești bani, deși el specifică că se constituie dotă și averea viitoare a soției. Un asemenea bun nu poate fi decât parafernă, cu toate consecințele proprii acestei averi, întrucât concepția după care el ar cuprinde o valoare dotală și în limitele ei ar fi supus condițiunii averilor dotale, nu se întemeiază pe nici o dispoziție de lege și este în opoziție cu condițiunile pentru ca o avere să fie dotală.⁹

- 9 — În regimul nostru dotal, dota mobilă fiind alienabilă, oricărui din soți ar aparține proprietatea ei, iar legea neîmpiedicând pe soți de a cumpăra chiar cu bani dotali un bun, care să înlocuiască la desfacerea căsătoriei acești bani datoriti de soț, o astfel de achizițiune, indiferent de caracterul pe care-l poate avea în raporturile dintre soți, față de terți, însă, căroră nu le este opozabil decât actul dotal, ea nu poate fi decât o avere parafernă și ca atare terții pot opune mijloacele de apărare în raport cu caracterul legal al acestei averi.

Prin urmare în speță, recurenta a fost îndrituită a opune intimatului lipsa lui de calitate de a cere, ca uzufructuar dotal, dobânzile la o creanță, care este avere parafernă a soției, întrucât deși a fost cumpărată cu bani dotali, este vorba de un bun dobândit cu titlu oneros, iar contractul matrimonial nu preve că bunurile cumpărate cu acești bani vor deveni dotale, deși sunt constituite ca dotă și bunurile viitoare ale soției. (*Cas. I, 1006/921*) . . . 25 387

Adnotată de d-l avocat M. Apostoleanu

- 10 — Lipsa transcripțiunii actului dotal în registrul special nu poate fi înlocuită prin mențiunea ce s'ar fi făcut despre el în actul de căsătorie, căci această mențiune este cerută prin art. 62 alin. 9 c. civ. sub sancțiunea unei amende în contra oficerului stărei civile, numai ca un element mai mult de publicitate, care în nici un caz nu poate înlocui transcripția.

În ce privește lipsa registrului special la data contractării căsătoriei, nu poate justifica lipsa transcrierii, căci este netăgăduit că în timpul lipsei unor asemenea registre la unele tribunale, formalitatea transcrierii cerută de lege în registrul special, era îndeplinit prin transcrierea actului dotal într'un registru general, care forma astfel o dublă întrebuintare și satisfăcea o îndoită cerință legală. Aceasta cu atât mai mult când se constată că formalitatea transcrierii nu a fost îndeplinită nici ulterior, după înființarea registrului special de transcripțiuni.

- 11 — Legea prevăzând formalitatea transcrierii ca mijloc de publicitate, pentru ca astfel convențiile matrimoniale să fie opozabile terților, neîndeplinirea lor nu poate fi înlocuită prin cunoștința discutabilă ce terțul ar fi putut avea din alte împrejurări despre dotalitate. Deaceia art. 723 pr. civ. prevede formal că până la

transcriere nu se poate opune unui terțu drepturile rezultând din actele menționate în art. 722, chiar dacă terții au avut cunoștință despre existența acelor acte.

Ca urmare, omisiunea instanțelor de fond de a discuta anumite acte invocate ca constituind o dovadă despre cunoștința terțului achizitor, despre dotalitatea unui imobil, nu constituie o omisiune esențială de natură să atragă casarea deciziunii atacată cu recurs. (*Cas. I, 1003/922*). 44 693

- 12 — Deși din combinarea art. 1228 c. civ. și art. 708 și 712 pr. civ. reiese învedereat că contractul matrimonial trebuie trecut atât în registrul de transcripțiuni cât și în registrul de foi dotale, neîndeplinirea acestei formalități, care nu constituie o condițiune substanțială pentru însăși validitatea actului dotal, ci o simplă măsură de publicitate creiată de lege în folosul terților, nu poate atinge întru nimic existența actului, care rămâne valabil între părțile contractante, și nu poate avea alt efect decât de a-l face inopozabil terților, cari singuri se pot prevala de această inopozabilitate.

- 13 — Deși s'a admis de jurisprudență că formalitatea transcrierii actului dotal poate fi înlocuită cu simpla cunoștință a terțului, când aceasta rezultă din însăși actul ce-i servește de titlu, sau de faptele lui personale, trebuie totuș ca aceasta să rezulte în mod indubitabil spre a se putea trage în potrivă sa o prezumție atât de gravă ca aceea a renunțării la dreptul de a mai opune lipsa de transcriere, și în acest caz imobilul constituit dotă trebuie considerat față de părăt ca nefiind dotal, așa că reclamantii nu mai pot invoca pentru anularea actului de vânzare dispozițiile art. 1228 c. civ.

Ca urmare, mențiunea făcută într'un act de vânzare a unui imobil despre existența unei ipoteci care greva imobilul vândut, ipotecă din cuprinsul căreia s'ar fi putut vedea, prin cercetarea registrelor de transcripțiuni, caracterul dotal al imobilului vândut, nu poate fi privită ca o împrejurare din care să se deducă cunoștința terțului cumpărător despre existența dotalității.

De altfel, față cu prezumția de renunțare din partea terțului achizitor la dreptul de a mai opune lipsa de transcriere a actului dotal, imobilul trebuie considerat în ceea ce-l privește ca nefiind dotal, și reclamantii în revendicare nu mai pot invoca pentru anularea actului de vânzare dispozițiile art. 1228 c. civ. (*T. Argeș s. II, 186/921*) . . . 44 695

Adnotată de d-nii avocați G. Paximade și

I. Gr. Periețeanu

Vezi și «Vânzare silită».

Dreptul de habitațiune. — Vezi „Dreptul femeii văduve sărace”.

Dreptul femeii văduve sărace. — Dreptul pe care art. 684 c. c. îl acordă femeiei văduve este cu totul distinct de acela pe care i-l acordă art. 1279 c. c.; primul este un drept de succesiune în averea bărbatului mort, iar cel de al II-lea este un drept de creianță asupra acestei succesiuni, deci bazat pe rațiuni deosebite de acelea pe care se justifică dreptul succesoral. Pe lângă acestea și condițiunile pe cari legea le cere pentru exercitarea acestor drepturi nu sunt aceleași, căci pentru a obține partea ei de succesiune, fie în uzufruct, fie în plină proprietate, art. 684

c. c. cere ca văduva să fie săracă în raport cu averea bărbatului, pe când acest lucru este indiferent pentru exercitarea drepturilor ei, prevăzute de art. 1279 c. c. — Acest din urmă text prevăzând că alimentele sânt datorite soției numai sub condițiunea de a renunța la veniturile dotei sale, iar habitațiunea și vestmintele, succesiunea bărbatului datorindu-i-le în orice caz, urmează că alimentele îi sunt datorite independent de situațiunea sa materială, deci indiferent dacă această situațiune a devenit bună prin exercitarea drepturilor ce-i sunt conferite de art. 684 c. c. și indiferent dacă dota se află în mâinele succesiunii, sau se deține de alte persoane (cazul când de exemplu dota constă într'o ipotecă), întru cât în orice caz în anul de doliu, acest venit aparține succesiunii, dacă văduva nu optează pentru el. (Cas. 1, 521/1921). 4 64

Adnotată de Redacție

Drept natural. — Noțiunea dreptului natural (monografie) de d-l I. Mateescu 26 401

E

Erede. — Vezi „Succesiune“.

Erede rezervatar. — Vezi „Succesiune“.

Evacuare. Vezi „Contract de locațiune“.

Evicțiune. — Vezi „Vânzare silită“.

Exces de putere. — Nu comite un exces de putere și nu violează dreptul de apărare, instanța de apel care nu discută motivele constatate ca nedepuse în termen. (Cas. III, 1361/922). 44 699

Excepțiuni. — Vezi „Sechestrul asigurator“.

Excrocherie. — Delictul de excrocherie prevăzut de art. 332 c. pen. se constituie din următoarele elemente: 1) Intrebuințarea de mijloace frauduloase denumite prin termeni generali de amăgiri, producerea de fapte mincinoase drept adevărate, prefacerea în mincinoase a faptelor adevărate; 2) Scopul urmărit de agent de a face să i se remită sau să i se predea prin aceste mijloace întreaga sau partea din averea altuia; 3) Ajungerea scopului care este deturnarea a-averii altuia.

Delictul de excrocherie prevăzut de art. 334 cod. pen., implică următoarele elemente: 1) Intrebuințarea de mijloace frauduloase consistând fie din nume sau calități mincinoase, fie din manoperile frauduloase anume specificate prin acest articol; 2) intențiunea agentului de a face ca prin aceste mijloace să i se remită sau să i se predea, ori de a încerca de a face să i se predea bani, mobile sau obligațiuni, dispozițiuni, bileți, promisiuni, chitanțe sau înscrisuri liberatorii; 3) Rezultatul operațiunii care este deturnarea acestor valori sau lucruri, sau tentativa de a le deturna.

Mijloacele frauduloase ce art. 334 c. pen. califică de manopere frauduloase, iar art. 332 de amăgiri etc., consistă din niște acte destinate a înșela, care sunt rezultatul dolului criminal și presupune o oarecare combinațiune de fapte, o aranjare iscusită, o intrigă, o organizațiune urzită cu mai multă sau mai puțină pricepere, care să fie de natură a surprinde buna credință a victimei și a produce o eroare în mintea ei. De aceea simplele minciuni și cuvinte mincinoase neînsoțite de alte acte destinate a le da credit, nu sunt de ajuns pentru a constitui manoperile frauduloase sau procedeele dolosive din art. 332 c. pen.

Efectele erorii produse asupra victimei prin mijloacele frauduloase întrebuințate, urmează a se aprecia în mod concret și deci mijloacele frauduloase ajung pentru a constitui un element al excrocheriei, dacă au fost de natură a rătași chiar prevederea victimei față de care ele au fost întrebuințate. (T. Dâmbovița s. II, 3 februarie 1922) 22 347

Adnotată de d-l avocat V. Dongoroz

Executare. — 1. Executarea hotărârilor în monedă străină (monografie) de d-l I. Cohen. 10 145

2 — Potrivit dispozițiunilor art. 387 și 388 pr. civ. se prevede că odată cu somațiunea, se va comunica datornicului și copia titlurilor ce se execută, dispozițiuni, care conform art. 391 pr. civ., în caz de nerespectare, aduce anularea execuțiunii. Aceste dispozițiuni au fost prescrise de legiuitor pentru a se da putință celui urmărit ca să poată cerceta titlurile ce se execută contra sa pentru a le putea eventual contesta.

Prin urmare, în speță, comunicându-se aceste titluri contestatorilor anterior somațiunii, nu mai este nevoie să se mai facă încă odată cu somațiunea adresată moștenitorilor, -- cari au avut cunoștință de ele, căci această formalitate nu ar face decât să îngreuneze fără rost executarea. (Jud. Oc. Ghergani. 151/921) 20 319

Adnotată de d-l judecător G. M. Popescu

Executarea hotărârilor. — Potrivit art. 317 pr. civ., partea care a executat de bună voie hotărârea dată contra sa, este presupusă de lege că a renunțat la dreptul de a o ataca cu apel. Ca urmare, această soluțiune trebuie a se admite și când hotărârea instanței de fond, deși nu este primitoare de apel, însă poate fi atacată cu recurs în Casație (Cas. III, 681/922). 38 603

Adnotată de Redacție

Executare voluntară. — Vezi „Apel“.

Executare provizorie. — Vezi „Apel“.

Expert-contabil. — 1. Cererea de înscriere în corpul contabililor făcută în primele 6 luni dela promulgarea legii, trebuie făcută la președintele tribunalului, iar nu la secțiunea corpului de contabili de pe lângă tribunal.

2 — Înscrierea unui expert-contabil la președintele trib. în primele 6 luni dela promulgarea legii este definitivă, întrucât la punerea legii în aplicare, exercitarea profesiunii de contabil nu era reglementată, iar legea consfințește o situație de fapt existentă și reglementează niște drepturi câștigate din trecut, determinând modul recunoașterii și condițiunile cerute pentru înscrierea în corp a acelorora, care exercitase până la punerea în aplicare a legii profesiunea de contabili și experți-contabili, ceea ce în speță, reclamantul a făcut-o. Această înscriere definitivă nu este susceptibilă de nici o cale de atac. (T. Ifov, s. III, 172/922). 25 398

Adnotată de d-l E. C. Decusara.

Expropriere. — Note pe marginea articolului d-lui Alfred Juvara (monografie), de d-l judecător N. Negru. 2 21

Vezi și „Legea Agrară“.

F

Fals în acte publice. — Vezi „Substituirea de persoane“.

Falsificare. — Când un lapte smântânit conține 29 grame de unt, nu e o probă îndestulătoare de smântânire în lipsa de comparațiunea probei incriminate cu laptele muls dela fermă.

Faptul de a extrage unul din elementele con-

stitutive ale mărfii, constituie o falsificare chiar atunci, când Comitetul prefectoral a autorizat vânzarea laptelui smântănit. (*Trib. corecțional Bourg, 21 Ianuarie 1922*). 31 496

Ficțiuni. — Despre ficțiuni (*monografie*) de d-l Ștefan Scriban. 29 449

Filiațiune. — 1. După moartea mamei naturale ne-arătată în actul de naștere a copilului, proba filiațiunii naturale nu poate să rezulte decât dintr-o hotărâre judecătorească.

Acțiunea trebuie să fie intentată contra moștenitorilor *ab intestat* al decedusei sau contra legatarilor săi universale. (*Tr. Lyon, 7 Mai 1921*). 1 15

2 — Conform art. 293 c. civ. rom. (art. 320 c. c. fr.), filiațiunea legitimă se poate stabili prin posesiunea de stat, fără a mai fi nevoie să se stabilească neexistența sau distrugerea registrelor de stare civilă.

Nu se aduce nici o derogare la acest principiu, atunci când copilul, în urma morții părinților săi, se găsește în imposibilitate să înfățișeze actul de celebrare al căsătoriei lor.

Dacă, în caz de deces al părinților, copilul nu este admis, potrivit dispozițiilor art. 179 c. civ. (art. 197 c. civ. fr.), să-și dovedească legitimitatea prin posesiunea de stat, decât într-un atît întrucât aceasta nu este contrazisă prin actul de naștere, aceasta nu înseamnă că legea impune copilului obligațiunea de a prezenta actul de naștere. Obligațiunea prezentării actului incumbă, din contră, părții care susține că actul de naștere ar contrazice posesiunea de stat reclamată de copil.

3 — Se face o bună aplicațiune a acestor principii atunci când instanța de fond hotărăște că posesiunea de stat a calității de soți legitimi a părinților copilului trebuie dovedită în mod deosebit de posesiunea de stat de copil legitim și când instanța de fond deduce posesiunea de stat a legitimității căsătoriei din diferite acte prezentate, iar posesiunea de stat a copilului legitim din mărturisirile culese în cursul procesului, adică din complexul aceluiași probe administrate de reclamant. (*Cas. fr. sect. civ. 30 Noembrie 1920*). 10 159

Adnotată de d-l avocat Tr. Alexandrescu

4 — Dovada filiațiunii legitime nu se poate face numai cu actul de naștere, cum pare că autorizează art. 292 c. c., căci acest act nu dovedește decât faptul nașterii din partea mamei; pentru filiațiunea legitimă se cere ca da identității celui care reclamă această s. c. e., ca copil născut, dovada căsătoriei părinților prin actul lor de căsătorie, sau posesia de Stat în cazul art. 179 c. c., cum și dovada că reclamantul a fost conceput ori născut în timpul căsătoriei. (*Cas. I, 780/921*). 28 437

Filodormă. — Vezi „Contract de locațiune”.

Firmă comercială. — Vezi „Insigna comercială”.

Folosință. — Vezi „Tutelă”.

Fond de comerț. — Vezi „Contract de locațiune” și „Urmărire de venituri generale”.

Fond de rezervă. — Vezi „Patentă”.

Forță majoră. — Vezi „Plată”.

Fructele moșiei. — Potrivit art. 485 c. civ., administrația militară instituită de armata de ocupațiune la o moșie particulară, prin îndepărtarea personalului de administrație însărcinat cu exploatarea moșiei de către arendașul refugiat, fiind o uzurpatoare, nu poate să devină proprietară prin percepțiune asupra fructelor moșiei și este dator să le restituie proprietă-

rului folosinței moșiei, căruia îi aparțin de drept aceste fructe, îndatorat fiind acesta să plătească Statului — substituit în drepturile inamicului — cheltuielile făcute de inamic cu semănăturile, arăturile și munca, când i se vor cere și proba. (*T. Not. Ilf. 151/921*). 7 104

Funcționar public. — Vezi „Destituirea funcționarilor C. F. R.”.

Funcționar public cu serviciul comandat. — Vezi „Contract de locațiune”.

Fuziunea Societăților. — V. „Societăți anonime.”

G

Găzduire. — Vezi „Curte cu jurați”.

Gradație. — Vezi „Citațiune”.

Grade de jurisdicție. — Vezi „Contestație”.

H

Hipotecă. — Incă o hipotecă ocultă (*monografie*) de d-l Hugo Friedman. 18 277

Hotărâre casabilă. — Deciziunea care cuprinde numai motivele de fapt, omițând pe cele de drept este nemotivată și deci casabilă. (*Cas. II, 1785/921*). 40 634

Adnotată de d-l Vintilă Dongoroz

Hotărâre judecătorească. — 1. O hotărâre judecătorească trebuie să cuprindă pe lângă motivarea ei, adică discutarea chestiunilor de fapt și drept, deduse în judecată, și susținerile părților cu privire la ele, cum și arătarea dovezilor propuse și administrate.

Aceasta este expres cerută de art. 123 pr. c. română și de art. 1552 pr. c. rusă, și, de altfel, conform firii lucrurilor. Prin urmare o hotărâre judecătorească care nu le cuprinde urmează a fi casată, înalta Curte fiind pusă în imposibilitate de a ști dacă aplicațiunea legii, despre care se vorbește în motivare, este sau nu exact făcută.

2 — Și după art. 118 pr. c. și după art. 713 pr. c. rusă, hotărârea definitivă care cuprinde pe lângă dispozitiv și motivarea instanței, cu expunerea faptelor, trebuie semnată de judecătorii cari au participat la judecată și de grefier; dacă o asemenea hotărâre nu este semnată în modul sus arătat, ea nu are nici o valoare din punct de vedere juridic (*Cas. I, 142/921*). 1 6

3 — Hotărârile judecătorești sunt în principiu declarative de drepturi și, ca atare, efectul lor se aplică retroactiv dela data intentării acțiunii. Acest efect se produce însă numai între părțile litigante și față cu succesorii lor universali și nu este aplicabil când situațiunea juridică a părților, față cu obiectul litigiului, s'a schimbat în cursul procesului.

Prin urmare, în cazul când un terțiu dobândește în cursul procesului un drept de proprietate asupra unui imobil în discuțiune, pentru ca hotărârea să aibă efect, acest terțiu trebuie introdus personal în cauză, căci altfel hotărârea ce s'ar obține numai față de fostul proprietar nu îi este opozibilă lui, terțul dobânditor, neputând fi reprezentat în justiție de fostul proprietar, fiind succesor cu titlu particular al acestuia, iar nu universal. În acest caz instanța judecătorească, care este chemată a soluționa chestiunea proprietății imobilului, urmează a cerceta cauza față cu schimbarea intervenită, discutând valabilitatea titlului cumpărătorului, iar odată această valabilitate constatată, raporturile juridice ale părților între care s'a angajat dela început procesul nu mai interesează, și

N. Zi. Pag.

N. Zi. Pag.

hotărâreaa dată nu poate avea efect retroactiv decât până la data titlului terțiului achizitor. (Cas. I, 1026/921). 4 61

4 — Când mința unei hotărâri date în materie corecțională și neexecutată încă, nu se găsește la grefă sau unde a fost depusă, e locul de a se hotărî din nou asupra obiectului acestei mințe. (Cas. crim. fr. din 30 Iunie 1921) . . . 12 192

Hotărâre nemotivată. — Vezi „Hotărâre casabilă“.

Hotărâre nulă. — Vezi „Oficiu de închiriere“.

I

Import. — Vezi „Declarație de vămire“.

Imobil dotat. — Vezi „Dotă“ și „Vânzare silită“.

Imobil. — Vezi „Vânzare“.

Impozite. — Vezi „Taxe comunale“.

Inamic. — Vezi „Act încheiat cu supușii statelor beligerante“ și „Anularea actelor de înstreinare ordonate sau executate de inamic“.

Incartiruire. — Conform art. 1 din legea rechizițiilor, completat prin Decretul lege din 2 Martie 1920 și instrucțiunile ministeriale ce au urmat, dreptul de cartiruire se poate aplica și în timp de pace, cu atât mai mult, cu cât prin decretul de trecerea armatei pe picior de pace (Martie 1921), nu se prevede printre legile care nu se mai aplică și pe aceea a rechizițiilor. Iar prin jurnalul Consiliului de Miniștri No. 4219 (Monitorul Oficial, 18 Noembrie 1921) s'a dispus incartiruirea ofițerilor de către autoritățile militare cu plată, potrivit art. 1. din legea rechizițiilor, până la o dată ce se va fixa ulterior.

Prin urmare, neintervenind nici o modificare, în speță apelantul are dreptul să stea în imobil, proprietarului nerămânându-i decât dreptul de a pretinde chiria fixată prin procesul verbal al Comisiunii mixte, plus sporul admis de legile de drept comun. (C. Ap. Buc. III, 275/921). 14 217

Adnotată de Redacție

Inchiriere. — Vezi „Contract de locațiune“.

Indemnizație. — Vezi „Expropriere“.

Identitate părții. — Vezi „Testament“.

Infracțiune săvârșită în exercițiul funcțiunei. — Vezi „Ofițer de poliție judiciară“.

Infrânarea speculei. — Vezi „Speculă“.

Intentarea acțiunilor. — Vezi „Administrație publică“.

Insignă comercială. — Dacă este adevărat că locatarul are, afară de stipulațiuni contrarii, folosința părții exterioare a imobilului corespunzătoare localului închiriat și poate anunța comerțul său printr-o insignă (firmă) la față, acest drept este limitat de drepturile concurente ale celorlalți locatari ai imobilului, cari închirind, au ținut desigur seamă de arhitectura fațadelor și nu sunt de loc obligați ca să suporte fanteziile mai mult sau mai puțin decorative și excentrice ale colocatarului lor, chiar când ele i-ar fi dictate acestuia de interesul comercial.

Interesul general se unește cu interesul particular ca să comande judecătorilor de a ordona, la cererea proprietarului, suprimarea picturilor și inscripțiunilor puse de un locatar pe fațada imobilului, când constituiesc o insultă adusă artei, bunului gust și estetice generale a imobilului.

Uzul chiar cel mai răspândit n'a autorizat niciodată un act ilicit. (Trib. civ. Lyon, 15 Iunie 1921). 1 15

Inșelăciune. — Când un acuzat în comiterea delictului de înșelăciune uzează de falsa calitate de funcționar public, plăsmuște acte publice, violează domiciliul vătămaților și atentează la libertatea lor, arestându-i pentru a storce bani comite tot atâtea infracțiuni, cari dau loc la aplicațiunea cumulului. În acest caz se aplică pedeapsa infracțiunii celei mai grav pedepsite. (Trib. Caransebeș, 11 Aprilie 921). 21 332

Adnotată de d-l E. C. Decusară

Interdicție. — Vezi „Delir de persecuție“.

Interpretarea art. 422 Pr. Penală. (Observație la deciz. Cas. II 1361/920), de d-l Paul Porumbeanu. 4 55

Interogator. — Vezi „Mandat“.

Intervenție. — Vezi „Apel“.

Înțelesul art. 1188 C. civ. (monografie) de d-l Eug. Petit. 7 99

J

Jandarm. — 1. Conform dispozițiunilor art. 29 din legea cărciumilor combinat cu art. 51 l. j. o., șeful de post de jandarmi nu are calitatea de a dresa procesele verbale în materie de contravențiuni la legea monopolului vânzării băuturilor spirtoase.

Prin urmare un atare proces verbal este nul și de nul efect. (T. Prahova s. II, 983/921). 14 222

2 — Jandarmii, conform legii lor de organizare, au competența generală de a instrumenta în ori și ce delict și contravențiune, prin urmare și în caz de contravențiune la legea monopolului vânzării băuturilor spirtoase, căci art. 21 din citata lege nu a voit să restrângă dreptul de a instrumenta jandarmilor, ca și celorlalți ofițeri de poliție judiciară, punând îndatorirea de a constata și altor persoane, ci numai să extindă competența de a constata acele contravențiuni. (Jud. Oc. rur. Poenari-Burchi, Prahova 798/921). 14 223

Adnotată de d-l E. C. Decusară

Jocuri. — Vezi „Curse de cai“.

Jokeu. — Vezi „Curse de cai“.

Judecător. — Vezi „Probă“.

Judecătoriile de ocoale. — Notariatul Judecătoriilor de Ocoale (monografie) de d-nul Ștefan Scriban. 7 97

Justiție. — 1. „Curiatul Judiciar“ și Justiția (monografie), de d-l Dem. I. Dobrescu. 32 497

2 — Incoronarea Justiției (monografie) de d-nul Dem. I. Dobrescu. 35 545

3 — Organizarea Justiției în Bucovina (monografie), de d-l Orest P. Ternăveanu. 38 599

L

Lapte. — Vezi „Falsificare“.

Legat. — Vezi „Succesiune“.

Legatar universal. — Vezi „Succesiune“.

Legea agrară:

Aprecieri 15.	Jurisprudența 2, 4.
Articolul 132 Constituție 27.	Lichidarea creanțelor ipotecare și privilegiate 18.
Arendaș 8, 14, 24, 25.	Plata 18.
Camere revizioniste 7.	Prețul 7, 12, 13, 17.
Casația 2, 4.	Proprietari 6, 8, 14, 16, 23, 25.
Constituționalitatea 1, 2, 7, 13.	Regulamentul legii 21, 22.
Creditori 3, 6, 18, 19.	Renunțare 9.
Creditul fonciar rural 17.	Revizuire 11, 14.
Debitor 20.	Rezilierea contractului 8, 16, 23, 26.
Dobânda 17, 20.	Suspendarea urmăririlor 17, 20.
Executarea creanțelor 17, 18, 19, 20.	Titluri de rentă 18.
Expropriere 3, 8, 11, 14, 17, 23, 24, 25.	Urmărire 17.
	27.

N. Z. Pag.

- 1 — Constituționalitatea legii agrare (concluziuni depuse în procesul dintre Așezămintele Brâncovenști și Obștia locuit. Popești-Leordeni), de d-l Prof. D. R. Ioanițescu . . . 3 37
- 2 — Legea agrară, Constituția și Inalta Curte de Casație (monografie) de d-l D. C. Surlă . . 15 227
- 3 — Soarta creditorilor ipotecari sau privilegiați în urma aplicațiunii exproprierii (monografie) de d-l C. Stoeanovici . . . 24 369
- 4 — Legea agrară și jurisprudența Inaltei Curți de Casație și Justiție (monografie), de d-nul D. C. Surlă . . . 34 531
- 5 — Legea publicată în Monit. Of. 164 din 28 Oct. 1922 pentru întocmirea al. 1—15 . . . 38 601
- 6 — Drepturile proprietarilor și creditorilor ipotecari în raport cu legislațiunea agrară (monografie) de d-l Traian Alexandrescu . . . 45 705
- 7 — Camera revizionistă din anul 1917, în ce privește determinarea cuantumului prețului pământului expropriat s'a mărginit a pune principii generale, lăsând Camerilor legislative ce vor urma misiunea de a face această determinare a prețului.

În temeiul mandatului de drept public, completările și modificările aduse Constituției, prin legea agrară din 21 Iulie 1921, asupra criteriilor pentru determinarea prețului, sunt constituționale.

Indemnitatea cuvenită proprietarilor se va fixa, conform principiilor generale în materie de exproprierie pentru utilitatea publică după valoarea din momentul exproprierii, adică aceia dela 15 Dec. 1918 de când Statul este proprietarul pământului, potrivit art. 2 din legea agrară (C. Ap. Buc. s. I, 3/1922) . . . 12 184

Adnotată de Redacție.

- 8 — Dispozițiile art. 30 din legea agrară din 1921 și 78 din regulamentul acestei legi, nu se pot aplica moșiilor expropriate în 1919 pe baza Decretului-lege 4697/1918, căci acest Decret-lege da drept numai arendașilor de a cere rezilierea contractelor când se expropria din moșie mai mult de 25 la sută nu și proprietarilor, deci aceste dispozițiuni se aplica numai exproprierilor suplimentare făcute pe baza legii agrare din 1921.
- 9 — Dispozițiunile din art. 30 din legea agrară și 78 din regulamentul ei, sunt dispozițiuni de favoare, create în folosul ambelor părți, la care ele pot renunța.
În principiu renunțarea la un drept de favoare poate fi expresă și tacită și poate rezulta din orice fapte, acte și împrejurări. (T. Ilfov, s. III, 197/1922) . . . 17 270

Adnotată de d. avocat I. D. Filiti

- 10 — Potrivit art. 21, 23, 24, 25, 28 și 31 bis din decretul-lege de exproprierie No. 3697 publicat în Monitorul Oficial No. 215 din 16 Decembrie 1918, numai după ce s'a pronunțat comisiunea județeană și ca primă instanță, adică potrivit art. 28, și eventual, în caz de apel, și comisiunea regională, a rămas definitiv stabilită întinderea aproximativă a proprietății expropriată.
- 11 — Prin legea agrară din 17 Iulie 1921, numai terenurile cultivabile expropriate pe baza decretului-lege No. 3697/1918 au fost declarate ca definitiv expropriate, iar în ce privește exproprierile terenurilor pentru înființarea pășunelor comunale au fost supuse din oficiu revizuirii organelor înființate prin legea agrară. (T. Ilfov s. I, c. c. 16/1922) . . . 18 284

N. Z. Pag.

- 12 — Prin art. 19 al. IV din Constituția modificată în 1917, se prevede că, prețul terenurilor expropriate pentru cauză de utilitate națională, se fixează, în ultimă instanță, de Curțile de apel, iar prin acelaș articol, al. V. se arată că, cel mai târziu în șase luni dela eliberarea teritoriului se va promulga legea de exproprierie, care desvoltând și completând principiile puse în art. 19, se va vota conform art. 128 din Constituție, iar dispozițiunile ei vor fi înscrise în art. 19 pe care îl desvoltă și din care vor face de drept parte.
- 13 — Camerile din 1920/21, pe baza mandatului ce l'au avut, în urma disolvării Camerilor din 1917, au votat, în Iunie 1921, legea agrară despre care vorbește art. 19 Constituție, în condițiunile determinate de acesta, iar în art. 160 legea din 1921 se arată expres că dispozițiunile ei au putere constituțională și fac parte integrantă din art. 19 Constituție.

Prin urmare, dispozițiunea din art. 36 din legea agrară, care fixează prețul de exproprierie la un maximum de 40 ori prețul regional din anii 1917/1922 este și ea de ordin constituțional și Curțile de apel nu o pot înlătura sub cuvânt că limitează dreptul lor de apreciere acordat prin art. 19 al. IV Constituția din 1917, întrucât aceste două dispozițiuni, cari se completează și nu se exclud, dă drept acestor instanțe judecătorești de a fixa ele în ultim resort prețul terenului expropriat, dar le limitează aprecierea la prețul maxim fixat de legea din 1921. (Cas. S. U., 2/1922) . . . 20 307

Adnotată de d. avocat Istrate Micescu

- 14 — Potrivit art. 30 din legea agrară din 17 Iulie 1921, când suprafața expropriată trece de 25 % din întinderea totală cultivabilă a moșiei, atât arendașii, cât și proprietarii au facultatea de a cere rezilierea contractului de arendare, fără nici o pretenție. Art. 30 din citata lege și 78 din regulament se aplică atât la suprafața, care era expropriată la promulgarea acestei legi, cât și la cele expropriate până atunci, fie în baza decretului lege 3697/1918, fie în baza legii pășunelor comunale — decrete și lege ratificate prin însăși legea agrară.
- 15 — Această reziliere fiind facultativă pentru părți, atât arendașul cât și proprietarul sunt într-o situație analogă aceleia în care s'ar afla când una din părți nu și ar îndeplini obligațiunile, iar cealaltă ar avea facultatea de a cere rezilierea contractului; — prin urmare legea n'a creat o nulitate de drept, ci o cauză de reziliere facultativă, asupra căreia judecata are dreptul de apreciere, — dacă nu asupra rezilierii în sine, cel puțin asupra epocii de când ea urmează să se admită, cu obligația pentru arendaș de a se conforma dispozițiunilor art. 1465 c. civ. (C. Ap. Buc. s. IV, 37/1922) . . . 21 330

Adnotată de Redacție

- 16 — Art. 30 din legea agrară vorbește de „partea sau părțile de moșii expropriate“, referindu-se fără îndoială la dispozițiunile decretului-lege 3697/1918; iar art. 78 al. IV din regulamentul legii care completează dispozițiunile ei, spune categoric că rezilierea se poate cere atât pentru exproprieria făcută în baza decretului lege No. 3697/1918, cât și pe baza legii agrare. Prin urmare, proprietarul este în drept a cere rezilierea contractului de arendă, în cazul pre-

văzut de art. 30 din legea agrară, adică când porțiunea expropriată excede 25% din întinderea totală cultivabilă a moșiei arendate, chiar când exproprierea s'a făcut în baza decretului lege No. 3697/918 (*T. Ilfov s. II, c. c., 1921/921*). 21 331

- 17 — Deși în principiu, conform art. 1718 c. civ. debitorul este ținut să îndeplinească obligațiunile sale cu toate bunurile ce-l aparțin, însă el este mărginit de diferitele dispozițiuni ale legii agrare. Astfel potrivit art. 2 din legea agrară pământul expropriat prin aplicatiunea decretului lege 3698/918 a trecut în proprietatea Statului la data de 16 Dec. 1918, iar conform art. 76 din aceeași lege ipotecile constituite creditului fonciar rural, contrar dreptului comun stabilit în art. 1746 c. civ., sunt împărțite în două părți proporționale: partea din datoria ipotecară proporțională cu partea din moșie rămasă neexpropriată rămâne singură în sarcina proprietarului debitor în condițiunile actului de ipotecă, iar partea din ipotecă proporțională cu partea din moșie expropriată, împreună cu dobânda legală de 6% care să substituie dobânzii convenționale, se transformă conform art. 73 și 76 din legea agrară într'un drept de creanță asupra prețului consemnat de Stat la plata pământului expropriat, exigibil în momentul consemnării.

Prin urmare, executarea creanțelor ipotecare (art. 76 al. ult.) sau privilegiate fiind suspendate până la consemnarea prețului, care de fapt nu a avut loc, nici o urmărire nu se poate face deocamdată în virtutea unor asemenea creanțe, renta ne constituind un venit al moșiei, care că poată fi urmărit. Dispozițiunile de mai sus deși lovesc fără multă cruțare în convențiile părților și ating în mod simțitor drepturile creditorilor ipotecari, totuși ele nu sunt decât o consecință a caracterului excepțional al exproprierei, care nu putea să nu-și exercite efectul asupra tuturor acelor, cari au un drept actual sau eventual de orice natură ar fi el în legătură cu pământul expropriat ca: arendași, uzufructuari, creditori, ipotecari etc.

Ca atare, în speță, coperirea făcută de intimata asupra rentei cuvenită după partea de moșie expropriată, urmează a fi invalidată ca că prematură. (*C. Ap. Buc. s. I, 2/1922*) . 23 368

- 18 — Prin art. 52, 53 și 54 din decretul-lege dela 16 Decembrie 1918, relativ la exproprierea unei părți din proprietatea rurală, ratificat prin legea agrară pentru vechiul regat din Iulie, 1921, — reglementându-se modul de lichidare al creanțelor ipotecare și privilegiate, existente asupra terenurilor expropriate, — s'a căutat a se se aduce proprietarilor expropriați o înlesnire, în ce privește plata acestor creanțe și creditorii cu drepturi reale au fost obligați să primească, în plată, titlurile de rentă date de Stat, — drepturile lor fiind restrânse asupra porțiunii de teren rămasă proprietarului și numai pentru creanța ce ei ar mai avea de primit, după ce vor fi încasat titlurile de rentă cuvenite proprietarului.

De aici rezultă că acești creditori nu pot cere plata în numerar a creanțelor lor exigibile, decât numai după consemnarea prețului și a lichidării creanței proprietarului și deci nici executarea silită, sau rezoluțiunea vânzării pentru neplata la termen a creanței lor, căci acest drept al lor este suspendat până la lichidarea drepturilor proprietarului pentru exproprierea ce o suferă.

- 19 — Refuzul proprietarului de a plăti la termen o astfel de creanță, până la lichidarea creanței sale contra Statului, fiind astfel justificat pe o dispozițiune legală, el nu poate duce la executarea silită, sau la rezoluțiunea vânzării. (*Cas. I, 361/922*). 24 378

- 20 — Deși după art. 1718 cod. civil, toată averea debitorului formează gajul creditorului, — cu excepțiunea stabilită de art. 1828, — și creditorul nu este obligat să urmărească în prealabil imobilul ce i s'ar fi hipotecat, totuși acest principiu nu poate fi aplicat în ceea ce privește raporturile dintre creditorii cari au un drept real asupra unui imobil care a fost supus exproprierei pentru cauză de utilitate națională. În asemenea caz legea, prin art. 75 și 76, pentru a ușura pe debitor, reduce dobânda stipulată și dispune suspendarea executării creanțelor ipotecare până la consemnarea prețului. O urmărire în orice avere a debitorului, pe lângă că ar fi prematură, pentru că nu se știe exact suma care a rămas fixată asupra valorii părții expropriate, și deci nici aceea cu care debitorul a rămas obligat personal, dar s'ar nesocoti dispozițiunile formale ale legii, care obligă pe creditorul hipotecar să participe la ușurarea sarcinii sociale impusă debitorului său.

Prin urmare n'a violat legea Curtea de fond, când a decis că suspendarea executării este generală și nu se aplică numai la imobilul expropriat. (*Cas. II, 72/922*) . 24 380

- 21 — Art. 30 din legea agrară nu arată modul cum se face judecata acțiunilor în reziliere, nici căile de atac, nici termenele, pentru aceasta articolul a fost completat de art. 78 al regulamentului.
- 22 — Regulamentul legii agrare, fiind făcut în baza art. 156 din lege, întocmit de puterea executivă, deși completează legea, fără a o modifica, are putere de lege. (*C. Ap. Craiova, s. I, 104 din 1922*) . 28 440

Adnotată de d-l avocat Dem. D. Stoenescu.

- 23 — Dreptul acordat arendașilor prin art. 45 decretul-lege No. 3697/918, de a cere rezilierea contractului de arendă, în cazul când suprafața expropriată a moșiei trece de 25% din întinderea ei totală, a fost acordat prin art. 30 din legea agrară din 1921 și proprietarilor. Aceștia pot cere rezilierea atât în cazul când exproprierea a avut loc pe temeiul decretului-lege din 1918, cât și atunci când ea are loc prin efectul legii agrare din 1921. Art. 78 din regulamentul legii, prin care se precizează că proprietarul expropriat pe baza decretului-lege 3697/918 are dreptul a cere rezilierea, nu face decât să explice dispozițiunile legii, fără a modifica sau adăoga cuprinsul ei.
- 24 — Dreptul pe care arendașul îl mai are pentru cultivarea mai departe a moșiei este rezolvat, în ce privește exproprierea din 1918, prin decretul-lege din acel an, astfel că arendașii moșiiilor expropriate atunci nu pot invoca în favoarea lor art. 153 din legea din 1921, care acordă arendașilor în cazul când până la 15 August 1921 nu s'a dat hotărârea definitivă de expropriere, dreptul de a cultiva moșia și pe anul agricol 1921-1922. (*Cas. I, 499/922*). 32 504
- 25 — Prin art. 30 din legea agrară, din 1921, acordându-se atât proprietarilor cât și arendașilor dreptul de a cere rezilierea contractului de arendă, când prin expropriere s'a luat o suprafață care depășește 25% din întinderea to-

tală a moșiei, — prin această se creiază o cauză nouă de rezoluțiune, deosebită de cele prevăzute de dreptul comun. Legea agrară nu condiționează exercițiul facultății de a cere rezoluțiunea de necesitatea de a da părții adverse un congediu în anumit termen, — această formalitate de altfel nu este cerută nici în cazurile de rezoluțiune după normele dreptului comun. Sigura favoare pe care legiuitorul o acordă deținătorilor moșiei, este aceea din art. 153, după care ei mai pot cultiva moșia respectivă, dacă exproprierea are loc pe temeiul legii din 1921, iar până la 15 August, 1921, nu a intervenit hotărârea definitivă de expropriere. Pentru exproprierea făcute pe temeiul decretului-lege din 1918, nu s'a mai acordat această favoare.

26 — Pentru rezilierea contractelor de arendă pe temeiul legii agrare, nu se aplică disp. art. 1436 c. c. relative la congediul în cazul contractului fără termen și nici cele din art. 1443 c. c., relative la punerea în aplicare de către terțiul achizitor, a clauzei de reziliere înscrisă în contract pentru cazul vânzării moșiei. (*Cas. I, 689 din 922*) 32 507

27 — Dispozițiunile din art. 125 legea agrară din 1921, prin care se validează înstrăinările de pământuri rurale efectuate cu nesocotirea legilor în vigoare la data transmisiunii lor, — nefiind de ordin constituțional, deoarece acestui text nu i s'a acordat acest caracter, — urmează că el nu a putut modifica art. 132 din constituție și ca atare, înstrăinările de pământuri rurale făcute în disprețul disp. art. 132 din constituție și la o dată când acest text era în vigoare, deci până la 1916 nu au putut fi validate prin noua lege agrară și ca atare sunt și rămân nule. (*Cas. I, 418/922*) 39 623

Legea cârciumilor. — Vezi „Jandarm“.

Legea Burselor. — Vezi „Bursa“.

Legea închirierilor. — 1. Expunerea de motive la Proiectul de lege de d-l Mihail Antonescu 6 81

2 — Legea chiriilor din Aprilie 1922 (*monografie*) de d-l Vasile Toncescu 16 216
17 258

Vezi și «Contract de locațiune».

Legea Monopolurilor Statului. — Vezi „Jandarm“.

Legea Oficiului de închiriere. — Vezi „Contract de locațiune“ și „Oficiul de închiriere“.

Legea pentru încurajarea construcțiilor. — Vezi „Ordonanță presidentială referă“.

Legea numelui. — Conform art. 1 din legea numelui din 17 Martie 1895, numele patronimic constituie un drept imprescriptibil și inalienabil, și el nu poate fi schimbat decât conform dispozițiilor legii, care creiază o excepțiune pentru persoanele cari au o cauză bine cuvântată spre a și schimba numele. O persoană poate adopta orice nume și o altă persoană nu se poate opune — fiindcă și-a luat același nume, dacă nu probează că numele său este istoric. Prin urmare, în speță oponentul având un nume comun, adoptarea lui de către un intimat nu-i creiază nici un prejudiciu imoral sau material. (*C. Ap. Buc. s. II, 18/921*) 28 439

Adnotată de Redacție

Legea pensiilor. — Vezi „Pensie“.

Legea proprietarilor. — 1. Proprietarii nu pot recurge la calea sumară prevăzută de legea proprietarilor decât în cazurile speciale determinate de această lege. Prin urmare, chiriășul

acționat fără drept pe această cale va putea cere instanțelor de fond judecarea procesului său după dreptul comun. Incompetința însă de care dânsul se prevalează nu este o incompetență de ordine publică, care să poată fi dedusă pentru prima oară înaintea Casației întrucât aceleași instanțe judecă și după legea proprietarilor și după dreptul comun, numai că în altă compunere și cu altă procedură. (*Cas. I, 100/1921*) 8 128

2 — Dacă instanța de fond era competente a judeca atât acțiunea de reziliere după legea proprietarilor, cât și acțiunea în anulare după dreptul comun, pârâtul, în contra căruia s'a introdus o cerere pentru reducerea termenului contractului și rezilierea lui la ajungerea termenului, nu mai poate formula motiv de recurs, bazat pe considerațiunea că a fost judecat după legea proprietarilor, iar nu după dreptul comun, dacă nu a făcut nici o obiecțiune în această privință înaintea instanței de fond, întrucât incompetența ce o invoacă nu este *ratione materie* și ca atare nu poate fi formulată pentru prima oară înaintea Curții de Casație. (*Cas. I, 82/1921*) 8 128

Vezi și «Contract de locațiune»

Legea relativă la supușii statelor cu care România se găsește în stare de război, și la bunurile lor. — Vezi «Act încheiat cu supușii statelor beligerante», „Prize maritime“ și «Vânzare».

Legea rechizițiilor. — Vezi «Incartiruire».

Legea rurală din 1864. — Vezi «Pământ rural».

Legea timbrului. — Vezi «Timbru».

Lichidarea bunurilor aparținând supușilor

inamici — Legea din 22 Decembrie 1916, dând prin art. 5 Statului român dreptul de a lichida Societățile comerciale și asociațiunile aparținând supușilor streini în România, a prevăzut tot odată prin art. 21 și 22 procedura de urmat în caz de lichidare. Această procedură a fost posterior completată prin dispozițiunile decretelor-legi No. 3603/918, 681 și 1353 din 1919. — Potrivit tuturor acestor dispozițiuni, românii, aliații și neutrii cari pretind că au drepturi în aceste societăți sau asociații, dobândite posterior datei de 15 August 1916, sunt îndatorați să le arate către administratorul-sechestru al societății în termen de 15 zile dela data publicării în Monitorul Oficial a deciziunii de lichidare, iar hotărârile date în contestațiunile îndreptate în acest scop înaintea instanțelor judecătorești competente — președintele Trib. și Curtea de Apel în apel, — nu sunt supuse recursului, această cale extraordinară fiind acordată numai în caz de vânzare imobiliară, recursul urmând, în acest caz, să fie formulat odată cu atacarea ordonanței de adjudecare a bunului vândut. (*Cas. II, 240/921*) 1 7

Lichidarea creanțelor hipotecare și privilegiate, existente asupra terenurilor expropriate. — Vezi „Legea agrară“.

Locațiune. — Vezi „Contract de locațiune“.

Locuință. — Vezi „Contract de locațiune“.

Loviri cari au cauzat moartea. — Potrivit art. 241 c. p. este necesar și suficient ca loviturile sau rănirile să fi cauzat direct moartea victimei și acest articol nu fixează nici un termen peste care moartea unui individ să nu mai fie considerată ca o consecință a violențelor exercitate voluntar asupra lui. Dacă art. 186 c. p.

prescrie că se pedepsește cu munca silnică pe timp mărginit, cel culpabil de lovituri exercitate asupra funcționarilor publici, și din cari lovituri a urmat moartea în termen de 40 zile, legea nu a subordonat aplicația art. 241 condițiunei ca moartea să survină în termen de 40 zile și dispozițiunile din legea penală fiind de strictă interpretare, nu se poate introduce în art. 241 condiția prescrisă printr'un alt text. Termenul de 40 zile constituie o condițiune specială pentru existența crimei din art. 186 c. p., iar nu o condițiune cu caracter general, căci legiuitorul voind a da o mai mare garanție funcționarilor publici în exercițiul funcțiunei lor, a pedepsit loviturile cari au cauzat moartea lor mai sever, cu munca silnică, în loc de reclusiune, dar în acelaș timp a impus o condiție mai grea, aceea ca moartea să fi survenit în interval de 40 zile.

Prin urmare, art. 241 își are aplicațiunea sa ori de câte ori se constată că moartea a provenit din loviturile aplicate, indiferent de timpul ce a trecut între aplicarea lor și moartea victimei. (Cas. H, 2162/921). 18 288

Adnotată de Redacție

Lucru judecat. — Călătorul rănit într'un accident de tramvai are dreptul să intente acțiune în daune interese contra companiei proprietare a tramvaelor înaintea tribunalului civil, fără a fi împiedicat de faptul că instrucțiunea penală denșisă în urma accidentului a fost închisă prin ordonanță de neurmărire. (Trib. Toulouse, 2 Aprilie 1917). 28 448

Vezi și «Contract de locațiune» și «Ordonanța presedentială référé».

M

Magistratura. — 1. Baroul și magistratura (monografie) de d-l Dem. I. Dobrescu. 39 609

2 — Magistratura (monografie) de Al. Otetelișanu. 39 613

Magistrații. — Armata păci: magistrații (monografie), de d-l Conșt. Stoeanovici. 42 657

Mahomedani. — Vezi «Succesiune».

Mandat. — Legea nu cere ca în cazul când se face apel de către un mandatar, acesta să declare expres numele mandantului pentru care a făcut apel, ci este suficient ca din petiția de apel și copia după hotărârea atacată, să se poată stabili calitatea de mandatar și persoana în numele căreia a fost făcut apelul. Prin urmare, în speță, Tribunalul denaturează petiția de apel și violează art. 326 pr. c. când respinge apelul pentru că nu se arată numele mandantului, când din însăși acțiunea introductivă și hotărârea primei instanțe, alăturată la petiția de apel, rezultă că apelantul figurează în instanță nu în nume personal, ci pentru Casa Bisericii. (Cas. I, 120/921). 5 80

2 — Existența unui mandat în alb (blanc seigne) poate să rezulte: 1) din declarațiunile făcute la interogator de mandatar, declarațiunii prin care recunoaște valabilitatea contractului încheiat de mandatar și a primirilor de chirii făcute de acesta; 2) din condițiunile materiale în cari se prezintă contractul încheiat de mandatar, și cari lasă a se vedea că semnătura mandatului a fost pusă anticipat pe o coală de hârtie albă, pe care apoi mandatarul cu propria lui scriere a completat-o stabilind clauzele și condițiunile convenției împreună cu terțiul cu care a tratat; 3) din faptul că manda-

tarul, mai înainte de a încheia contractul, a înfățișat terților o coală de hârtie purtând numai semnătura în alb a mandantului.

Mandatul în alb nedând posibilitate terților de a cunoaște puterile acordate mandatarului, lasă a se crede că aceste puteri sunt nelimitate, și ca consecință, obligă pe mandant pentru actele încheiate în numele său, chiar când acesta ar fi depășit puterile ce-i fuseseră acordate.

3 — Răspunsurile date la interogator de mandatar asupra unor fapte personale, în strânsă legătură cu executarea mandatului, sunt opozabile mandantului. (T. Ilfov, s. IV, 189/921). 16 252

Adnotată de d. avocat I. Gr. Periețeanu

Vezi și «Abuz de mandat»

Mandatar. — Vezi «Mandat».

Marina comercială. — Vezi «Prize maritime».

Martori. — 1. Potrivit dispozițiunilor art. 1197 c. civ. regulile restrictive prescrise de art. 1191 și urm. c. civ., cu privire la admisibilitatea probei cu martori nu se aplică decât în cazul când există un început de dovadă scrisă, iar în înțelesul legii se socotește început de dovadă orice scriptură sau mărturisire incompletă, care emană dela partea contra căruia se opune.

2 — Dispozițiunile prohibitive cuprinse în art. 1191 c. civ. după care dovada unui fapt juridic de o valoare mai mare de 150 lei, nu se poate face decât printr'un act autentic sau sub semnătură privată, sunt de ordine publică, și nici judecătorul potrivit art. 185 pr. civ. și art. 1203 c. civ. nu pot deroga.

Prin urmare, în speță, chiar dacă părțile au convenit la admisibilitatea probei cu martori, ea nu poate fi admisibilă, căci se întemeiază pe o cauză neîngăduită de lege. (Jud. Oc. Bârcă Dolj, 1921/921). 2 29

Adnotată de d-l avocat P. Vasilescu

3 — Potrivit art. 1198 cod. civ., prohibițiunea probei testimoniale pentru dovada actelor juridice în valoare mai mare de 150 lei, încetează atunci când creditorului nu i-a fost cu putință de a-și procura o probă scrisă a actului. Constatarea acestei imposibilități este o chestiune de fapt și, ca atare, de atributul suveran al instanțelor de fond de a o determina. (Cas. I, 148/921). 41 656

Vezi și «Motive de casare».

Micșorarea pedepsei. Vezi «Scuze legale».

Mijloc de apărare. — Vezi «Act nul».

Mină. — Vezi «Legea minelor».

Militar. — Vezi „Dezertare”.

Minister public. — Organizarea Ministerului public (monografie) de d-l E. C. Decusară. 23 353

Minori. — Vezi «Scuze legale» și «Succesiune».

Mituire. — Pentru a exista delictul de mituire, legea cere formal, ca element constitutiv al delictului, ca funcționarul să fi primit sau să fi pretins daruri sau prezenturi pentru a face sau a nu face un act privitor la funcțiunea sa.

Astfel, când se constată că un portărel, pe lângă suma datorită ca taxă pentru comunicarea unor somațiuni, a mai primit și o sumă de bani pentru că a redactat și scris acele soma-

țiuni, ceea ce nu era dator să facă în puterea funcțiunii și atribuțiunilor sale ca portărel, aceea sumă constituie o răsplată a serviciilor făcute în afară de slujbă, iar nu mită.

Este adevărat că cu chipul acesta s'ar putea foarte ușor, uneori, ascunde sub această formă și o luare de mită din partea unui funcționar abuziv, iar dovada delictului ar deveni în asemenea împrejurări destul de dificilă. De aceea legiuitorul gândindu-se la posibilitatea unei asemenea situațiuni echivoce, și în dorința de a preîntâmpina o așa stare de lucruri, a luat măsuri prin legea de organizare judecătorească, edictând și creind prin art. 116 o incompatibilitate cu serviciile plătite de particulari, pentru funcționarii din ordinea judecătorească sau din serviciile auxiliare. (*C. Ap. Constanța, 138 din 1921*) 9 137

Adnotată de d. avocat V. Dongoroz

Monedă streină. — Vezi „Cambie“.

Moratoriu. — Vezi „Suspendarea termenului plăților“.

Moșie. — Vezi „Legea Agrară“.

Moștenire. — Vezi „Succesiune“.

Moștenitor rezervatar. — Vezi „Succesiune“.

Moștenitor sesinar. — Vezi „Succesiune“.

Motive de apel. — Vezi „Timbru“.

Motive de casare. — Ascultarea și discuțiunea în public a martorilor câștigați desbaterilor este una din regulile fundamentale ale procedurii criminale, deopotrivă de aplicabilă atât jurisdicțiunilor de drept comun, cât și celor penale militare, sub pedeapsă de nulitate. (*Cons. perm. revizie al arm. 7159/922*) 33 519

Vezi și „Hotărâri judecătorești“, „Ședințe“ și „Termen de grație“.

Motivarea hotărârilor. — Vezi „Hotărâri judecătorești“.

N

Nemotivare. — Vezi „Hotărâre casabilă“.

Naționalitate. — Vezi „Revizuire“.

Notificare. — Vezi „Contract de locațiune“.

Nulitate radicală. — Vezi „Act încheiat cu suptușii statelor beligerante“ și „Anularea actelor de înstreinare ordonate sau executate de inamic“.

Nume. — Vezi „Legea numelui“.

O

Obligațiune condițională. — Vezi „Contract de locațiune“.

Obligațiune fără termen. — Potrivit art. 1020 și 1021 cod. civil, rezilierea unui contract nu se poate pronunța dacă mai înainte sau în cursul judecății acțiunii de reziliere și cel mai târziu până la darea unei hotărâri definitive, debitorul își execută obligațiunea sa.

Intr'adevăr, dacă instanțele de fond sunt autorizate de lege să acorde debitorului un termen de grație, pentru a-și putea să-și execute obligațiunea, chiar după pronunțarea hotărârei, cu atât mai mult debitorul este în drept să înălțare rezilierea contractului, prin executarea obligațiunii sale în cursul procesului.

Prin urmare, când se constată în fapt că debitorul a făcut tot ce-i sta în putință pentru a-și executa obligațiunea până la darea hotărârei, mai ales când obligațiunea este contractată fără termen, instanța de fond nu-l poate considera ca fiind în culpă pentru neexecutarea

obligațiunii și să rezilieze contractul din această cauză. (*Cas. III, 929/922*) 31 489

Adnotată de d-l prof. Al. Cerban

Ofertă — Oferta de răscumpărare poate fi verbală, cu singura condițiune ca să se facă înăuntrul termenului de 5 ani; dacă oferta a fostă reală, și făcută conform art. 1115 al. 6 c. civ., ea este valabilă, dacă este precedată de o notificare în care să se arate ziua, ora și locul când și unde suma trebuie să fie predată. (*Jud. rurală Băicoi, 158/921*) 27 430

Oferta reală. — Despre proba ofertei reale (*monografie*) de d-l C. Stoeanovici 21 321

Vezi și „Contract de locațiune“.

Oficiu de închiriere. — 1. Din cuprinsul art. 1 și 2 din legea oficiilor de închiriere și 14, 15, 16 și 29 din regulament reese că intenția legiuitorului, în a determina sensul noțiunii „imobile devenite libere prin orice mod“, este aceea de imobile cari au avut și au destinația dată fie de către proprietari, fie de către lege pentru a fi închiriate, iar nici decum orice imobil pe care un proprietar îl cumpără liber pentru propria lui locuință și care într'un moment dat se află în reparație până la mutarea lui în imobil. Prin urmare, în acest caz, oficiul nu-l poate atribui unei alte persoane, depozitând pe proprietar de folosința personală a imobilului. (*Trib. Brăila s. II, 243/921*) 6 89

2 — Din contextul art. 9 și 13 din legea oficiilor de închiriere și 4 și 57 din regulament, reese că ele au fost înființate în scopul de a reglementa și aplană conflictele ivite între proprietari și chiriași. Pentru aceasta a constituit o comisiune de 5 persoane, dintre care un judecător ca președinte.

Această comisiune deliberază și hotărăște cu majoritatea de voturi.

Prin urmare, comisiunea formată numai cu trei membri, dintre care unul a făcut opinie separată, este nelegală și deciziunea ca atare nulă. (*Trib. Brăila s. II, 552/921*) 6 90

3 — Cererile de apeluri contra deciziunilor comisiunilor deliberative ale oficiilor de închiriere sunt supuse la taxa timbrului fix de 1 leu coala și la taxa timbrului de asistență socială de 0,25 bani, considerându-se ca netimbrate și nepunându-li-se da nici un curs, când nu ar fi satisfăcut vreuna din aceste taxe. (*Trib. Ilfov s. I, civ. cor., 31/922*) 6 91

Adnotată de Redacție

4 — Problema locuințelor și oficiilor de închiriere (*conferință*), de d-l Vasile Toncescu 11 162

5 — Amenda dată în baza oficiilor de închiriere este o sancțiune a obligațiunii impusă proprietarilor și chiriașilor de a nu contracta decât prin mijlocirea oficiilor de închiriere, și această obligațiune fiind de natură pur civilă, urmează că și amenda e civilă, ca cea din codul civil și diferențele legi speciale, căci de ar fi penală legiuitorul ar fi spus-o expres, ori ar fi dispus ca în caz de insolvabilitate ea poate fi transformată în închisoare. (*Cas. II, 609/922*) 40 633

Adnotată de Redacție

Vezi și „Recurs“.

Ofițer de poliție judiciară. — Partea vătămată printr'un delict comis de un ofițer de poliție judiciară în exercițiul funcțiunii lui, nu poate face acțiune directă înaintea Curții de apel pe temeiul art. 493 și urm. pr. pen., deoarece prin

acest text de lege, prin derogare dela principiile generale de urmărire, numai Procurorul general, care este șeful auxiliarilor Parchetului, are dreptul de a trimite pe delicuent în judecata Curții de apel. (Cas. II, 14 Dec. 1921). 11 165

Adnotată de d-l E. C. Decusară

Ofițer trecut la retragere pentru luarea comenței. — Prin art. 1 din legea dela 24 Decembrie 1916, prin care se modifică art. 21 din legea asupra înaintărilor în armată, s'a ridicat garanțiile acordate de art. 27 din legea poziției ofițerilor, în ce privește punerea lor în retragere din oficiu, hotărându-se că, simpla ridicare a comandei de către comandamentul de de căpetenie, fără a se mai da o altă însărcinare, atrage de drept trecerea în poziție de retragere.

Legea cerând pentru retragerea însărcinării, un ordin expres, prin aceasta nu a înțeles ca el să fie și motivat, deoarece aceste măsuri fiind edictate pentru timpul de război, interesul conducerii acestuia reclamă ca motivele să nu fie aduse chiar nici la cunoștința celui vizat prin ordin. (Cas. I, 93/921) 6 88

Adnotată de Redacție

Olandezi. — Vezi „Divorț”.

Omisivune esențială. — Omisivunea instanței de fond de a respinge atât apelul făcut de femeia dotată autorizată de soț contra sentinței prin care i s'a respins acțiunea în anulare a unei vânzări pe motiv că imobilul vândut ar fi dotat, cât și apelul făcut de soțul dotat, nu poate atrage casarea deciziunii, atunci când se constată din considerente că Curtea dă apelul a statuat asupra ambelor apeluri. O asemenea omisivune poate da loc numai la o eventuală interpretare a deciziunii Curții care a pronunțat o, pentru a se fixa întinderea lucrului judecat, prin lămurirea și complectarea dispozitivului prin considerentele deciziunii, și a se decide atunci dacă Curtea n'a înțeles a respinge și și apelul soțului dotat. (Cas. I, 1003/922) 44 693

Onorar. — Minimum de onorar (monografie) de d-l Const. Oprescu. 41 648

Vezi și «Avocat»

Opoziție. — Opozițiunea este o cale de atac de drept comun, deschisă părților condamnate în lipsă, întotdeauna când o dispozițiune legală expresă nu o ridică.

Prin urmare, în procedura specială prevăzută de art. 66 bis pr. c., odată ce dreptul de opozițiune nu este ridicat decât numai în contra ordonanțelor date de președinte, urmează că acest drept există în contra hotărârilor date în lipsă, în asemenea materie, de instanțele de apel și cea de recurs. (Cas. III, 753/921) 5 80

Vezi și «Art. 151 Pr. Civilă».

Ordine publică. — Vezi „Contract de locațiune”, „Legea Proprietarilor” și „Pământ rural”.

Ordonanță de adjudecare. — V. „Vânzare silită”.

Ordonanțe prezidențiale référé :

Apel 3.	Fondul litigiului 7.
Audieri de martori 1.	Legea pentru încurajarea construc-
Autoritate de lucru judecat 4.	țiilor 9, 10.
Cercetări locale 1.	Legea proprietarilor 9.
Cerere de reintegrare 2.	Pericol ireparabil 8, 14.
Chiriaș 9, 11, 12.	Probe 1.
Chiriaș evacuat 2.	Proprietar 9, 11, 12.
Competință 5, 6.	Recurs 3.
Contract de închiriere 9.	Regulamentul legii pentru încu-
Drept real 12.	rojarea construcțiilor 9, 10, 11.
Executarea hotărârilor 6.	Suspendarea executărei 13, 14.
Expertize 1.	Urgență 5, 8.
Folosință 12.	Viitor proces 1.

1 — Nu numai pe calea anchetei în futurum, dar și pe calea ordonanței prezidențiale se pot ordona constatări locale, expertize și audieri de martori, probe necesare în vederea unui viitor proces, dacă se justifică urgența, pericolul mare în întârziere, și dacă nu se prejudică fondul. (Trib. Dorohoi 5558/921) 1 12

Adnotată de d. avocat Șt. Scriban

2 — În cazul când este vorba de un conflict între doi chiriași, din cari cel de al doilea a fost pus în folosința imobilului în locul celui dintâi, în baza unui titlu intervenit ulterior și a cărei valabilitate o contestă, ca fiind simulat, primul chiriaș, — punându-se în discuțiune însăși temeinicia juridică a titlurilor pe cari părțile își sprijină drepturile lor, prin urmare chiar fondul procesului — instanța de référé nu este competente de a statua asupra cererii de reintegrare făcută de primul chiriaș. (Cas. I, 559, din 1921) 3 47

3 — În contra ordonanțelor prezidențiale, date conf. art. 66 bis pr. c. se poate face recurs direct în casațiune, fără ca partea nemulțumită să mai atace cu apel la complectul instanței, ordonanță prezidențială. Aceasta rezultă din termenii întrebunțați de legiuitor în art. 66 bis pr. c. prin care se fixează același termen și același punct de plecare, atât pentru apel, cât și pentru recurs în contra acestor ordonanțe.

Când partea a uzat însă de calea apelului, sentința sau decizia dată în apel, va fi atacată cu recurs conform dreptului comun, deoarece acest drept părțile îl au dela lege și nici o dispoziție expresă nu-l ridică (Cas. I, 436/920). 5 80

4 — Ordonanțele prezidențiale nu au autoritate de lucru judecat față de fondul dreptului litigios, însă dispozițiunile ce cuprind sunt obligatorii atât timp cât elemente noi nu au schimbat situația juridică și de fapt ce le au determinat. Odată deci o cerere de ordonanță prezidențială definitiv respinsă, ea nu mai poate fi reintentată fără ca nimic nou să nu fi intervenit spre a o legitima. (T. Ilfov s. IV, 309 din 1922) 22 346

Adnotată de d. avocat Corneliu Gregorian

5 — Președintele Tribunalului și deci această instanță în apel, pot ordona măsurile provizorii prevăzute de art. 66 bis pr. c. chiar când fondul afacerii este de competența jud. de ocol, iar nu a Tribunalelor.

Intr'adevăr : ceiace determină competența instanțelor prevăzute de art. 66 bis pr. c., este caracterul urgent al afacerii în cari se solicită o asemenea măsură, iar nu valoarea însăși a litigiului, și dacă acestor instanțe nu li s'ar recunoaște dreptul de a statua și în afacerile de competența jud. de ocoale, ar urma ca în aceste afaceri să nu se poată lua nici odată asemenea măsuri, deși ele se pot înfățișa cu o importanță egală celor supuse jurisdicțiunii Tribunalului.

6 — Deși art. 66 bis pr. c. limitează competența Președintelui Trib. sau al Curții numai la cazurile când și instanța din cari ei fac parte este competente, această dispoziție se referă însă numai la cazul dificultăților ivite cu ocazia executării unei hotărâri, nu la cazurile grabnice din partea I a art. 66 bis, în cari termenii sunt generali. (Cas. I, 161/921) 26 413

Adnotată de Redacție

7 — E inadmisibilă cererea de ordonanță prezidențială când de fapt ar duce la o soluționare chiar provizorie a fondului litigiului

- 8 — Urgența cerută de art. 66 bis, nu constă în simpla celeritate ce se poate obține cerându-se în acțiunea normală urgența și execuția provizorie, ci într'un vădit pericol ireparabil în caz de întârziere. (*Trib. Dâmbovița s. II, ord. 8623 din 1291*). 26 415

Adnotată de d-l E. C. Decusară.

- 9 — Legea pentru încurajarea construcțiilor de de clădiri din 23 Iulie 1921, neprevăzând calea de judecată pentru conflictele ivite între proprietari și chiriași, urmează că aceste conflicte nu pot fi soluționate în mod definitiv și cu caracter de lucru judecat decât pe calea indicată de legea proprietarilor, lege care își are aplicațiunea și când e vorba de desființarea contractului de închiriere ce leagă pe părți, pe baza noiei clauze de reziliere edictată de legea pentru încurajarea construcțiilor de clădiri; iar dispozițiunea art. 65 și 76 din regulamentul acelei legi, care indică calea art. 66 bis pr. civ., depășind prevederile legii, nu este obligatorie, astfel că, instanțele de fond, sunt în drept să nu țină seamă de această dispozițiune și să refuze soluționarea pe această cale a diferendelor dintre părți. (*Cas. I, 717/922*). 37 584

Adnotată de d. avocat I. Gr. Periețeanu

- 10 — Art. 8 din regulamentul legii pentru încurajarea de construcții, față cu dispozițiunile art. 48 din lege, cată a fi privit ca făcând parte integrantă din ea, deoarece este elaborat de puterea executivă pe baza delegațiunei dată de Corpul legislativ, și nu se poate zice că puterea executivă dând rezolvarea litigiilor vizate de art. 1 din lege în competența președintelui Tribunalului local, conform art. 66 bis pr. civilă, a modificat legea, căci legea neprevăzând nimic în această privință, puterea executivă n'a făcut altceva decât s'o completeze, conform delegațiunei date, a completat-o, nu creind o instanță nouă, ci desemnând o instanță deja existentă, ceea ce înseamnă că a statornicit asupra unei detalii de aplicare a legii.
- 11 — Chiar dacă s'ar admite că art. 8 din regulamentul sus menționat e neconstituțional și puterea judecătorească trebuie să-i refuze aplicațiunea, însă cererea proprietarului de a efectua lucrări la imobilul închiriat poate fi rezolvată pe calea art. 66 bis pr. civ., conform dreptului comun.
- 12 — Locatarul neavând un drept real asupra lucrului închiriat, ci un simplu drept de folosință, câtă vreme lucrările pe cari un proprietar voeste să le efectueze asupra lucrului închiriat nu sunt de natură să aducă vre-o vătămare acelui drept, locatarul nu se poate pune la adăpostul art. 1424 c. civ., spre a înlătura cererea proprietarului. (*T. Ilfov s. I, c. c. 548/922*) 37 589

Adnotată de d. avocat I. Gr. Periețeanu

- 13 — În conformitate cu dispozițiunile art. 68 din legea organică a Inaltei Curți de Casație, suspendarea executării e o măsură ce nu vizează decât hotărârile definitive date de Curțile de Apel și Tribunale, condițiune pe care nu o îndeplinesc ordonanțele prezidențiale date în temeiul art. 66 bis pr. civilă: 1) Pentru că ele nu sunt adevărate hotărâri ci numai niște simple încuviințări, după cum însăși legea le califică, ce nu au puterea lucrului judecat, fiindcă nu rezolvă chestia decât în mod provizoriu, fără a prejudica fondul. 2) Pentru că ele fiind executorii în puterea legii, și instanța odată de-

vestită nemai având să intervie spre a le da forța executorie, nu mai are nici căderea de a interveni pentru a opri punerea lor în lucrare, care constituie scopul oricărei cereri de suspendare.

- 14 — Chiar dacă s'ar considera aplicabile în principiu dispozițiunile art. 68 din legea organică a Inaltei Curți de Casație și în materie de référé, cert este că din termenii menționatului text rezultă că suspendarea executării nu este imperativă, ci lăsată la facultatea judecătorului, care este chemat să aprecieze în fapt situația părților în proces; să examineze dacă nu este pericol în întârziere și dacă suspendarea se poate face fără ca să aducă un prejudiciu iminent și ireparabil părții care a obținut hotărârea, ceea ce înseamnă că o cerere de suspendare de executare poate fi respinsă în asemenea cazuri. (*T. Ilfov, s. I, J. 14078/922*). 38 60

Adnotată de d-l avocat I. Gr. Periețeanu

P

Pact comisoriu. — Vezi „Contract de locațiune”.

Pactul de quota litis. — Vezi „Avocat”.

Pariuri. — Vezi „Curse de cai”.

Parafernă. — Conform dreptului comun, femeia măritată având chiar avere parafernă, nu o poate da, înstrăina fără consimțământul bărbatului, iar în caz de absență a bărbatului, cu autorizația justiției (art. 204 c. civ.) spre a putea contracta valabil, ceea ce s'a făcut în speță. (*Jud. Oc. rural Băicoi-Prahova, 158/921*) 27 43

Parte civilă. — Vezi „Denunțare calomnioasă”.

Parte vătămată. — Vezi „Ofițer de poliție judiciară”.

Patentă. — 1. Potrivit art. 3 lit. d. din decretul-lege No. 1901 din 1920, sunt supuse la taxa patentei proporționale, sporită prin această legiuire la 10%, părțile ce se iau din beneficiul net și se trec anual la fondul de rezervă, sub orice titlu ar fi ele denumite.

Din redacția și întregul înțeles al acestui articol reiese în mod neîndoios că dispozițiunile de mai sus vizează beneficiile rezultate din operațiunile de profit și pierdere ale anului care precede impunerea, astfel că dacă o Societate, printr'un act de bună administrare, ia o parte din beneficiul celui an, pentru a crea un fond de rezervă, spre a acoperi diferența de curs, pentru efectuări de plăți în viitor, această parte din beneficiu nu este o datorie a Societății, ci o rezervă și ca atare impozabilă cu taxa de 10% sus arătată. (*Cas. S. U., 6/921*). 7 10

Adnotată de d. M. Parașchivescu

- 2 — Cel care încasează în calitate de moștenitor și coasociat al unei firme parte din sumele de bani datorite de unii debitori, iar altor debitori le-a acordat termene de plată, nu poate fi socotit ca împrumutător de bani și nu i se poate aplica impunerea la patentă prevăzută la cuvântul „împrumutător” din tabloul litera D anexat la legea patentelor, care prevede pe cei ce fără a ține conturare publice, fac continun operațiuni de împrumut pe polițe. (*Cas. III, 9 din 1922*) 10 13

- 3 — Decretul-lege din 30 Aprilie 1920 impune la taxă fondurile de rezervă sub orice denumire preluate din beneficiul net impozabil al bilanțurilor pe acțiuni. dela 1906 până la 1919 inclusiv, pentru care nu s'a plătit taxe de patentă proporțională, însă, potrivit regulei ele-

mentare de legislație fiscală, nu se poate impune la taxă ceva care nu există, iar dacă cu toate acestea impunerea se face, atunci această impunere este contrară legii. (*Cas. III, 751, din 1922*) 32 507

Adnotată de d. avocat Maxim Lazăr

Pământ rural. — 1. Potrivit legii din 31 Maiu, 1906, băncile populare când voesc să cumpere pământ în vatra satului, pentru clădirea lor proprie, pot exercita acest drept întocmai ca și comunele rurale, sau sătenii lipsiți de pământ, astfel că ele sunt capabile de a cumpăra asemenea terenuri rurale.

Prin art. 57 din aceeași lege, modificat în Martie 1908, acest drept s'a dat și Societăților Cooperative de producție, sau de consum (*Cas. I, 68/921*). 6 96

2 — Și înainte și sub regulamentul organic, străinii cari nu erau de rit creștin, nu puteau dobândi imobile rurale. Această dispozițiune s'a menținut și prin legea din 1864, iar codul civil, prin art. 11 și constituția din 1864 nu iau adus nici o modificare, așa că a rămas în vigoare până la constituția din 1879, care prin art. 7 § 5 a prevăzut că, numai românii, sau cei naturalizați români pot dobândi imobile rurale în România, făcând astfel din proprietatea rurală imobiliară un atribut exclusiv al calității de cetățean român. Aceste dispozițiuni fiind edictate într'un interes politic, economic și național, rezultă că, un act de cumpărare, intervenit în contra lor, este isbit de o nulitate absolută, radicală, care prezintă un caracter emnamente de ordine publică și ca atare nu poate fi acoperită, oricare ar fi forma, nici nu poate fi prescrisă și poate fi invocată de orice persoană interesată, prin urmare și de vânzător, sau succesorii săi.

Deși arătatele legi nu sancționează în mod expres cu nulitate actele făcute în disprețul lor, nulitatea însă este virtuală, căci mijlocul prin care legiuitorul își ajunge scopul.

Prin urmare, chiar dacă cel care a cumpărat un asemenea imobil fără a avea calitatea l'a posedat 30 ani, iar posterior l'a vândut unuia care este român, astfel că imobilul se deține astăzi de o persoană care are calitatea de a-l poseda, totuși primul act de vânzare fiind isbit de o nulitate absolută și lipsit de orice eficacitate juridică, și cea de a doua înstrăinarea nu este valabilă și se poate cere nulitatea ei. (*Cas. S. U. 24/922*). 39 622

Vezi și »Legea Agrară».

Pedeapsă. — Bătaia ca pedeapsă (*monografie*), de d-l V. Erbiceanu. 2 20

Pensie. — 1. Deși deciziunile definitive ale Comisiunii de pensii au autoritate de lucru judecat, totuși, potrivit art. 44 din legea generală de pensii, ele pot fi reformate pe calea unei acțiuni de drept comun, ori de câteori se constată că au fost date din eroarea în care s'a aflat Comisiunea, fie asupra persoanei fizice a pensionarului, fie asupra capacității sau caracterelor esențiale ale personalității sale, față cu dispozițiunile legale.

2 — Dreptul la pensie regulându-se după legea în vigoare în momentul deschiderii lui, urmează că recurentul, care și a regulat drepturile în 1909 — când art. 25 din legea de pensii, în vigoare la acea dată, ridică dreptul la pensie celor condamnați la delapidare de bani publici —

nu mai are un asemenea drept, fiind constant că a suferit o asemenea condamnățiune în 1886.

Prin urmare Curtea de fond a fost îndrituită în urma acțiunii introdusă de Ministerul de Finanțe, să-i ridice dreptul la pensie, ce greșit îi fusese atribuit de Comisiune, și în acelaș timp bine l-a obligat la restituirea sumelor încasate fără drept. (*Cas. I, 122/921*). 21 325

3 — Art. 2 din legea dela 1 Ianuarie 1917 dispune că în tot timpul cât această lege va fi în vigoare încetează de a se mai aplica împiedicările pentru cei numiți în funcțiuni publice rezultând din legea cumulului sau a incompatibilităților stabilite prin diferite legi.

Însă, dacă această lege a abrogat dispozițiunile art. 6 din legea asupra cumulului și art. 23 din legea generală de pensii, nu poate desființa și dispozițiunile prevăzute prin art. 18 al decretului lege autorizând luarea de măsuri excepționale din 23 Dec. 1914, care reglementa remunerarea funcționarilor civili și pensionarilor ofițeri de rezervă dispunând că, în caz de concentrare sau mobilizare ce trece peste 30 de zile, au dreptul sau la pensia lor civilă sau la solda gradului lor militar.

Prin urmare, în speță, intimatul fiind mobilizat în calitate de medic maior mai mult de 30 zile și primind în tot timpul solda gradului său cu toate accesoriile, nu mai poate pretinde și pensia sa civilă. (*C. Ap. Buc. s. II, 13/922*) 23 368

Pensie alimentară. — Pensia de întreținere prevăzută de art. 281 c. civ. în sarcina soțului vinovat și în folosul soțului inocent care a obținut divorțul, nu este o indemnitate fixă de reparațiune, ci variază în raport cu averea soțului vinovat și trebuințele celui inocent, (*C. Ap. Buc. s. IV, J. 3562/921*). 45 715

Adnotată de d-nii avocați P. Missir și Al. Velescu

Petiția de apel. — Vezi »Apel».

Plată. — Debitorul unui preț rezultat dintr'o vânzare, pe care s'a obligat să l achite în franci elvețieni la domiciliul vânzătorului, situat la Băle, nu poate invoca variațiunile de schimb, ca forță majora, căci aceste fluctuațiuni constituesc evenimente care pot să fie prevăzute; deci, urmează a fi respinsă cererea prin care se cere întârzierea plății până când schimbul ar fi mai favorabil. (*C. Lyon, 11 Noembrie 1921*). 26 416

Vezi și »Cambie», »Contract de locațiune», »Cursul rublelor» și »Obligație fără termen».

Polită de asigurare. — Când prin polița de asigurare se prevede clauza că, în caz de judecată între Societate și asigurat, Societatea nu poate fi obligată la plata de dobânzi fie pe timpul de la data întâmplărei sinistrului până la intentarea acțiunii de către asigurat, fie pe timpul dela data intentării acțiunii și până la rezolvare printr'o hotărâre definitivă a procesului, această clauză, care derogă formal dela art. 43 c. com, este valabilă.

Prin urmare, în speță, întrucât prin articolul 14, capitolul VIII al condițiunilor generale din polițele de asigurare, se prevede expres această clauză, ea urmează a fi declarată valabilă între părțile contractante. (*C. Ap. Buc. s. I, 26/920*). 12 191

Poprire. — 1. Potrivit dispozițiunilor art. 458 pr. civ. contestațiunile la poprire trebuiesc judecate înainte de validare, însă nu e mai puțin adevărat că partea care face contestațiunea trebuie să stăruească în rezolvarea ei prin fixarea de ter-

men și scoaterea de citațiuni, pentru a putea fi judecată de urgență și cu precădere conform art. 400 pr. civ.

Prin urmare, în speță, contestatorul apelant încă dela introducerea contestațiunii a lăsat o în părăsire, deși a urmat mai multe termene în cererea de validare, iar în zina când s'a făcut validarea, deși citat în regulă, nici nu s'a prezentat spre a pune concluziuni asupra contestațiunii ce a făcut, așa că nu poate fi vorba că validarea s'a făcut cu călcarea dispozițiunilor art. 458 pr. civ., fiindcă contestatorul apelant n'a depus nici o diligență în instanța de apelare. (*C. Ap. Buc. s. II, 32/920*). 12 191

2 — După art. 455 pr. civ., orice creditor a cărui creanță este constatată printr'un act scris neautentic, va putea, odată cu intentarea acțiunii, să poprească sumele sau efectele datorite datornicului său de către un al treilea, putând fi supus, după aprecierea autorității judecătorești și la darea unei cauciuni fixate de dânsa.

Prin expresiunea „act scris neautentic” legiuitorul a înțeles un act, care să constate o creanță certă și netăgăduită, căruia să nu-i lipsească decât autentificarea, iar nu orice scrisoare sau însemnare a debitorului din care să pară că există o obligațiune pentru dânsul — și care ar schimba situațiunea creditorului, ce n'are act scris — adică în condițiunile al. b. al suscitului text.

Prin urmare, în speță, fiind vorba de o scrisoare de opțiune pentru vânzarea sau cesiunea unor redevențe ce emană dela datornic, ea nu poate constitui un act pe baza căruia să se poată ordona o poprire pe temeiul al. a. art. 455 pr. civ., căci nu afirmă o creanță certă, lichidă și exigibilă, ci numai o posibilitate, care nu se poate tranșa decât de către instanța de fond. (*C. Ap. Buc. s. III, 71/920*). 29 453

Adnotată de d-l prof. Al. Cerban

Vezi și «Revizuire»

Posesie. — 1. Sezina și trimiterea în posesie (*monografie*). de d-l Eugen Petit. 1 4

2 Un arendaș nu poate avea calitatea de a intenta o acțiune posesorie, când deposedarea s'a făcut fără violență, ci numai facultatea de a reclama contra acelora cari comit o turburare de posesie, deci o simplă turburare de fapt care nu dă dreptul la o acțiune posesorie, ci la o acțiune de daune interese conform art. 997 c. civil.

Turburări de fapt sunt acelea prin care nu se contestă dreptul nimănui.

În speță, nefiind o simplă turburare de fapt, ci o turburare a dreptului de folosință, art. 1426 c. civ. este inaplicabil (*Jud. Oc. rural Clujani-Vlaga, 80/920*). 13 207

Adnotată de Redacție

Posesiune de Stat. — Vezi „Filiațiune”.

Pradă de război. — Măsura lăsată de organele Statului de a se confisca o marfă, ca pradă de război, face parte din actele administrative de autoritate, cari conf. art. 5 lit. f. din legea Curții de Casație, sunt date în competența acestei Curți spre a fi judecate. Tribunalele nu sunt competente a statua în această privință, neputând nici măcar în mod sumar să aprecieze valoarea și legalitatea măsurii de Stat. (*Cas. I, 436/920*). 5 80

Vezi și «Act administrativ de autoritate».

Prejudiciu. — Vezi „Abuz de încredere” și „Daune”.

Prelungirea contractelor de închiriere. — Vezi „Contract de locațiune”.

Prepus. — Vezi „Daune”.

Presă. — Vezi „Delict de presă”.

Prețul pământului expropriat. — Vezi „Legea agrară”.

Prim termen. — Vezi „Timbru”.

Prestațiuni succesive. — Vezi „Termen”.

Presumpție de renunțare. — Vezi „Dotă”.

Privilegiul locatarului. — Rațiunea pentru care s'a admis că privilegiul locatarului se întinde chiar asupra mobilelor unei terțe persoane, care au fost aduse de locatar în imobilul închiriat, fără a i se spune că sunt ale unei alte persoane, se bazează pe credința ce și-a putut o forma locatarul că mobilele acelea sunt ale locatarului său și că ele sunt, deci, menite a i garanta creanța sa. (*Trib. Ilfov s. not. 151/921*). 7 10

Prize maritime. — 1. Dispozițiunile art. 2 și 5 din decretul-lege 1480/917 nu se aplică la înstrăinările făcute între conaționalii dușmanilor. Faptul că posterior încheierii Convențiunii de vânzare, acel care a înstrăinat a dobândit calitatea de cetățean român, nu schimbă soluțiunea, de oarece, legea a avut în vedere situațiunea părților în momentul contractării.

2 — Când un vas dușman chiar rechiziționat de Statul român, încetează de a mai fi în stăpânirea Statului, ci este la dispozițiunea proprietarului, art. 38 No. 2 C. J. Pr. M. nu și mai are aplicațiunea, și ca atare vasul poate fi capturat.

3 — Un vas aparținând unei Societăți străine, nu este în drept, conform art. 2 din legea pentru organizarea marinei comerciale, să poarte pavilionul românesc, iar în caz de abuz, potrivit art. 50 No. 1 și 60 C. J. Pr. M. este susceptibil de captură.

4 — Conform art. 24 C. J. Pr. M. se pot efectua capturări de vase și în apele fluviale, cum este Dunărea, căci nu există nici o reglementare a regimului de război și nici dispoziții contrare de reciprocitate.

5 — Pe baza Convenției XI dela Haga din 1907 sunt scutite de capturare numai vasele mici și care deserveșc localități riverane, iar nu vase, cari fac curse lungi pe mare, care potrivit art. 38 No. 5 C. J. Pr. M. sunt supuse capturii.

6 — Art. 3 din Convenția XI dela Haga dispune că nu pot fi capturate vasele, când căpitanul și echipajul vasului ignorau existența ostilităților, iar nu când e vorba de un armistițiu ce a intervenit după încetarea ostilităților între România și Puterile Centrale. (*C. sup. prize maritime 44/922*). 33 552

Probă cu martori. — Vezi „Martori”.

Probă. — Judecătorii nu trebuie să-și formeze convingerea lor și să-și motiveze hotărârile de cât pe elementele de probă admise de lege, și proba nu-i considerată ca legal făcută decât dacă este administrată după normele prevăzute de procedura civilă.

Prin urmare, hotărîrea unui judecător de ocol, care se fondează numai pe cunoștința pe care acest magistrat pretinde că o are despre onorabilitatea unei părți și reaua credință a celeilalte, nu poate constitui o probă legală, căci violează regulile probei. (*Cas. fr. din 7 Iunie 1921*). 12 192

Procedură. — Vezi „Timbru”.

Proces-verbal de contravenție. — Vezi „Contravențiuni” și „Jandarm”.

Procuror-general. — Vezi „Ofițer de poliție judiciară”.

Profesor civil la liceele militare. — Vezi „Contencios Administrativ”.

Proprietar. — Vezi „Contract de locațiune“, „Legea agrară“ și „Ordonanțe prezidențiale de référé“.
Proprietatea. — Proprietatea sub regimul legilor excepționale (*monografie*) de d-l Prof. Al. Cerban 32 497
Puncte noi. — Vezi „Divergență“.
Punere sub interdicție. — Vezi „Delir de persecuție“.

Q

Quasi delict. — Vezi „Daune“.

R

Raport. — Vezi „Succesiune“.
Război. — Vezi „Vânzare“.
Recăsătorirea mamei minorului. — Vezi „Tutela“.
Rechiziție. — Vezi „Prize maritime“.
Recidivă. — Vezi „Speculă“.
Rectificarea hotărârilor. — Spre a se putea admite rectificarea hotărârilor se cer următoarele condițiuni:
 1. Să fie o greșală materială asupra numelui, pronumelui, calității și concluziunilor părților, ori pentru o greșală de socoteală în dispozitiv.
 2. Greșeala materială să fie făcută cu ocazia redactării hotărârii, de către redactorul sau scriitorul ei.
 3. Rectificarea admisă să nu prejudicieze întru nimic fondul procesului asupra căruia s'au scris deciziunile. (*Jud. Oc. I rural Huși, 271 din 1921*) 9 143

Adnotată de Redacție

Recurs. — 1. Potrivit art. 53 din legea Curții de Casație, în cazul când la dosarul unui recurs nu există dovada că hotărârea atacată a fost comunicată părții protivnice, recurentul va trebui, la ziua înfățișării, să prezinte un certificat din partea portăreilor, prin care să se constate dacă comunicarea deciziei s'a făcut sau nu; — ne reprezentarea unui asemenea certificat sau a dovezii de comunicare, atrage nulitatea recursului, Curtea neputând acorda părții nici un termen, pentru a face această dovadă. (*Cas. III 266 din 1921*) 3 48

2 — Părțile din proces nu pot ataca cu recurs o hotărâre judecătorească, numai în interesul abstract al legii, ci numai în interesul lor propriu și în măsura în care au suferit un prejudiciu prin acea hotărâre.

Prin urmare, devine fără interes recursul prin care se pune în discuțiune chestiunea dacă instanța de fond putea sau nu să ceară vreo garanție pentru acordarea execuțiunii provizorii într-o cauză, în care posterior și înainte de a se judeca acest recurs a intervenit sentința de definitivă asupra fondului. (*Cas. I, 56/1921*) 5 80

Vezi și „Contract de transport“, „Lichidarea bunurilor aparținând supușilor inamici“, și „Ordonanțe prezidențiale référé“.

Recurs penal. — 1. Un condamnat care a atacat cu recurs în casație sentința de condamnare, în cazul când n'a fost eliberat pe cautiune este obligat a îndeplini formalitățile de a se constitui prizonier cerute de art. 422 pr. p., în mod special pentru cazul dedus în judecată prin recursul său, — împrejurarea că el se află deținut pentru alte cauze, nedispensându-l de facerea acestei formalități, a cărei neîndeplinire atrage respingerea recursului ca inadmisibil. (*Cas. II, 1361/1921*) 2 23

Adnotată de Redacție

2 — Amenzile date în baza art. 1 din legea oficiilor de închiriere fiind date în folosul comu-

nelor și fără posibilitatea de a fi transformate în închisoare și în acelaș timp fiind și un accesoriu al acțiunii civile în nulitatea contractului făcut contrar legii, — ele au un caracter civil, cu toate consecințele din punct de vedere al competenței și procedurii de judecată.

Prin urmare, recursurile îndreptate în asemenea materie se adresează Primului președinte al Inaltei Curți și se depun la Grefa Curții în termenul prevăzut de art. 39 din legea organică a Inaltei Curți, iar nu după normele prevăzute de art. 417 pr. pen. (*Cas. I, 709/1922*) 40 633

Adnotată de Redacție.

Vezi și „Delict de presă“.

Reforma legislativă. — 1. Dispozițiuni de care trebuie să se țină seamă cu ocazia reformei legislative 11 165
 2 — Competința și organizarea instanțelor judecătorești (*conferință*) de d-l Consilier E. Mandicevski 16 241
 3 — Modificarea art. 121 pr. civ. (*monografie*) de d-l Ștefan Ștefănescu 29 452
 4 — Suprimarea anui cuvânt din pr. civ. (*monografie*) de d-l Ion M. Bottez. 32 503

Regim dotal. — Vezi „Dotă“.

Renunțare la contract. — Vezi „Contract de locațiune“.

Responsabilitate. — 1. Responsabilitate du fait des choses et acte autonome de la chose (*monografie*) de d-l Profesor R. Demogue 15 226
 2 — Principes de la responsabilité civile (Art. 998—999 c. civ. roumain), de d-l Profesor R. Demogue 27 417
 3 — Lărgirea domeniului cauzelor, din cari decurg răspunderile (*monografie*) de d-l Nic. G. Vrăbiescu 45 709

Vezi și „Daune“.

Restituire de dotă. — Vezi „Dotă“.

Revendicare. — Într-o acțiune de revendicare, deținătorul imobilului nefiind ținut a face nici o probă cât timp reclamantul nu și-a făcut el însuși dovada acțiunii sale, acest deținător are incontestabil dreptul de a cere ca reclamantul să-și facă el mai întâi dovada calității și drepturilor autorilor săi asupra bunurilor revendicate.

Prin urmare în speță, deținătorul imobilului nerecunoscând titlul de proprietate al reclamantului, a fost în drept a cere ca acesta să facă dovada drepturilor autorilor săi, iar Trib. a violat art. 1169 c. c., când a respins acest mijloc de apărare. (*Cas. I, 92/1921*) 7 112

Revizuire. — 1. Conform art. 291 pr. civilă, minorul poate cere revizuirea unei hotărâri definitive când a fost apărut cu viclenie sau n'a fost apărut de loc de reprezentantul său legal, la instanța care a dat hotărârea, în timp de două luni dela majoritate, cum dispune art. 742, iar nu două luni dela primirea copiei după hotărârea rămasă definitivă, cum dispune art. 297 pr. civilă. (*Jud. Ocol. Câmpina, 244/1921*) 4 62

Adnotată de d-l E. C. Decusara

2 — Revizuirea în penal (*monografie*) de d-l E. C. Decusara. 38 593
 3 — Conform art. 291 pr. civ., Statul, județul comuna, stabilimentele publice sau de utilitate publică, etc., pot cere revizuirea, dacă cei însărcinați a-i apăra i-au apărut cu viclenie sau nu i-au apărut de loc asupra capetelor de cerere aduse în judecată.

Acest text de lege nefăcând nici o distincțiune între cazul când această lipsă de apărare

provine din neglijența celor însărcinați cu apărarea intereselor lor sau din împrejurări de forță majoră, este suficient ca să nu fi fost de loc apărare. Prin urmare, în speță, reclamanta Direcțiune C. F. nefiind apărată de loc, căci a fost lipsă, cererea de revizuire este admisibilă.

- 4 — După principiile generale de drept, părata, în revizuire, trebuie să-și dovedească acțiunea de poprire, conform art. 459 și 460 pr. civ.,

Că prin urmare, în speță, reclamanta Direcțiune a C. F. R. luând cunoștință de suma poprită și făcându-și declaratiunea sumei ce deținea în contul debitului poprit, nu poate fi obligată a plăti o suma mai mare ca cea datorită. (C. A. Buc. a. IV, 3/921).

12 192

- 5 — Statul nu poate invoca dreptul de revizuire, acordat prin art. 291 și urm. pr. c. pentru lipsă de apărare, atunci când se constată că avocatul său a fost prezint în instanță, a pus concluziuni în limitele actelor și a mijloacelor de apărare pe cari le-a avut, arătând că nu poate combate probele administrate de partea adversă, deoarece Ministerul respectiv nu i-a procurat mijloacele.

Intr'adevăr, această procedură a Statului nu constituie o lipsă de apărare, ci o neputință de a face dovada pretențiilor sale, caz în care Statul, ca orice imprișinat pierde procesul. (Cas. I, 1001/921).

27 424

Adnotată de d-l E. C. Decusară

- 6 — În materie de naționalitate, ca și în orice altă materie, revizuirea este inadmisibilă, de câteori actul nou invocat de reclamantul în revizuire n'a fost reținut de partea adversă. (C. Ap. Paris, 16 Iunie 922)

41 653

Adnotată de d. prof. D. Alexandresco

Reziliere. — Vezi „Contract de arendare”, „Contract de locațiune”, „Legea agrară” și „Obligațiune fără termen”.

Ruble. — Vezi „Cursul rublelor”.

S

Schimbarea de destinație. — Modul de distribuire al încăperilor unui imobil astfel ca ele să poată corespunde trebuințelor locatarului, nu poate fi privit ca un fapt menit să stabilească destinația propriu zisă a lucrului închiriat, așa că faptul locatarului de a fi instalat bucătăria într-o cameră, ce servea mai înainte ca sufragerie, și de a fi transformat în spălătorie o altă încăpere, ce avea mai înainte o altă întrebuințare, nu constituie o schimbare adusă destinației lucrului închiriat, în speță o casă burgheză, și deci nu este locul la aplicarea art. 1430 c. civ. (C. Ap. Buc. s. III, 54/920)

15 231

Vezi și «Contract de locațiune».

Scuze legale. — Scuze legale atenuante sunt circumstanțe cari micșorează culpabilitatea și în consecință și pedeapsa; ele sunt precizate în mod limitativ de lege care arată și reducerea ce operează asupra pedepsei, pe când, din contra, circumstanțele ușurătoare, ce nu trebuiesc confundate cu scuzele legale, sunt infinit de variate și lăsate la aprecierea suverană a judecătorilor și au de scop de a micșora pedeapsa edictată de lege. Urmează deci că atunci când o scuză legală vine în concurs cu circumstanțele ușurătoare, trebuie mai întâi să se țină seamă la micșorarea pedepsei adusă

de scuza legală și apoi să se atenueze penalitatea, astfel modificată de lege, prin aplicarea circumstanțelor atenuante, cari sunt opera judecătorului. Numai după ce se va fi hotărât pedeapsa ținând seama de toate cauzele legale, se va putea aprecia dacă pedeapsa e excesivă și dacă urmează a o tempera prin circumstanțe ușurătoare. (Cas. II, 441/922).

27 425

Adnotată de d-l E. C. Decusară

Sechestrul. — Ordonanța din 2 Februarie 1917 a comandamentului de ocupațiune prevăzând alte reguli cu privire la sechestrul decât cele prevăzute de art. 1632—1634 c. civ. și 610—618 pr. civ., este nulă pe baza acestui text de lege. (Trib. Ilf. Not. 151/921)

7 104

Sechestrul asigurător. — 1. Impotriva jurnalului care încuviințează un sechestrul asigurător, debitorul nu poate face decât apel.

Contestația sa nu poate fi admisă decât contra executării jurnalului și dacă prin acea executare se cauzează prejudicii prin depășirea poziției jurnalului executat. (Trib. Ilfov, s. I, com., 579/920).

3 43

Adnotată de d-l avocat Al. Velescu

- 2 — Excepțiunea personală relativă la neexigibilitatea creanței conform ar. 349 c. com., deși este o excepțiune admisibilă numai în procesul cambial, totuși ea se poate aplica și în materie de sechestrul asigurător, unde instanța este chemată să aprecieze toate împrejurările ce justifică sau nu măsura asigurătoare ce s'a cerut, fără să se prejudicie fondul procesului. (C. Ap. Buc. s. IV, 56/922).

40 639

Sechestrul judiciar. — Instituția sechestrului judiciar (monografie) de d-l I. Gr. Periețeanu.

5 65

Sentințe. — Pronunțarea sentințelor în Ardeal (monografie) de d-l Aurel Safirescu

44 691

Serviciu comandat. — Vezi „Contract de locațiune”.

Sezina. — Sezina și trimiterea în posesie (monografie) de d-l Eugen Petit

1 4

Smântânirea laptelui. — Vezi „Falsificare”.

Societăți anonime. — 1. Proprietatea unei denumiri sau firme sociale aparține primului ocupant și nu este supusă la nici o publicitate sau depozit. Societățile anonime nu trebuie să-și înscrie firma (monografie), de d-l I. Cohen.

6 86

- 2 — Potrivit art. 160 c. com., orice asociat, pe lângă dreptul său de a se retrage din Societate cu formele prevăzute de lege, ori de câte ori e lezat, mai are și pe acela de a se adresa justiției pentru ca aceasta să declare nul votul adunării generale, care ia hotărâri contrarii actului constitutiv, statutelor sau legii.

- 3 — Art. 196 c. com., care tratează despre fuziunea societăților, ordonă că fiecare societate trebuie să-și publice bilanțul său, leginitorul înțelegând desigur un bilanț special în vederea fuzionării.

Prin urmare, în speță, luându-se ca bază pentru fuziune bilanțul societății încheiat la Decembrie 1920, deci anterior deciziei de fuziune, căruia i s'a dat un efect retroactiv, intervenția acționarilor, ca și opoziția lor, este întemeiată. (Trib. Ilfov s. I Com. 734/921)

7 109

Adnotată de d-l avocat C. Stocanovici

- 4 — Deși este exact că potrivit dispozițiilor art. 160 c. com. majorarea capitalului social al Societăților anonime se hotărăște de adunarea generală, în speță însă conform actului constitutiv și art. 9 din Statutele societății, nu e

vorba de sporirea propriu zisă de capital, ci de autorizarea, în mod excepțional, a primului consiliu de administrație, ca după acoperirea întregului capital social de 100000 lei să decidă, cu majoritate de cel puțin $\frac{2}{3}$ din numărul membrilor ce compun consiliul, sporirea capitalului până la suma de 10.000.000 lei. (C. ap. Buc. s. IV, 1/921) 10 158

5 — Sunt valabile restricțiunile statutare relative la transmiterea acțiunilor? (monografie), de d-l D. Găleşescu-Pyk. 22 337

6 — Instituție pusă sub controlul Statului. Autorizare de a fonda o soc. anonimă. Jocuri de noroc. Obiect ilicit. Nulitate. Caracter de ordine publică. Contra cui trebuie intentată acțiunea? Aporturile aduse în societate. Indivizibilitatea lor. Lichidarea prin partaj (Concluzii depuse de avocații Eforiei Sp. Civile din București și de avocații Soc. Sinaia la Trib. Comerc. Ilfov s. II). 43 676
43 682

7 — Clauza din actul constitutiv al unei Societăți anonime sau în comandită pe acțiuni, care dispune că acțiunile unui asociat nu se pot vinde decât cu asentimentul adunării generale, este contrară dispozițiilor art. 963, 1718 și 1719 c. civ., căci bunurile sale din comerț constituiesc gajul creditorilor săi, cât și dispozițiilor art. 86 c. com., care prevede că creditorii popritori ai asociatului pot sechestra și chiar vinde părțile sau acțiunile debitorilor lor. (C. Ap. Craiova, II, 166/920). 22 344

Vezi și «Patentă».

Societăți comerciale. — 1. Dreptul de vot al acționarilor în adunările generale (monografie), de d-l Constantin A. Stoeanovici. 2 17

2 — Dacă legea comercială prevede obligațiunea transcrierii și publicării formelor de constituire pentru Societățile comerciale, aceasta o face în interesul exclusiv al celor de al treilea, astfel că întârzierea sau neîndeplinirea lor nu poate fi invocată decât de terții, iar nu de Societate în contra lor.
Prin urmare, în speță, obligațiunea luată de Soc. recurentă față de intimat prin semnătura reprezentanților săi autorizați, este valabilă, deși actele de constituire ale ei nu se transcrieseră încă la acea dată. (Cas. III, 207/921). 2 31

3 — Potrivit art. 139 c. com. orice vânzare sau cesiune de acțiuni, făcută de subscriitorii înainte de constituirea legală a societății, este nulă și de nul efect, nulitatea având loc chiar atunci când vânzarea a fost făcută cu clauza „actualmente pentru când Societatea va fi constituită” sau alți termeni echivalenți. Această nulitate este absolută și în nici un caz nu poate fi acoperită prin confirmarea sau ratificarea părților, ceea ce reiese din lucrările pregătitoare ale cod. com. italian din care dispozițiunea de mai sus a fost reprodușă întocmai în codul nostru de comerț. Din termenii art. 139 „cel care înstrăinează poate fi constrâns să restituie sumele...”, nu se poate trage concluziunea că renunțându-se la acțiunea în restituirea sumelor, prin aceasta s'ar putea acoperi nulitatea vânzării, care operează de drept, independent de intenția părților de a obliga la dispozițiile categorice ale legii.

4 — Societatea anonimă nu este legal înființată decât după ce a obținut din partea justiției autorizățiunea de a funcționa (Cas. III, 729/921). 4 64

Adnotată de Redacție

5 — O societate comercială este considerată di-

zolvată deplin drept atunci când activitatea sa socială prevăzută prin statut a luat în mod complet sfârșit sau când obiectul social a devenit absolut irealizabil.

6 — Când exploatarea unei rețele de căi ferate constituie unul din scopurile societății, însă în afară de ele, mai sunt și altele enumerate prin statute, încetarea întreprinderii principale nu atrage după sine în mod necesar și dizolvarea ei.

7 — Când obiectul societății este în special de a face tot ce se raportează la industria transporturilor, răscumpărarea de Stat a rețelei exploatare, nu dă loc la dizolvarea sa, căci nimic nu împiedică ca societatea să urmărească una sau alta din activitățile care formează scopul său social.

8 — O societate nu e considerată ca fără obiect, fiindcă nu realizează ceea ce și-a propus prin statut; neexecutarea contractului de societate este o cauză de rezoluțiune, iar nu de dizolvare. (C. Ap. Bruxelles s. II, 22 Feb. 1922). 25 400

Adnotată de Redacție

Sotie divorțată. — Vezi „Contract de locațiune”.
Specula. — 1. Decretul lege 2969/919 pentru înfrânarea speculei se referă și la podgoreni (monografie) de d-l M. Gh. Chirițoiu. 18 278

2 — Recidiva prevăzută de alin. IV art. 8 din Decretul-lege de speculă No. 2969/919 nu se raportează decât la infracțiunea prevăzută de alin. 1 și 2.

Condițiunile recidivei în materie de speculă în lipsă de text contrar, sunt determinate de art. 43 cod. pen.

3 — Circumstanțele atenuante sunt înlăturate prin al. IV din art. 8, însă această derogățiune nu se raportează, decât la recidivă privind infracțiunea din alin. III. (Trib. Ilfov s. IV, 1555/921). 33 520

Adnotată de d-l avocat V. Dongoroz.

4 — Conform art. 1 c. p. legiuitorul a admis clasificarea infracțiunilor după pedeapsa edictată, prin urmare când o infracțiune este pedepsită cu închisoarea corecțională și amendă mai mare de 26 lei, ea constituie un delict, chiar dacă este prevăzută și pedepsită de o lege specială, cum este în speță contravențiunea la legea speculei, decretul lege No. 2969/919.

5 — În caz de recidivă prevăzută de o lege specială, cum este în speță decretul lege No. 2969/919, când nu se prevede condițiuni speciale, trebuie să ne referim la codul penal art. 43 și 46, care cer pentru a fi recidivă, ca prima pedeapsă să fi rămas definitivă și executată, și ca cea de a doua infracțiune să se fi comis înăuntrul termenului de zece ani, etc.

Prin urmare, în speță, prima condamnare, deși rămasă definitivă, neexecutându-se încă, nu se poate considera delictivă în stare de recidivă. (T. Putna s. II, 973/921). 33 522

Adnotată de d-l Vintilă Dongoroz

6 — Art. 8 din legea pentru combaterea speculei ilicite pedepsind pe negustorul care vinde peste prețul maximal, din această redactare reiese că, legea pedepsește numai delictul de speculă ilicită consumat, iar nu și tentativa acestui delict. (T. Dâmbovița, 8 Martie 1922. 35 555.

Adnotată de d. Vintilă Dongoroz

Vezi și «Contract de locațiune» și «Contravențiuni la legea Monop. Statului».

Spor de chirie. — Vezi „Contract de locațiune”.

Sporire de capital. — Vezi „Societăți anonime”.
Statut personal. — Vezi „Succesiune”.
Strein de rit creștin. — „Vezi „Pământ rural”.
Sub chiriaș. — Vezi „Contract de locațiune”.
Sub arendare. — Vezi „Contract de arendare”.
Substituire de persoane. — Faptul unei persoane de a se substitui adevăratului reclamant și a se prezenta în fața unei instanțe judecătorești în locul acestuia într'un proces de loviri, declarând că a iertat pe pârâți, constituie un fals în acte publice comis de un particular (art. 125 c. p.).

Când după facerea acestei declarațiuni, dar înainte de a se pronunța hotărârea prin care să se declare stinsă acțiunea publică, judecata descoperă că se afla în fața unei substituiri de persoane, delictul de fals ne mai consumându-se, faptul va constitui numai o tentativă Ori tentativa de fals ne fiind pedepsită, inculpatul trebuie să fie achitat, deasemenea și cei ce au provocat pe inculpat la comiterea acestei tentative. (*T. Romanati s. II, 1963/921*). 15 233

Adnotată de d. avocat Vintilă Dongoroz

Vezi și «Daune».

Succesiune. — 1. Potrivit art. 2 c. civ. și principiilor din dreptul internațional, succesiunea mobilă a unui supus străin se regulează după statutul său personal, în speță legea engleză. Insa legea engleză dispune că se aplică legea domiciliului, deci legea română.

În acest conflict de legi, care este și un conflict de suveranitate, legiuitorul, atunci când îl rezolvă, își fixează competența sa și definește limitele propriei sale suveranități. Prin urmare, Tribunalul român nu poate să lase legii engleze grija de a fixa limitele suveranității statului român, aceasta fiind un atribut al suveranității române. Deci, în speță, de și e locul a se aplica legea engleză, urmează ca din ea să se aplice numai dispozițiunile cu privire la dreptul intern englez, iar nu și dispozițiunile privitoare la sistemul de drept internațional privat englez, după care succesiunea mobilă a fiului decedat fără descendenți și fără soție, revine tatălui, și numai în caz de predeces al acestuia se împarte în părți egale între mamă, frați și surori. (*T. Iași s. II, 20 Iulie 1921*). 13 204

Adnotată de d. Alfred Juvara

- 2 — Legiuitorul român, reglementând materia raportului în succesiunile ab intestat, s'a îndepărtat dela disp. art. 843 c. c. Napoleon și în art. 751 c. c., traducând întocmai art. 1001 din proiectul de c. c. Italian, a stabilit că raportul nu este datorit de toți moștenitorii, cum era la francezi, ci numai de descendenții cari vin în concurs la succesiunea părintelui lor; deasemenea a menținut ca avere raportabilă, numai liberalitățile prin acte între vii, nu și legatele. Aceasta, pentru a corespunde cu voiața prezumată a testatorului, care lăsându-i legatul desigur a înțeles a avantaja pe legatar.

Sistemul român și italian a fost introdus și în Franța prin legea dela 24 Martie 1898.

Împrejurarea că în codul nostru nu s'a reprodus și disp. art. 1008 din proiectul Italian, care prevede că ceea ce s'a lăsat prin testament nu este raportabil decât în caz când s'a dispus contrariul, nu poate duce la concluzia, că disp. din art. 1008 nu este aplicabilă și la noi, ci din contră că ea s'a găsit inutilă față cu re-

dacțiunea dată art. 751 c. c. român și cu împrejurarea că testatorul poate impune orice condiții sau sarcini licite legatarului, deci și obligația de a raporta ce i s'a lăsat prin testament.

Dacă legiuitorul român în art. 752, 754, 756 și 846 menționează și raportul legatelor, alături de al donațiunilor, atunci când se ocupă de condițiunile în cari un succesibil poate fi obligat la raport, — aceasta a avut loc prin lipsa de concordanță ce o întâlnim în c. civil atunci când legiuitorul nostru inovează asupra celui francez, căci în acest caz el omite a revizui și articolele în legătură cu textul modificat. Sediul acestei materii la noi este însă art. 751 c. c., — cari prevede categoric că legatele nu se raporta. (*Cas. I, 1139/921*). 14 214

Adnotată de d. prof. Al. Cerban

- 3 — Pentru a se ști dacă un moștenitor rezervatar se află în stare de indiviziune cu un legatar universal, trebuie să știm dacă în momentul morții lui decujus a mai rămas ceva din cotitatea disponibilă, ori aceasta a fost absorbită în întregime prin donațiunile între vii făcute de decujus în timpul vieții sale.
- 4 — Evaluarea bunurilor lăsate de defunct în momentul morții sale, pentru stabilirea rezervei și a cotității disponibile, urmează să fie făcută după starea și valoarea bunurilor din momentul morții lui decujus. (*T. Ilfov s. I. civ. cor. J. 16144/921*). 14 220
- 5 — Pentru ca legatarul cu titlu universal să poată cere esirea din indiviziune asupra bunurilor legate se cere în prealabil să fie pus în posesiunea legatului său.
- 6 — Faptul că legatarul cu titlu universal deține în calitate de chiriaș bunul ce i a fost legat, nu-l dispensează să ceară trimiterea sa în posesiunea celui bun pentru a putea avea exercițiul dreptului său cu privire la el. (*T. Ilfov s. I. c. c. 771/921*). 21 334

Adnotată de d-l Prof. A. Cerban

- 7 — Condițiunile și formele cu cari pot fi înstrăinate imobilele aparținând minorilor, nu au de obiect aceste bunuri privite ca atari, ci sunt numai măsuri de protecțiune a intereselor minorilor, din cauza stării lor de incapacitate. Ca atare, asemenea prescripțiuni fac parte din statutul personal al minorilor, legea lor națională trebuind să fie aceea care reglementează protecțiunea ce le este necesară, în raport cu dezvoltarea lor fizică, morală etc.

Asemenea măsuri raportându-se la modul de organizare al familiei și la drepturile tutorului, iar aceste chestiuni, în ce-i privește pe mahomedanii cetățeni români din Tulcea și Constanța, fiind date prin art. 30 din legea dela 1885, pentru organizarea justiției în Dobrogea veche, în seama tribunalelor mahomedane, — urmează că aceste tribunaule sunt în drept a vinde prin bună învoială, pentru plata datorilor succesiunii, averea imobiliară a minorilor mahomedani, căci este constant că nici legea nici uzurile lor naționale, a căror aplicare este obligatorie, ca și dispozițiunile din legiunile române, nu impun vânzarea lor prin licitație publică. În asemenea condițiuni nu poate fi vorba de nesocotirea dispozițiunilor art. 2 c. c., căci chestiunile deduse în judecată nu se referă la aplicarea unor dispozițiuni relative la imobile sau la transmisiunea lor pe cale de succesiune,

ci la aplicarea unor dispozițiuni de formă, determinate de starea unor incapabili, și aceasta cu atât mai mult în speță unde este vorba de succesiunea ab intestat a unui cetățean român căruia i se recunoaște beneficiul legii sale naționale în asemenea materie, fără nici o restricțiune cu privire la imobile.

- 8 — După codul funciar otoman (art. 52) pământurile „mirié” (asupra cărora se exercită numai un drept de folosință) aparținând minorilor, nu puteau fi înstrăinate pentru plata datoriilor; cele „mulk” (în plină proprietate), puteau. (Cas. I, 714/921) 23 362

Adnotată de d. profesor Al. Cerban

Vezi și «Dreptul femeii văduve sărace»

Supus inamic. — Vezi „Vânzare”.

Suspendarea acțiunilor și termenelor jud. —

Prin art. 3 din legea măsurilor excepționale decretându-se suspendarea termenelor tuturor prescripțiilor, peremțiunilor etc. în favoarea celor chemați sub arme, pe timpul mobilizării sau stării de război, s'a hotărât în acelaș timp, prin art. 5, că, data încetării cauzei de suspensiune se va fixa de Consiliul de Miniștrii prin decret regal, după propunerea Ministrului de Justiție, — căutându-se prin aceasta a se înlătura orice discuțiune la care ar fi putut da naștere art. 3. față cu împrejurarea că demobilizarea putea avea loc și individual, sau parțial.

Decretele regale date în acest scop, pe temeiul art. 5 și în conformitate cu disp. sale sunt: 1. decretul-regal No. 1528/920, prin care se ridică suspensiunea termenelor judecătorești, acordată persoanelor civile domiciliat în circumscripțiunile în cari ea s'a găsit necesară din cauza faptelor de război; și 2. decretul-regal No. 275 din 18 Martie 1921, care fixează ziua de 1 Aprilie 1921, ca dată dela care are a se socoti termenele suspendate până atunci în favoarea celor cari au fost mobilizați. Acest din urmă termen se aplică tuturor celor cari au fost mobilizați în cursul războiului, independent de data mobilizării lor, deci chiar dacă la data primului decret, cel din 1920, se aflau deja demobilizați. (Cas. I, 969/921). 4 59

Suspendarea executării. — Vezi „Ordonanțe prezidențiale référé”.

Suspendarea termenului plăților. — 1. Termenele pentru suspendarea termenului și a plăților prevăzute în convențiuni, potrivit art. 3 din legea excepțională, sunt aplicabile numai în favoarea mobilizaților, iar nu și a soțiilor lor.

- 2 — Prin decretele-legi No. 2952 din 13 Sept. 1916 și 3170 din 12 Noembrie 1916 s'au luat măsuri de ocrotire și în favoarea persoanelor civile acordându-se un moratoriu general pentru îndeplinirea angajamentelor bănești, provenite din orice natură, până la 6 luni dela trecerea armatei pe picior de pace. În speță însă termenul de plată suspendându-se posterior expirării pactului de răscumpărare, nu se pot aplica dispozițiunilor citatelor texte.

- 3 — Chiar dacă s'ar admite că termenul de executarea pactului de rescumpărare s'a suspendat până la 6 luni dela trecerea armatei pe picior de pace, conform dispozițiunilor decretului-legi No. 3170 din 12 Noembrie 1916, acest drept exercitându-se peste acest termen, reclamanta este decăzută din beneficiul terme-

nului și, ca atare, pactul de răscumpărare nu se mai poate exercita în mod valid. (Jud. oc. rural Băicoi Prahova, 158/921) 27 430

Suvernitatea Statului. — Vezi „Succesiune”.

S

Școli și instituțiuni de cultură. — Vezi „Contract de locațiune”.

Ședințe. — Dacă instanțele judecătorești pot judeca în sala de ședință transformată în cameră de consiliu, afacerile cari după lege trebuesc judecate în camera de consiliu, ele însă nu pot procede în acest mod la judecată fără a încu-

noștiința părțile litigante.
Prin urmare, este casabilă deciziunea prin care Curtea de apel a judecat, în speță, în sala de ședințe transformată în Camera de Consiliu, apelul recurentului, respingându-l în lipsă-i, pe când dânsul, este dovedit aștepta în dreptul Camerii de Consiliu, unde fusese citat, și unde trebuia să i se judece procesul, care era relativ la chirie. (Cas. I, 2/921). 4 63

T

Tacita reconducțiune. — Vezi „Contract de edictură”, și „Contract de locațiune”.

Taxă. — Vezi „Apel”.

Taxator. — „Vezi „Declarație vamală”.

Taxe comunale — Comisiunile interimare ale comunelor urbane, lucrând pe temeiul disp. legii din 11 Ianuarie 1917, cu putere de consiliu comunal, sunt autorizate ca în baza art. 104 din legea organizării comunelor urbane, să înființeze taxe necesare pentru satisfacerea nevoilor publice; aceste taxe se pot percepe din chiar momentul votării lor de comisiunea interimară sub rezerva de a se restitui celor în drept, dacă ulterior nu se obține aprobarea autorității executive tutelare, sau a legiuitorului, în cazul când ele ar depăși limitele prescrise de legea asupra maximumului contribuțiunilor directe și dărilor comunale.

Prin urmare, în speță, Comisiunea interimară a Primăriei capitalei a fost în drept a fixa noile taxe comunale prin decizia No. 207 din 30 Martie, 1920, și le poate percepe în mod provizoriu. (Cas. III, 1426/921). 18 282

Tăinuire. — 1. Tăinuirea în legislațiunea franceză (monografie), de d-l George Vrăbiescu. 8 117

- 2 Considerațiuni asupra tăinuiri (monografie), de d-l Oswald Teodoreanu 11 161

Tentativa. — Vezi „Speculă”.

Tentativă de fals în acte publice. — Vezi „Substituire de persoane”.

Teoria impreviziunii (monografie) de d-l Simon Bayer. 34 532

Termen. — Intr'un contract, care prin natura lui implică prestațiuni succesive, termenul extinctiv, stipulat de părți ca mod de stingere al obligațiunii, operează prin simpla împlinire a lui, independent de orice idee de culpă din partea uneia din părți în executarea obligațiunii sale. Obligațiunea fiind deci stinsă prin ajungerea termenului, nu mai poate produce efect decât printr'un nou acord de voință. — ca stare, instanțele judecătorești, constatând ajungerea termenului, nu mai pot acorda nici o prelungire pentru îndeplinirea obligațiunii ea fiind stinsă.

- 2 — Suspendarea de termene prevăzută de art. 3 din legea măsurilor excepționale este referitoare numai la termenele fixate de acest text de lege pentru îndeplinirea unor anume acte și

numai în mod excepțional pentru contractele pe care acest articol le prevede, deci nu pentru toate contractele în genere (*Cas. I, 13/921*). . . 25 389

Adnotată de Redacție

Teren petrolifer. — Vezi „Căi și termen de atac“.

Termen de grație. — Termenul pe care instanțele judecătorești îi pot acorda pe temeiul art. 1021 c. c. al. ult., părții acționate, pentru ca dânsa să poată să-și îndeplinească obligațiunea contractată, constituie o simplă facultate pentru justiție, iar nu o obligațiune, de care partea care n'a executat contractul să se poată prevala. Deaceia nu se poate face un motiv de casare din refuzul instanței de fond de a acorda un asemenea termen, deși fusese cerut expres. (*Cas. I, 574 din 920*). . . 2 31

Termen în cunoștință. — Vezi „Citație“.

Terțiu. — Vezi „Dotă“.

Terțiu dobânditor. — Vezi „Dotă“.

Testament. — 1. Prin art. 18 și 20 din legea de organizare a corpului de avocați s'a adus o modificare art. 13 al. b. din legea autentificării actelor, în sensul că pentru anumite acte, anume arătate în art. 18 din legea avocaților, identitatea părților care nu știu carte poate fi atestată de un sigur martor, când acel martor este chiar avocatul care a redactat actul, ne mai fiind necesar un al doilea martor, cum cere legea de autentificarea actelor.

Deși testamentele nu sunt prevăzute printre actele enunțate de art. 18 din legea avocaților, însă din desbaterile parlamentare care au avut loc cu ocazia votării legii și din nemodificarea art. 20, reiese că avocatul redactor al unui act emanând dela un neștiutor de carte, poate singur stabili identitatea părților și aceasta pe prezumția că un membru al baroului, care face un asemenea oficiu, inspiră o garanție îndestulătoare prin natura profesiei sale.

Explicația că testamentele nu sunt enumerate în art. 18, este că un neștiutor de carte care voia să facă un testament sub formă autentică nu este numai decât obligat să recurgă la oficiul unui avocat spre a-l redacta, după cum prevedea primul proiect al legii avocaților, ci se poate adresa oricărei alte persoane, care să știe să scrie și să citească. Însă în cazul când recurge la un avocat, atunci, conform art. 20, acesta poate servi singur ca martor pentru stabilirea identității.

Prin urmare, în speță, testamentul fiind redactat de un avocat, care a stabilit și identitatea părții, nu se mai poate cere nulitatea procesului-verbal de autentificare. (*C. Ap. Buc. s. I, 55/921*). . . 5 79

- 2 — Voința de a testa se interpretează prin totalitatea clauzelor testamentare, prin cuvintele întrebunțate de testator, prin formele adoptate în exprimarea voinței sale și prin înțelesul ce se potrivește mai bine naturei actului întrebunțat și care înțeles se poate confirma și recunoaște și prin alte fapte sau documente emanele dela defunct ce nu rezultă din cuprinsul dispozițiilor testamentare.
- 3 — Minuta sau conceputul de autentificare constituie un element nou de formă peste cuprinsul rezoluțiunii de autentificare.
- 4 — Legea autentificării nu sancționează în art. 18 decât neîndeplinirea în sine a formelor cerute, iar nu și numărul proceselor verbale ce trebuie să facă ulterior dovada realității lor.

- 5 — Chestiunea caducității testamentului prin disparițiunea motivului testării, e controversată; în orice caz atunci când un fapt oarecare survenit posterior testării ar contrazice motivele invocate de testator, voința testatorului nu încetează, căci, cauzele arătate de cele mai multe ori nu dau decât o stare sintetică rezumativă, iar voința e rezultatul unui întreg complex de împrejurări, incompatibil cu enunțări precise și limitate.

Prin urmare în speță, introducerea unei acțiuni de divorț nu e o dovadă sigură a disparițiunii cauzei testării prin disparițiunea afecțiunii dintre soți — singură ce ar fi determinat liberalitatea — întrucât pe de o parte este incertitudine asupra împrejurărilor ce au determinat pe soție la asemenea măsuri, iar pe de altă parte fiind vorba de acte ce nu sunt definitive în situațiunile ce determină, susceptibile de modificări sau reveniri, fără posibilitate deci de a produce impresiuni puternice și de a schimba definitiv stările sufletești, se poate concepe persistența sentimentelor de afecțiune dintre soți în tot timpul fazelor unui proces de divorț și cu atât mai mult persistența voinței de a testa, când întâmplător în determinarea acestei voințe intervin și alte elemente în afară de cele sentimentale (*T. Dorohoi, 128/921*). . . 25 391

Adnotată de d-l avocat C. Bosianu

Timbru. — 1. Prin dispozițiunile art. 8 din legea timbrului, după care în cazul când este permisă întrebunțarea de timbre mobile, anularea lor a se face prin scrierea pe timbru ale primelor cuvinte din act, sau prin parte din semnătură, legiuitorul a urmărit scopul de a asigura, în momentul confecționării actelor plata taxelor de timbre și a evita puțința pentru părți de a se sustrage dela sancțiunea netimbrării actelor, prin aplicarea de timbre ulterior făcerii actelor.

Însă pentru acte, cum sunt acțiunile de chemare în judecată, cari prin însăși natura lor sunt destinate a fi prezentate instanțelor judecătorești, verificarea aplicării timbrului și anularea lui urmând a se face sub controlul acestei instanțe, scopul urmărit de legiuitor se găsește asigurat și, ca atare, nu se poate aplica acestor categorii de acte sancțiunea art. 8 din lege, avută în vedere de legiuitor numei pentru actele încheiate între particulari. (*Cas. I, 612/921*). . . 6 96

- 2 — O acțiune netimbrată suficient la prima instanță se poate complecta și în instanța de apel, plătind amenda, la primul termen, căci legea timbrului nu specifică, că prin „prim termen“ trebuie să se înțeleagă numai „prima instanță“.
- 3 — Nu se poate însă procedea la judecarea procesului înainte de a plăti taxele de timbru, pentru citațiile și procedurile întrebunțate la prima instanță. (*T. R.-Sărat 7999/921*). . . 14 219

Adnotată de d-l avocat C. Teodorescu

- 4 — Memoriul cu motivele de apel depus de una din părți, spre a se comunica celeilalte, este un act care nu emană dela autoritate și nici nu se adresează unei autorități, așa că anularea timbrului mobil are a se face numai de parte și în modul prevăzut de art. 8 al legii timbrului. (*Cas. II, 275/921*). . . 15 229

Adnotată de A. B.

- 5 — Deși acțiunea făcută de reclamant n'a fost suficient timbrată, însă se poate satisface prin plata de trei ori a taxelor legale. (*T. Ilf. III, 172/922*). . . 25 398

Adnotată de d-l E. C. Decusară

- 6 — Conform art. 50 din legea timbrului o acțiune insuficient timbrată se poate complecta cu timbre mobile, însă până la valoarea de zece lei; ori în speță, valoarea impositului fiind mai mare de 10 lei, nu se mai putea adula timbre mobile.

Legea timbrului fiind de strictă interpretare nesocotirea dispozițiilor ei atrage pe lângă penalitățile funcționarului, în specie, judecătorul de ocol, care n'a vegheat la stricta ei interpretare și nulitatea actelor insuficient timbrate. Această nulitate se poate invoca în orice fază a procesului, chiar la Curtea de Casație. (T. Ialomița, s. II, 15/921) 28 444

Adnotată de d-l avocat Aristide Economescu

Vezi și «Apele».

Traficul de influență. — (monografie) de d-l Vințilă Dongoroz. 4 49

Transcripțiuni. — Considerațiuni privitoare la transcripțiuni (monografie) de d-l Ștefan Scriban 19 289
Vezi și «Dotă».

Tutelă. — 1. În caz când mama se recăsătorește și există discuțiuni în privința confirmării noului soț ca co-tutore, fiind vorba de transformarea tutelei din legală în dativă, instanța este datoare a examina faptele în complexul lor, controlând atât administrațiunea din trecut a tutelei, cât și situațiunea ce se creiază pe viitor, prin confirmarea ca co-tutore a soțului din a doua căsătorie, — astfel că administrațiunea din trecut a tutelei poate fi cercetată, deși nu este vorba de destituirea tutelei. —

Aceasta rezultă din disp. art. 347 c. c.

- 2 — Art. 390 c. c. prevăzând anume incapacități în ce privește persoana tutorelui față de averea pupilului, aceste incapacități sunt de strictă interpretare și prin urmare odată ce acest text de lege nu prescrie nici o incapacitate pentru cotutorul care ar fi luat cu arendă un bun al pupilului, anterior numirii sale în această calitate, nu poate fi incapacitate între funcțiunea sa de co-tutore și calitatea de arendaș al unui bun al pupilului. (Cas. II, 124/1921) 3 48

- 3 — Potrivit art. 345 c. c., atunci când tatăl, autorizat de acest text de lege, numește un consilier îngrijitor pe lângă mama copiilor lor, ea nu va putea face nici un act atingător de tutelă, fără știrea și învoirea consilierului. Această dispozițiune, edictată sub formă prohibitivă, având de scop de a complecta capacitatea tutelei, garantându-se astfel o protecțiune deplină a intereselor minorilor, implică virtual nulitatea actelor făcute de tutore fără consimțământul consilierului sfătuitor.

- 4 — Într'un proces intentat tutelei, sfătuitorul față cu menirea sa nu poate avea numai un rol pasiv în instanță, ci și dreptul de a spune cuvântul său în contractul intervenit înaintea justiției, putând pune concluziuni chiar deosebite de cele ale tutelei și a recurge la toate căile de atac prevăzute de lege, pentru că numai astfel participarea sa cu această ocazie la protecția minorilor poate să nu fie iluzorie. Un asemenea drept pentru consilierul sfătuitor decurge necesarmente și implicit din însăși rolul său, funcțiune ce este chemat a îndeplini față cu situațiunea de pârât, pe care dânsul ca și tutearea o are în proces. (Cas. I, 882 bis din 921). 4 56

Adnotată de d. profesor Al. Cerban

- 5 — Dispozițiunea art. 344 c. civil, — după care după moartea unuia din soți, tutela asupra minorilor revine de drept soțului rămas în viață, — are totdeauna loc, și deci, chiar când a intervenit un divorț între părinți, deoarece prin „soțul rămas în viață” legiuitorul a înțeles să desemneze pe tatăl sau pe mama care supraviețuiește, indiferent dacă mai erau soți în momentul deschiderii tutelei

Când mama despărțită de primul ei bărbat s'ar afla recăsătorită la deschiderea tutelei, ea nu este decăzută din dreptul ce-i conferă art. 344 c. civ., prin aceea că n'ar fi convocat consiliul de familie la recăsătorire, conform art. 347 c. c., căci în momentul contractării celei de a doua căsătorii, dânsa nu putea convoca consiliul de familie, în acest timp neexistând nici tutelă, nici consiliu de familie.

Prin faptul că tutela mamei recăsătorită nu poate fi conservată, decât în virtutea unei decizii a consiliului de familie (art. 347 c. c.), care în acest caz trebuie neapărat să numească cotutor pe bărbatul ei, tutela mamei își schimbă natura juridică și din legală, devine dativă.

- 6 — Prin art. 638 din procedura civilă, legiuitorul a modificat sistemul codului civil, și în scopul de a asigura într'un mod complet protecțiunea minorilor și a apăra interesul lor de interesele sau de pasiunile de ordin particular, a prescrie că toate deliberările consiliului de familie, fără deosebire dacă sunt ori nu supuse omologării Tribunalului, sunt susceptibile de a fi cenzurate de instanțele judecătorești. Prin urmare, încheerile consiliului de familie relative la constituirea tutelei pot fi controlate de justiție. (Cas. II, 138/922). 42 668

Adnotată de Quidam

U

Unificarea codului civil. — În marginea Codului civil (conferință) de d-l Prof. I. Peretz . . . 18 273

Unificarea legislațiunii. — 1. Problema Unificării legislațiunii (monografie), de d-l Al. Otețelșanu. 35 546

- 2 — Contribuțiuni premergătoare operei de unificare legislativă (monografie), de d-l I. Fotino. 40 625

- 3 — Proiectul Italian de procedura civilă (conferință) de d-l consilier Erast Mandicevski . . . 41 641

Urmărire imobiliară. — Vezi „Vânzare silită”.

Urmărire de venituri generale. — Potrivit art. 477 pr. civ. urmărirea de venituri generale se poate cere în virtutea unei hotărâri executorie pînă ea însăși sau investită cu titlu executoriu, dacă aceste venituri derivă dela un bun nemiscător al cărui proprietar sau uzufructuar este datornicul.

În speță, fiind vorba de urmărirea veniturilor unui fond de comerț, ea nu intră în prevederile citatului articol. (C. Ap. Buc. s. III-a, 7/1922) 23 368

Utilitate publică. — Vezi «Expropriere».

Uzufruct. — Vezi „Tutelă”.

Uzurile. — Uzurile legislative și interpretative în legislațiunea comercială română (monografie) de d-nii C. C. Paraschivescu, și E. Christoforeanu 33 513

V

Validare. — Vezi „Poprire”.

Vas capturabil. — Vezi „Prize maritime”.

Vămuire. — Vezi „Declarație de vămuire”.

Vânzare. — Art. 1 din legea dela 22 Decembrie

1916 („Monitorul Oficial“ 22 Dec. 1916) prin cuvintele „operațiune comercială“ se referă numai la afacerile de natură comercială care sunt oprite a se face pe teritoriul Regatului român în raporturile cu supușii statelor vrăjmașe, nu și cele civile, cum este în speță, un act de vânzare.

Această interpretare rezultă pe deoparte din însuși lucrările pregătitoare ale legii franceze, pe care noi am imitat-o, care cuprinde o expresiune generică „tout commerce“, adică orice afaceri de orice natură: civilă, comercială sau industrială, iar pe de altă parte din deosebire de redactare a legii noastre, care restrânge sfera numai la «afaceri comerciale».

Această intențiune a legiuitorului mai rezultă și din titulatura capitolul I al legii, din care face parte art. 1, „despre interzicerea relațiilor comerciale cu supușii statelor cu care România se găsește în stare de război“, ceea ce implică în sine ideea că nu sunt prohibite decât raporturile comerciale.

Decretul-lege No. 3617 din 10 Dec. 1918, n'a voit să interpreteze sensul cuvintelor orice „operațiune comercială“ prohibită de art. 1 din legea dela 22 Dec. 1916, ci numai să determine persoanele în vederea cărora s'a edicat prohibițiunile, pe care decretul-lege No. 1480 din 9 Dec. 1917 le-a sancționat. (*C. Ap. Galați, s. II, 27/921*) 28 443

Vânzător. — Vezi „Vânzare“.

Vânzător cu pact de răscumpărare. — Pune-rea în întârziere nu este cerută în vânzările cu pact de răscumpărare, căci termenul este privit în aceste convențiuni ca o condițiune rezolutorie, și dacă în termenul hotărât în convențiune partea n'a exercitat pactul de răscumpărare, vânzarea este definitivă (art. 1374 și 1375 codul civil). (*J. Oc. rural Baicoi 158 din 1921*) 27 430

Vânzare silită. — Dispozițiunile art. 1364 c. civ. care guvernează materia vânzărilor voluntare, aplicându-se și în materie de vânzare silită, adjudecatorul este în drept să ceară și să obțină suspendarea distribuirii prețului ce a depus, atunci când descoperă că există pentru el un pericol de evicțiune, cum ar fi acela tras din considerațiunea că imobilul ce a fost supus vânzării publice a fost un imobil dotal — ca în speță — înstrăinat fără paza formelor legale, până ce debitoarea expropriată și creditoarea urmăritoare vor face ca această temere posibilă să înceteze. (*T. Ilfov s. notariat, J. 5686/922*) 38 603

Adnotată de d. avocat Em. Dan

Vițiul consimțământului. — Vezi „Contract de locațiune“.

Z

Zestre. — Vezi „Dotă“.

Prețul Tablei de materii 50 lei

Fie care an complet cu Tabla de materii, se vinde pe prețul de 350 lei; dacă se cumpără pe mai mulți ani se face rabat

Retipărind numerile vechi, servim colecții complete dela 1900 la zi

Diferite cărți de Drept române și streine se găsesc de vânzare la Ziarul „CURIERUL JUDICIAR“

Se primesc cărți în comision spre vânzare

Tipografia primește și execută, în cele mai bune condițiuni, orice lucrări de imprimerie, iar în atelierele sale de legătorie execută în mod artistic orice legătură de cărți.